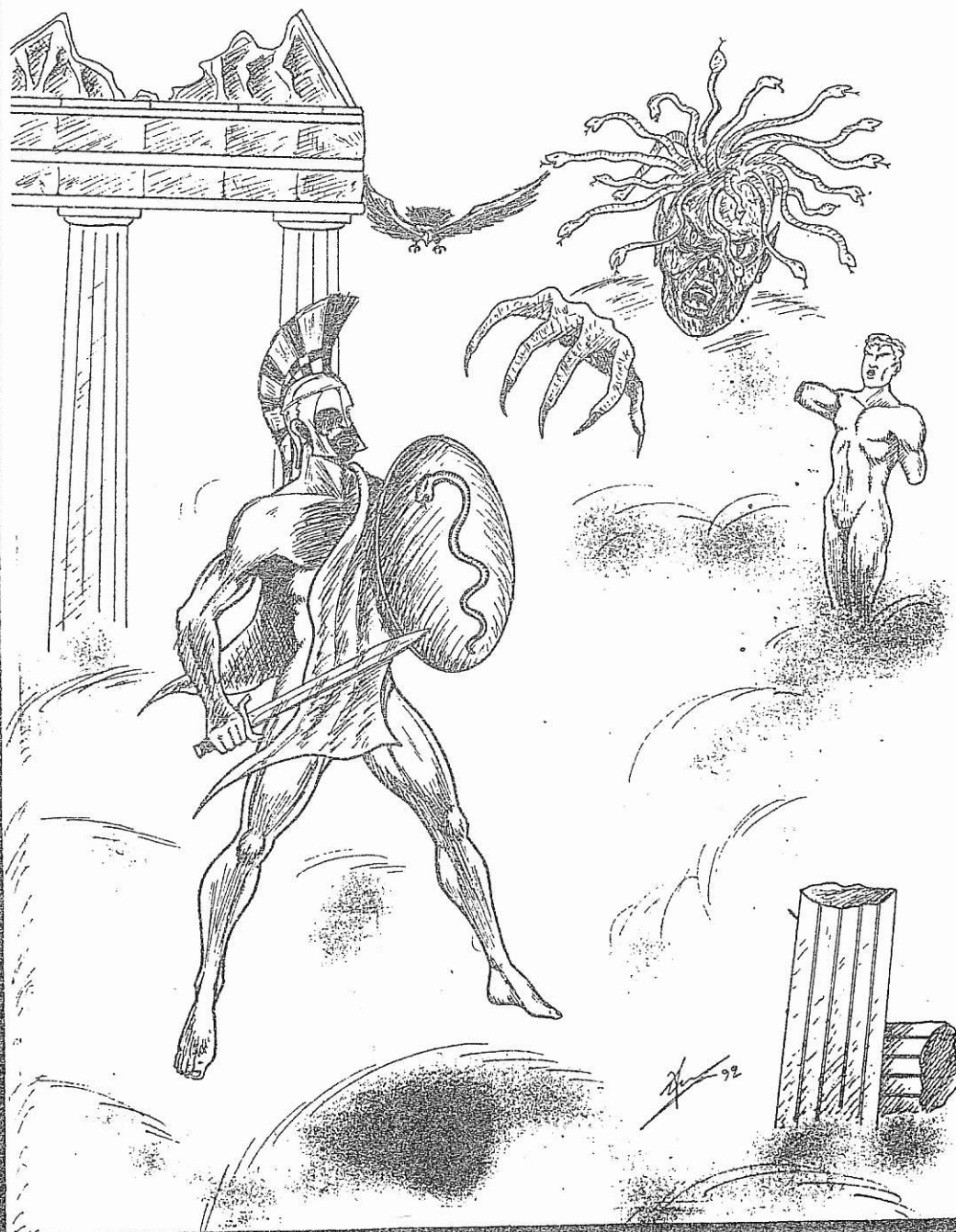

Ο ΙΕΡΕΑΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

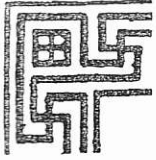
ΗΜΙ-ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΕΠΙΛΕΚΤΙΚΗΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑΣ

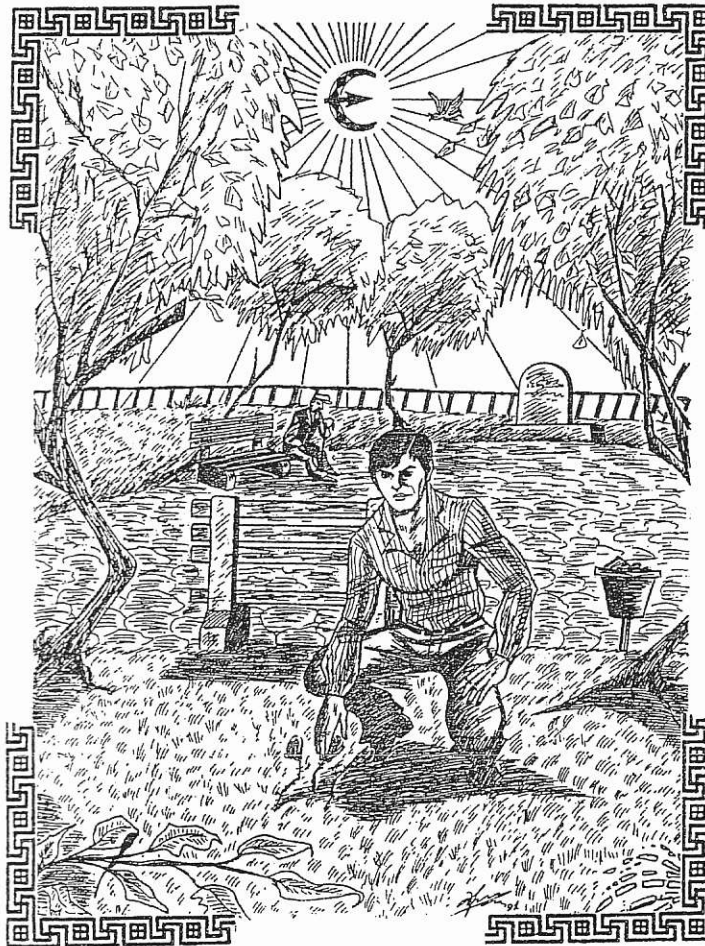

ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΝΕΑ ΜΟΡΦΗ,"

Ο ΙΕΡΕΑΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

του Β. Χ. Ροντογιάννη

Τά διαδραματιζόμενα ανήκουν στο χώρο της Φανταστικής Λογοτεχνίας. "Ως εκ τούτου ονόματα και χωροχρόνοι εξαρτώνται από Συμπαντικές συμπτώσεις ...

ΕΚΔΟΤΗΣ: Α.ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ
Τ.Θ. 31065 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ 56710

σχέδιο: βαγγέλης "☺", κακαρίμπας

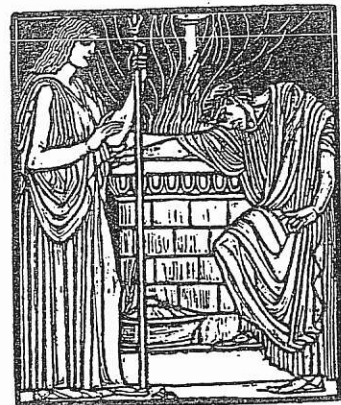
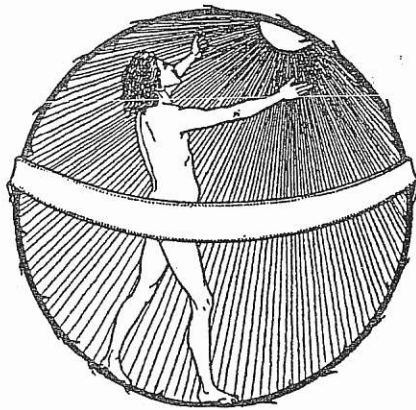

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

“Όταν ξεκίνησα νά γράφω αυτό τό μυθιστόρημα, αναρωτιόμουν γιατί τόγραφα. “Όταν έφθασα στή μέση, αντιλήφθηκα ότι δέν ήταν μία έσωτερική έξωτερίκευση, αλλά «κάτι άλλο».

Κάποτε τελείωσε, καί, έσπαγα τό κεφάλι μου γιά ποιούς τόγραφα. ‘Η βεβαιότητα, ότι αυτές οί σελίδες έπρεπε νά στολίσουν (!) τόν κάλαθο άχρήστων μέ γοήτευε. ‘Αλλά, φευ! Κάποια στιγμή, ανέλαβε ό Κύπριος φοιτητής Σ.Ξ. νά κάνει τίς φιλολογικές διορθώσεις, ό όποιος μέ ρώτησε άπλώς αν ξέρω «κάτι» παρόμοιο. Πράγματι τόν δικαίωσα, γιατί έπιτέλους είχα βρεί τό «κάτι άλλο». ‘Ηταν ή μοναδικότητά του, γι’ αυτό καί δέν μπορούσα νά τό αναλύσω μέ «έμπορικά» κριτήρια. Στην όριστική διαδρομή τής εκδόσεώς του, έτυχε νά γνωρίσω τόν Β.Κ. πού πρós τιμήν του, κατάφερε «ν’ άποκρυπτογραφήσει» τά μηνύματα καί νά τά σκισάρει εκφραστικότερα!

‘Ο Συγγραφέας

Παρουσίες

1. ‘Εφημερίς: «Βαρδάρης».
2. Περιοδικά: Νέα του Δίσκου, ‘Ηχωθέμα, Νέα Μορφή, ‘Αντίδοτο, ‘Αναθεωρητής.
3. ‘Ανθολογίες: ‘Ηρωικής καί ‘Επιστημονικής Φανταστικής Λογοτεχνίας.
4. ‘Ερευνα: Περιήγηση στόν ‘Ελ. Φιλοτελισμό.
5. Μυθιστόρημα ‘Ηθογραφικής Φαντασίας: ‘Ο ‘Ιερέας του ‘Ηλίου.

Ἡ πρώτη ἐπαφή

— Τέρμα, φτάσαμε, φώναξε μὲ ἀνακούφιση ὁ ὁδηγός.

Παλιατζίδικο λεωφορεῖο. Τρεῖς ὥρες δρόμο γιὰ 100 χιλιόμετρα. Ἄμ' ἐκεῖνες οἱ στροφές στό Λαχανά; τό 60; Σκέτος θάνατος. 20 χιλιόμετρα ἀπόσταση μὲ 20 χιλιόμετρα τήν ὥρα. Κι ὅταν ἔβρεχε, σφιγγόταν ἡ ψυχὴ σου μὲ τὰ παλιά λάστιχα.

Ἡ κινητὴ καρμανιόλα «ἄδειασε» 2 ἄτομα.

Ὁ ἀγροφύλακας εἶχε «κατέβει» στή Θεσσαλονίκη γιὰ Κρατικές Ὑποθέσεις. Ἔτσι εἶχε ζαλίσει τόν συνεπιβάτη του ἐμπιστευτικά, ἀλλά μεγαλοφώνως.

Ὁ καινούργιος Δάσκαλος, παρατηροῦσε τό Σταθμαρχειο. Ἡ καφενεῖο. Καί καμμιὰ φορά Σινεμά ἢ Θέατρο, ἀνάλογα μὲ τοὺς περιπλανώμενους ἐπαγγελματίες. Τοῦ εἶχε κάνει καζάνι τό κεφάλι ὁ ἐξουσιαστής τῶν χωραφιῶν.

Ὁ ἀγρονόμος βοήθησε τόν Πρόδρομο νά πάρει τίς 4 βαλίτσες του καί μπήκαν στό Καφενεῖο. Πιάσανε τό μοναδικό ἄδειο τραπέζι καί παρήγγειλαν τοὺς καφέδες τους. Βαρύγλυκο ἢ ἐξουσία, σκέτον ὁ γραμματιζούμενος. Ἔτσι εἶπε. Ἡ θά πιεῖ καφέ ἢ θά φάει σιροπιαστό.

Ὁ δάσκαλος ξερόβηξε. Ἄχ αὐτές οἱ ἀναρριχόμενες διαφάνειες τοῦ καπνοῦ. Κοίταξε ἔξω. Μεγάλη πλατεία. Καί 2 πάρκα. Ἀπέναντι καί δεξιὰ του. Νά καί τό φαγάδικο τοῦ Λάτσιου, τό ζαχαροπλαστεῖο τοῦ Φαρδέλα, ὁ φούρνος τοῦ Σωτηρίου κλπ.

Ὁ ἀγροφύλακας κέρασε τοὺς καφέδες. Χαλάλι, εἶπε μέσα του τό τάλληρο. Καί ζήτησε τό ρουσφετάκι του. Νά τοῦ μάθει ὁ μορφωμένος πολλαπλασιασμό καί διαιρέση. Πρόσθεση κι ἀφαίρεση ἤξερε. Καί νά τοῦ μάθει καί κανά γράμμα. Μόνο τὰ κουλουράκια καί τὰ μπαστουνάκια γνώριζε. Αὐτός κατένευσε ἀφηρημένα.

Κοίταζε τοὺς συναδέλφους του πού συσκέπτονταν. Ἄλλοι χαμηλόφωνα καί μερικοί νευριασμένα. Καθηγητές τῆς ξερῆς καί τῆς Κοντσίνας, Δάσκαλοι τῆς πρέφας, μαστόροι τῆς πόρτας καί τοῦ φεῦγα, προφεισόροι τῆς μπαρμπούτας.

Ἡ ἐξουσία προσφέρθηκε νά τόν συστήσει στοὺς τριγύρω ταχυδακτυλουργούς. Αὐτὸς ἀρνήθηκε εὐγενικά. Λειτουργημά του, εἶπε, εἶναι νά μαθαίνει στά παιδιά γράμματα. Δέν τόν πληρώνανε γιὰ νά φθεῖρει τίς καρέκλες τοῦ καφενεῖου.

Ἐξω ὁ καιρός ἄλλαξε τό πρόσωπό του. Οἱ ἐλάχιστες διαρροές πού δέν ἐπισκευάστηκαν, ἔγιναν καταρράχτες ἀπ' τὰ οὐράνια ταβάνια. Οἱ ἱπτάμενοι φωτογράφοι, ἄρχισαν νά χρησιμοποιοῦν τὰ φλάς. Τό ἀλεξικέραυνο στό Ταχυδρομεῖο ἔκανε ἀπόσβεση. Ὁ ταχυδρόμος, ὁ Θανάσης ὁ Γκουγκλέρης, ἀποθανάτιστηκε ἐγκαίρως στήν τουαλέττα. Ἐνα δεντράκι, στό πάρκο, ἄλλαξε σχῆμα ἀπὸ τόν κεραυνό. Οἱ πυροσβέστες τῆς βροχῆς, ἦταν σ' ἐτοιμότητα. Σβῆσαν ἀμέσως τὴ φωτιά του. Ὁ Γιαννάκης ὁ Πατσιάκας, ἔφερε τούμπα μὲ τό ποδήλατό του. Τό αὐτοκίνητο τοῦ Λαγκαζάλη του γιαιτροῦ, δέν ἔπαιρνε μπρος. Ὁ Πρόδρομος χαμογελοῦσε μελαγχολικά. Ἡ σκοτεινὴ πλευρὰ τῆς Φύσεως ἔδειχνε τὴ δυσἀρέσκειά της στήν ὑποδοχὴ του. Ἀπὸ τώρα;

Ὁ Ἀγροφύλακας βγήκε ἔξω καμαρώνοντας στό ἀδιάβροχό του. Τοῦ τό χορήγησε ἡ Ὑπηρεσία πρὶν 10 χρόνια.

Στὰ χέρια του κρατοῦσε 2 βαλίτσες. Δίπλα του περπατοῦσε μὲ τίς ὑπόλοιπες ἀποσκευές ὁ δάσκαλος. Βαδίζανε γιὰ τό σπίτι τοῦ συνεπιβάτη του στο λεωφορεῖο. Ἡ βροχὴ φαινόταν νά μὴν τὸν ἐνδιαφέρει. Οὔτε νά τὸν ἀγγίζει.

Μπαίνοντας στό χαμόσπιτο, ὁ Πρόδρομος ζήτησε νά ἐπισκεφθεῖ τό ἀποχωρητήριο. Δικαιολογήθηκε ὅτι κρύωσε. Βγήκε πάλι ἔξω. Δίπλα ἦταν ἡ βρύση. Γέμισε τὰ ροῦχα του νερά. Γιὰ νά μὴν προκαλέσει ὑποψίες.

Ἀπ' τό διπλανό σπίτι σταυροκοπήθηκε ἡ γειτόνισσα πού κρυφοκοίταζε. Παλαβὸς θάταν αὐτὸς ὁ συγγενὴς τοῦ ἀγροφύλακα. Αὔριο ἔπρεπε νά μάθει.

Ἡ κυρὰ τοῦ σπιτιοῦ φίλησε τόν ἀγρονόμο. Οὔτε ὁ μπακάλης θά τοὺς ἔκλεβε οὔτε ὁ φούρναρης στα τεφετεράκια πλέον. Τὰ μουσκεμένα ροῦχα ἀπ' τὴ βρύση στεγνώνανε κοντὰ στὴ σόμπα. Ἀπὸ πάνω μύριζαν οἱ φρυγανιές.

Ὁ γιὸς τοῦ Ἡλίου κοιμόταν στό διπλανό δωμάτιο. Κακομούτσουνες φάτσες καί σκελετωμένες μορφές στολίζανε τὰ δνειρά του. Μοχθηρὰ ἢ καί καταχθόνια πνεύματα καί ὄπτασιες χορεύανε στοὺς πρόποδες τοῦ κρεββατιοῦ. Ἡ αὔρα τῆς Χρυσῆς Αὐγῆς στράβωνε καί ἀπομάκρυνε τοὺς ἀνεπιθύμητους λαθραῖους νυκτόβιους. Αὔριο θά ἔβρισκε ἓνα ἔρημο σπίτι νά τὰ ποῦνε μὲ τὴν ἡσυχία τους. Νά συναντήσῃ καί τόν Ἀρχηγό τους ...

Τό πρωινό τόν βρήκε ψυχικά κουρασμένο. Πήρε τρείς σταγόνες από τό νάμα, διαλογίσθηκε επί μία ὥρα περίπου, ἔφαγε καί τό μέλανα ζωμό του καί ξεκίνησε. Τίποτα δέ θύμιζε τόν χθεσινό κατακλυσμό. Μοναδικά ἐνθύμια τό ἀπανθρακωμένο δεντράκι στό πάρκο, καί τό λερωμένο σῶβρακο τοῦ Ταχυδρόμου. Τό βρήκε ὁ σκουπιδιάρης ὁ Μητσικάρης καί τό 'κανε δικό του.

Τό δῶροφο σχολεῖο τόν ὑποδέχθηκε σκυθρωπά. Οἱ κορυφές τῶν πεύκων κἀνανε τεμενάδες γιά νά τόν καλωσορίσουν ἀπό ἕναν ἀέρα πού ἔπαιρνε τά πηλίκια μέ τίς κουκουβάγιες τῶν μαθητῶν. Οἱ ἄμμουδεροί στρόβιλοι τῆς αὐλῆς, πού φιλοξενούσαν γόπες καί χαρτιά παραμέριζαν στό διάβα του.

Οἱ μεγάλες μαθήτριες σιγομουρμούριζαν γιά τόν ὄμορφο καί ἀθλητικό ἐπισκέπτη, κρατώντας μέ τό ἕνα χέρι τήν ποδιά μή τή σηκώνει πολύ ὁ ἀέρας. Μέ τό ἄλλο προστάτευαν τά μάτια τους ἀπ' τήν ὄργη τῆς ἀμμούδας.

4 «συνταξιούχοι» καί μάγκες τῆς ἄης καρπάζωναν τόν ἔξυπνο γιό τοῦ 'Αγροφύλακα πού δέν τούς ἔλυνε τά πρόβληματα. Βγάζανε τό ἄχι τους. "Ακου ὁ ἐπισκέπτης κοιμήθηκε στό σπίτι τους. Καί ἦταν καί δάσκαλος. Οἱ δάσκαλοι εἶχανε βίτσα πού ἔτσουζε. "Ἡ μαγκούρα πού δέν ἔσπαγε. Μᾶλλον ἦταν προπονητής. Γιά τήν ομάδα τους τόν Μ. 'Αλέξανδρο 'Ηρακλείας. "Ἡ Τζουμαγιάς, ὅπως τήν λέγανε οἱ παλιοί. Πού ἔπαιζε καί Β' ἔθνικῆ. Καί θᾶλεγε στόν Διευθυντή νά τούς ἀφήνει νά παίξουν μπάλλα.

'Ο Χρῆστος ὁ Κουτσουλένης παρουσίασε τόν καινούργιο Συνάδελφο. 'Ιδιαίτερη ἐντύπωση ἔκανε στόν Πρόδρομο Χαριτωνίδη μία κοντούλα μέ σπινθηροβόλα μάτια. 'Ἡ κόρη τοῦ Παπαχαράλαμπου εἶχε παρατήσει τό Πανεπιστήμιο γιά τήν 'Ακαδημία! Πρέπει νά ἦταν καλή Δασκάλα. Πρόσχαρη, χαμογελαστή, ἀλλά καί αὐστηρή ἢ 'Ελένη Παπαβασιλείου. Οἱ ἄλλες τοῦ φανῆκαν στριφνές. Καί ἡ Καίτη ἢ Δαμπάλη, ἡ Κυρᾶ Κατίνα καί ἡ πληθωρική ἢ 'Αννα ἢ Γκαργκάνα πού τριβόταν πάνω του. Τήν Γεωργία, τοῦ 'Αστυνόμου τή γυναίκα, τήν εἶδε μέ οἶκτο. Τί παιχνίδι ἦταν οἱ χωροφυλάκοι καί οἱ φαντᾶροι στό χέρι τῶν Πολιτικῶν.

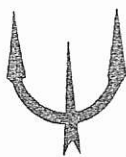
'Ο στρουμπουλός Διευθυντής, ὁ κυρ-Χρῆστος τοῦδωσε ἄδεια γιά νά τακτοποιηθεῖ 2 μέρες. Τοῦ εἶπε, ὅτι ὑπῆρχε, ἕνα σπίτι κοντά στήν Αστυνομία γιά νά βολευτεῖ. Νά, μόνο λέγανε πολλά γιά κείνο τό «ἔρημο» δῶροφο σπίτι. Καθόταν κι ὁ Μάρτυρας τοῦ 'Ιεχωβά στό ἰσόγειο. Κι ἦταν κι ὀδοντογιατρός. Ντροπή του! ...

'Ο πληθυσμός τοῦ εἶπανε, εἶχε μπερδέματα. Στούς 4.000 κάτοικους εἶχε καί 1000 γύφτους! 'Αλλά ὄλοι "Ἕλληνες! Ψήφιζαν Δεξιά! Καί χριστιανοί βαφτισμένοι. Τό Ζουρντζή τό κυρ-Μήτσο τό Χίτζο, τόν ἤξερε ὄλη ἡ χώρα. Μέχρι καί ὁ «ΗΧΟΣ» ἔγραψε γι' αὐτόν. 'Αργότερα. Μίλαγαν τά «ντόπια», βουλγάρικα, θρακιώτικα. Εἶχε καί βλάχους κτηνοτρόφους. Τό καλοκαίρι ὄμως, πού 'κλειναν τά σχολεῖα νά 'φευγε. Γιατί εἶχε κάτι κουνουπάρες, νά! Μέ ὑδροφόρες γιά τό αἶμα ...

'Ο Πρόδρομος «φρενάρισε» στό καφενεῖο. Νά πιεῖ ἕνα οὐζάκι καί νά ρωτήσει γιά τόν ἰδιοκτήτη τοῦ «ἔρημου» δῶροφου. 'Ἡ «γενναιοδωρία» τοῦ Καφετζῆ ἐξηγήθηκε ὅταν τοῦ εἶπε γιά τήν κόρη του. Καλό κορίτσι, ἀλλά νά: Γιά νά μαθαίνει σωστά τά γράμματα, πήγαινε ἀπό δύο χρόνια στήν κάθε τάξη!

'Αναψε τήν πίπα του καί ἤπιε μέ μιᾶς τό πενηνταράκι. Θά προτιμοῦσε τσίπουρο, γιατί χρειαζόταν ἐνέργεια, ἀλλά

...

Κοινωνικές συναναστροφές

Οἱ μάγοι τῆς τράπουλας καί τῆς ζαριᾶς κοίταζαν παραξενεμένα. 'Ο καπνός του «μύριζε» μυστήρια. Τό 2ο μπουκαλάκι ἀνοιγόταν στό τραπέζι του. Αὐτός ὁ πρωτευουσιάνος, ὁ χασικλῆς μεθύστακας θά μάθαινε στά παιδιάτους αριθμητική; Αὐτός μέ τά 2 πενηνταράκια καί τό «χόρτο» στίς 9 τό πρωί, μᾶλλον κότα γιά ξεπουπούλιασμα ἔμοιαζε. Οἱ 3 μάγκες κοιταχτήκαν μέ σημασία. 'Ο ἕνας τους σηκώθηκε.

— Νά μέ συμπαθᾶς κύριος, εἶπε ὁ Κοῦκος. Θέλουμε τέταρτο γιά κοντσίνα. Νά, τά τσιγάρα μας παίζουμε. Εἶσαι; 'Ο Χαριτωνίδης φύσηξε «ἀδέξια» τόν καπνό. 'Ο Πέτρος τρελλάθηκε ἀπ' τή χαρά του. Μαστούρα ὁ δάσκαλος φαινόταν. Καί παραπάτησε ἀπ' τή μόχα τοῦ «θυμιάματος».

'Ο 35άρης μᾶλλον λεπτός μέ τά ἀνέκφραστα μάτια, πήρε τό 3ο μπουκαλάκι καί πήγε στό τραπέζι τους. 'Ο Γιῶργος ὁ Ροδίτης ἔδωσε τό χέρι του μέ τή σκέψη, ὅταν θά τόπαιρνε, νάχε καί τό δαχτυλίδι τοῦ δασκάλου. "Όταν τό πήρε, τοῦ λειπε ἡ βέρα του. 'Αλλά δέν εἶπε τίποτα μή γίνει ρεζίλι. 'Ο 'Ἡλίας ὁ Πουγιουκλῆς ἢ Θεῖα Θεέκλα, σκεφτόταν στή χειραψία νά σπάσει κᾶνα δάχτυλο τοῦ μαστουρωμένου. 'Αντιθέτως δύο του δάχτυλα ἦταν νεκρά. 'Αλλά πού νά τολμήσει νά κλάψει. "Αλλάξε χρώματα ἀπ' τόν πόνο. "Αν εἶχε τό μαχαίρι του ...

'Ἡ παρτίδα τέλειωσε γρήγορα. 'Ο σουρωμένος εἶχε ρέντα. "Ἔτσι εἶναι. 'Ο ἀτζαμῆς ἦταν τυχερός. Παρά τρίχα τούς κέρδισε! 'Ο Πέτρος ὁ Κοῦκος ἔδωσε τό ρολόι του. Δέν μπορούσε ν' ἀντισταθεῖ. 'Ο Γιῶργος ὁ Ροδίτης ἔδωσε καί τόν ἐπίχρυσο ἀναπτῆρα του. 'Ο 'Ἡλίας ὁ (Μ)Πουγιουκλῆς μόλις «δῶρησε» τήν ἄλυσσιδα καί τήν καρφίτσα ἀπ' τό πέτο χάρηκε. Ξαλάφρωσε. Φαίνεται ἀπ' τό βάρος τους εἶχαν «πάθει» τά δύο του δάχτυλα. Τώρα ἦταν καλά.

'Ο δάσκαλος μέ τά λεφτά τους κέρασε τούς καφενόβιους. "Όλοι εὐχήθηκαν:

— Στήν ὑγειά σου Δάσκαλε πού θά μορφώσεις τά παιδιά μας.

'Ο Θόδωρος ὁ Κοντέος, ὁ χωροφύλακας, βεβαίωσε φωναχτά ὅτι ὁποῖος πείραζε τόν κυρ-Δάσκαλο, θάχε νά κάνει μαζί του. Πήρε μαζί του τό ρολόι, τήν ἄλυσσιδα καί τήν καρφίτσα γιά νά τά στείλει στό ταμεῖο 'Αλληλοβοηθείας τοῦ Παιδομαζέματος. Σά μάρτυρας τῆς παρτίδας πού ἦτανε ...

'Ο Πρόδρομος κοίταζε τίς τρείς βρεγμένες γάτες. Συζητούσαν πού νά στήσουν καρτέρι στό «πρωτευουσιάνικο» ποντίκι. Καί μπῆκε στό «μέρος» ἀλά Τουρκα.

'Ἡ βέρα ἔπαιξε μιᾶ ἄρια στήν ἀποχέτευση ἀπό μολυβδωσῶληνα. Μετά τό πλάφ στό ἀπόβλητα. "Όταν κυλοῦσε πρὸς τό βόθρο. Τά σύμβολα εἶχανε ἀξία ὅταν τά πιστεύανε. 'Ἡ «κρεμάλα» τοῦ γάμου ἦταν 'Ιερῆ. Γιά νά υπᾶρξουν ἀντάξιοι ἀπόγονοι. Γιά τήν διαιώνηση τῆς Ράτσας, τῆς Φυλῆς, τοῦ Αἵματος ...

'Ο γιατρός Νικολαΐδης ἦταν χαρούμενος. Τό κορίδο ὁ δάσκαλος ἔδωσε ἑκατοστάρικο γιά ἕνα δωμάτιο. 'Ο «Γιαχωβάς» ἀπό κάτω ἔδινε 30 δρχ! Γιά νά δοῦμε πόσο θά ἔμενε. Καλά πού πήρε καί 6 μηνιάτικα προκαταβολή!

Ὁ Πρόδρομος κούνησε ἀπογοητευμένος τό κεφάλι του. Ὁ ὀρκισμένος στόν Ἐπικράτη δοῦλος τοῦ Μαρμωνᾶ! Πηγαίνοντας νά πάρει τίς βαλίτσες του, πέρασε ἀπό τήν ἐκκλησία. Ἡ ἀπ' ἔξω λιτή της ἐμφάνιση δέν ταίριαζε μέ τό μέσα. Ποτέ δέν μπόρεσε νά καταλάβει γιατί οἱ «Χριστιανοί» λέγανε τούς Ἀρχαίους «Ἕλληνες εἰδωλολάτρες. Ἀφοῦ οἱ ἐκκλησιεῖς ἦταν γεμάτες ἀπό εἰκόνες! Ὁ Χαράλαμπος Παπατσακμάκης ἔλεγε τά δικά του! Βγήκε ἔξω μ' ἀπογοήτευση. Ἄλλα εἶχε πει ὁ Χριστός, ἄλλα κάνανε. Σκέτοι Ἑβραῖοι καταντήσανε. Μόνο ἡ περιτομή τούς ἔλειπε ...

Στήν ἐπιστροφή, ἔστειλε ἕνα τηλεγράφημα. Κάποτε ἔπρεπε καί νά πάρει ἀντίτιμο τῆς ἐργασίας του ἀπό τόν Ἐκδότη του.

Ἡ σκουριασμένη σιδηρόπορτα ἔτριξε κακωσορίζοντας τον. Ἐνα ξερόκλαδο ἔπεσε ξυστά ἀπ' τό κεφάλι του.

Στήν εἴσοδο τοῦ διώροφου τοῦ χαμογελοῦσε ὁ ὀδοντίατρος Ἀνδρέας Κωστακῆς. Ἐνα κοντόσωμο στρουμπουλό ἀνθρώπακι.

— Καλῶς ὄρισες Δάσκαλε, στό ὄνομα τοῦ Ἰεχωβά.

Ὁ γιός τοῦ Ἥλιου τόν προσπέρασε παγερός καί τόν ἀγνόησε περιφρονητικά.

Ὁ γιατρός κοίταξε τό ἀπλωμένο χέρι του. Καί σκέφτηκε πῶς ἤξερε ὁ «λιμοκοντόρος» τό ποιόν του. Ἡ νοερή συζήτηση αὐτό εἶχε ἀποδείξει στή στιγμιαία γνωριμία τους. Ὅτι ὁ Δάσκαλος τοῦ εἶχε «ἀπαντήσει» πῶς:

— Ἀπεχθάνομαι τά δειλά κολοβά φίδια πού μουῦνται τόν Ἰεχωβισμό γιά νά μή πάνε φαντάροι.

Ἡ τελετή ἐγκλιματισμοῦ

Φυσικά δέν εἶδε τίς 4 βαλίτσες πού «γλυστρούσαν» στά 28 σκαλοπάτια πρὸς τό 2ο ὄροφο. Ὁ Πρόδρομος παρατηροῦσε τήν μελαγχολική πόρτα. Καῦμενούλα σκέφτηκε, πόσα εἶδες. Στό ἀγγιγμα του ἡ κασόπορτα σκίρτησε καί τόν κοίταξε μέ λατρεία. Ἀόρατα δεσμά λύθηκαν. Ἡ γλώσσα τῆς κλειδαριάς κελήδησε. Καί τόν προειδοποίησε. Βασανισμένες ψυχές κατοικοῦσαν μέσα. Ἀλειωτα σώματα βρίσκονταν στά θεμέλια. Ἀλύτρωτα πνεύματα κατοικοῦσαν στούς τοίχους. Αἰῶλοι δῆμοι φάλιαζαν στίς κόχες τῶν ταβανῶν. Καί ἦτανε πανίσχυρα. Τά «ταίιζε» καί ὁ «ἀποπλανηθεῖς» τοῦ Ἰσογείου μέ τίς ἀνεφάρμοστες ἰδέες του.

Ὁ δάσκαλος ἔριξε γραμμικά τή στάχτη ἀπ' τή πίπα του προτοῦ δρασκελίσει τήν πόρτα. Ἐστῶ καί καμμένο, τό χορτάρι ἀπ' τά Ἄδυτα τῶν Δελφῶν ἦταν πανίσχυρο. Ἐσπρωξε μαλακά τήν πόρτα. Τό κλειδί χρειαζόταν γιά τούς Ἀνόητους Ὑλιστές τοῦ Βολέματος καί τῆς Μαλθακότητος.

Ὁ κουρνιαχτός σχημάτισε τήν κουρτίνα του στήν κασόπορτα. Μπόχα καί ἀναμνήσεις προσπαθοῦσαν νά ξερῶγουν πρὸς τά ἔξω. Τό πάτωμα ἔγινε κυλιόμενο κάτω ἀπό τά ἱερά πόδια πού δέν τό ἀγγίζαν. Τό τετράρωτο στό σαλόνι ἔρχισε νά παριστάνει τό ἔκκρεμές. Ὑπόηχοι ἔσπασαν τά τζάμια στό μεσοχώρισμα. Τά κομμάτια τους αἰωροῦνταν γύρω ἀπό τό σῶμα πού φεγγοβολοῦσε ἀπό τήν αἶρα του. Ὁ Πρόδρομος ἔσκυψε καί ἄνοιξε μιά ἀπό τίς βαλίτσες του. Αὐτές εἶχαν ἀνέβει ὑποτακτικά ἀπό πίσω του καί περίμεναν

ὑπομονετικά νά ἐγκατασταθοῦν μαζί του στό δωμάτιο.

Ἡ Σιαμαία τῆς ἐξώπορτας τρίφτηκε χαδιάρικα στόν ἀριστερό τοίχο. Τόσα χρόνια περίμεναν ἕναν μόνιμο ἐθελονυτή. Νά ὑποκύψει στίς πονηρές ἀξιώσεις τους. Νά γίνουν σκλάβοι του. Νά προσεταιριστοῦν τίς πονηρές σκέψεις του. Νά γίνει τό ἄλογο τους καί αὐτός ὁ Καβαλλάρης τους. Θά τόν πρόσεχαν. Θά τόν περιποιοῦνταν. Ὅσο θ' ἄντεχε νά ζήσει μαζί τους ...

Ὁ Μύστης τοῦ Ἥλιου ἔψαλλε μιά ἐπώδῳ. Οἱ ὕμνοι τοῦ Ὁρφέως ἄρχισαν νά αἰωροῦνται στό δωμάτιο. Κλειστό γιά τούς κατοίκους του, ἀνοιχτό γιά τόν ἐπισκέπτη. Τό Ἱερό Βιβλίο ἄρχισε νά περιφέρεται ἀνοικοκλείνοντας φωτισμένες σελίδες. Ὁ χῶρος ἄλλαξε ἀστραπιαία σχήματα προσπαθώντας νά ἐντυπωσιάσει τό Δάσκαλο. Αὐτός γαλήνιος ἀστραποβολοῦσε ἀπό τίς ἐσωτερικές του δυνάμεις. Τό φυλαχτό στό στήθος του ἀναβόσβυνε σάν τό Φάρο τῆς Ἀλεξανδρείας. Τά λημέρια καί τά ἄντρα ὀργῶν τοῦ δωματίου γίναν παγίδες γιά τούς δυνάστες του. Τό ἅγιασμα τῆς Κασταλίας Πηγῆς πυρπολοῦσε ὅπου εὑρίσκε ἀνέρα σχήματα. Οἱ Ἀῦλοι ἔντρομοι μαζεύτηκαν στήν ἀριστερή ἐπάνω γωνία ταβανιοῦ καί τοίχων. Τό Ἱερό Βιβλίο, ἀκίνητοποιήθηκε στόν ἀέρα καί τούς μαρμάρωσε. Ὁ Δάσκαλος ἀπλωσε τά αἰώνια ὄπλα του σ' ἕναν ἀόρατο μπάγκο.

Ὁ Ἡλιακός Σταυρός ἔσπειρε τόν Πανικό καί τή φρίκη ἀνάμεσα στούς βέβηλους. Ἡ ἀγκυλωτή μπουμεραγκφυλακή τούς «μάζεψε» φιλόξενα. Τό ἀγκυλωτό δεσμοπήριο προσγειώθηκε στό ἀμόνι τοῦ Ἡφαιστου. Ὁ δάσκαλος διαπέρασε ἕναν-ἕναν τούς αἰῶλους διεστραμμένους ἐγκεφάλους μέ τήν Ἱερή βελόνα τῆς Ἀράχνης. Τά κεφάλια τους «ἄνοιγαν» καί πετάγονταν τά συστατικά τους, Μίσος, Ζήλεια, Φθόνος, Κακία, Ματαιοδοξία, Φιλαργυρία, Μαρξισμός, Καπιταλισμός, Σιωνισμός, Ὑποκρισία, Κουτοπονηριά καί Δουλοπρέπεια συνθλίβονταν ἀπό τό κεφάλι τῆς βελόνας. Ἐναν μόνο ἄφησε. Τό τζάμι ἔσπασε σάν μπαλόνι καί ὁ Ἀῦλος πέρασε ἀπό τήν χαραμάδα γιά νά μεταφέρει ἕνα μήνυμα στόν Ἀφέντη του. Ὅτι Ἐκεῖνος ἤθελε νά τόν γνωρίσει καλύτερα ...

Ὁ Χαριτωνίδης ξέπλυσε τά ἐργαλεῖα τῆς Καθάρσεως στό ὄνομα τοῦ Διός καί κάθησε στό φιλόξενο πλέον πάτωμα σέ στάση Διαλογισμοῦ. Σκέφθηκε ὅτι χρειαζόταν ἀνόθευτο Τσίπουρο ἢ καθαρό οἶνόπνευμα γιά φόρτιση. Ἡ ἔκλειση ἐνεργείας ἀπό τά πρωῖνά οὔζα ἦταν ἀσήμαντη.

Σηκώθηκε καί φορτώθηκε τίς ἀποσκευές του σάν στοιβαδός. Τό μαλακό πέταγμα τῶν βαλιτσῶν του στήν παμπάλαια ντουλάπα θύμιζε εἰδικευμένο ἐργάτη σέ καπνεργοστάσιο. Νοστάλησε τό φίλο του Λάζαρο. Τό χῶμα βερμούτ μέ τά κρακεράκια, τό φορητό πικ-απ καί τά δισκάκια. Στριφογύρισε σάν δισκοβόλος καί ἔστειλε τήν βαλίτσα ψηλά. Σάν «τόνγκα» σέ δαρα πλάκα. Κι ἀναρωτήθηκε ὡς πότε ὁ Χαραλαμπίδης θά «ψαχνόταν» στή μακρινή Ἀθήνα ...

Τό σούρουπο κοκκίνιζε στόν ὀρίζοντα. Οἱ τελευταῖες ἠλιαχτίδες ἔμπαιναν στό τωρινό χαρούμενο δωμάτιο. Ὁ Γιός συμβουλευτήκε τόν Πατέρα του πού ἔδουε καί τόν ἀποχαιρέτησε μέ σεβασμό. Ἡ τελευταία κόρη τοῦ Ἀρχοντα τοῦ Φωτός χάιδεψε μέ τά χεῖλη της τό πρῶην κομματιασμένο παράθυρο. Ὁ Ἡλιογέννητος φρόντισε νά μήν ἰσχύει ἡ παροιμία: «Σπασμένο τζάμι δέν κολλάει». Τά ἄτομα καί τά μόρια τῆς Ὑλης τά δάμαζε ἡ Δύναμη τῆς Θελήσεως καί ὄχι τό σφυροδρέπανο ἢ ἡ (Κόκα) Κόλα ...

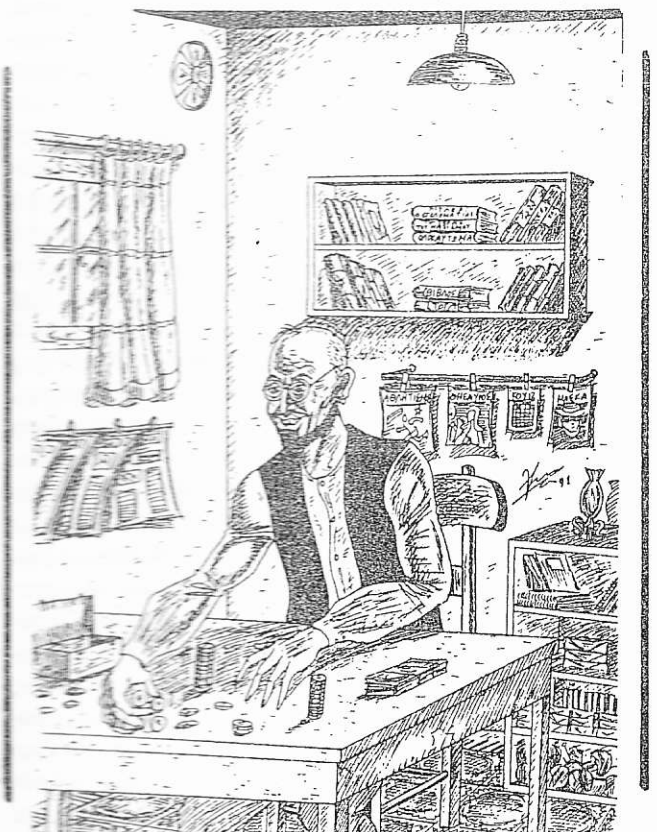
Λυπητερές φιγοῦρες

Ὁ μάρτυρας τοῦ ἰαχβέ παραξενεύτηκε. Προφανῶς ξέχασε ἀνοιχτή τήν ἐξώπορτα πού περνοῦσε ὁ κυρ-Δάσκαλος. Ἡ ἀπάντηση τοῦ «καρφώθηκε» ἀστραπιαία στό μυαλό: Ὁ ἄποκλήρωνε τήν ἀρραβωνιασμένη κόρη του μ' ἕναν ἐκπρόσωπο παρηκμασμένης Φυλῆς. Ὁχι καί νά εἶχε ἕνα μαυράκι ἐγγονάκι στά γόνάτα του πού θά εἶχε τ' ὄνομά του. Αὐτός οὔτε μελαχροινός ἦταν, οὔτε κατσαρά μαλλιά εἶχε. Ἄμ καί κείνα τά κάτασπρα δόντια του στό σκοτάδι; Συμπαθητικός ὁ Πρωτευουσιάνος, ἀναλογίστηκε. Καί γύρισε στό γραφεῖο του γιά νά ξανασκεφετεῖ. Πολλά πράγματα ...

Ἡ σιδερόπορτα εὐχήθηκε στόν Πρόδρομο νά προσέχει τοὺς ντόπιους. Εἶχε πάρει τό μάτι της τοὺς μάγκες πού τριγύριζαν. Καί νά μήν ἀργήσει τό βράδυ. Εἶχε ἐνημερωθεῖ ἀπ' τήν ἐπάνω ξαδέλφη της γιά τά συμβάντα. Μικρό χωριό. Τά νέα κυκλοφοροῦν γρήγορα.

Ἐστριψε δεξιά κοιτάζοντας μέ παράπονο τήν ἀστυνομία. Τόσοι ἄνθρωποι κατανάλωναν τήν ἐνέργειά τους ἄσκοπα. Τόσοι πατριῶτες μέ στολή. Ἄνθρωποι μέ ἀγάπη γιά τήν πατρίδα, Ρουφιᾶνοι καί Βασανιστές. Ἐκεῖ τοὺς καταντοῦσε ἡ Κρατοκρατία τοῦ Βολέματος καί τῶν Παρηκμασμένων Ἰδεῶν. Κρίμα στή Φυλή. Τόσοι ἐθνικιστές ἀποπροσανατολισμένοι ἀπό τοὺς Λαοπλάνους Πολιτικούς. Καί τῆ διασθορά τοῦ χρήματος.

Ἐστριψε ἀριστερά. Τό ἀρτοποιεῖο καί τό τσαγκαράδικο δεξιά του. Νά καί τό μπακάλικο τοῦ κυρ-Γιάννη τοῦ Πασχαλιᾶ. Ἡ Σούλα ἡ κόρη του μέ τ' Ἄμυγαλωτά μάτια καί ἡ αἰθέρια λεπτούλα Νίτσα. Ἀριστερά τό φιλικατζίδικο τοῦ Γιάννη τοῦ Μανασσῆ καί ἕνα Σαράφικο. Μέ τά «μάτια» τῆς νυχῆς του εἶδε τό ἐσωτερικό. Μοχθηρή ψυχὴ μέ καλοκάγαθη ποντικίσια φάτσα. Σκουφάκι, γυαλάκια, γενάκια.

Ὁ ἀπόγονος τῆς Σάρας καί τῆς μάρας καί τοῦ κακοῦ συναπαντέματος. Ὁ καταχθόνιος Σατανολάτρης τοῦ Σολομώντα Τορά-Ταλμούδ. Τό παράσιτο τοῦ Ἑλληνικοῦ χωριοῦ. Ὁ αἰώνιος Τοκογλύφος τῶν 10 ἐντολῶν πού ἀπομυζοῦσε τοὺς ἄτυχους Χαρτοκλέφτες, τοὺς Ἀγαπητικούς τοῦ Ἐφήμερου Ἐρωτα, καί τοὺς Ἐραστές τῶν Ναρκωτικῶν.

Στήν πλατειοῦλα εἶδε τό χρυσοχοεῖο τοῦ Κωστάκη, τοῦ γιοῦ τοῦ Παπᾶ. Μπαίνοντας στό Λούνα-Πάρκ τοῦ Βασίλη τοῦ Ἐλιέζη, τόν συμβούλεψε νά θυμᾶται ὅτι οἱ πελάτες του ἔπρεπε νά εἶναι ἄνω τῶν 17 ἐτῶν καί ὄχι πάνω ἀπό 7. Οἱ μπόμπιρες λάκισαν πίσω ἀπό τήν πλάτη του. Ὁ Τάκης ὁ Ψαράς μέ τόν ἀδελφό του εἶπανε «φιλικά» στό λιμοκοντόρο νά μήν καταπιέζει τά παιδάκια. Δέν ντρεπόταν μορφωμένος ἄνθρωπος νά ἔχει Φασιστικές τάσεις; Καί τοῦδειξαν μέ τρόπο ἕνα πτυσσόμενο αἰχμηρό ἀντικείμενο 15 ἑκατοστῶν. Μόνο πού τώρα ἦταν ἄδεια τά δάχτυλά τους.

Ὁ Δάσκαλος ἔπαιξε στά δάχτυλά του σάν κομπολόι τό μαχαίρι καί τῶδωσε σέ 4 κομμάτια στόν κάτοχό του. Αὐτός συγχάρηκε τόν γραμματιζούμενο πού ἀγαποῦσε τά παιδάκια. Θά τά πρόσεχε τώρα κι αὐτός. Ἡ ματιὰ τοῦ Τάκη πῆγε στόν ἀδελφό του.

Ἐκεῖνος κρατοῦσε μιά καρέκλα στήν ἀνάταση! Μέ κατεβασμένο παντελόνι. Κι ἔβριζε τῆ μάνα τους πού δέν τοῦ ῥαβε καλά τά κουμπιά. Ἡ καρέκλα τοῦ «ξέφυγε» κι ἀντί νά πάει στό κεφάλι τοῦ Δασκάλου ἔσπασε τό τζάμι τοῦ τζούκμπόξ πού ἦταν δεξιά ἀπ' τήν εἴσοδο. Τά γέλια καί τά χειροκροτήματα ἔσμιγαν μέ τά εἰρωνικά σχόλια γιά τήν παράσταση. Ὁ Ἐλιέζης διαμαρτυρόταν γιά τίς ζημιές. Ὅλοι βάλανε τό χέρι στή τσέπη νά τόν πληρώσουν. Ἐπρεπε νά καλωσορίσουν τό Δάσκαλο. Τόν κέρασαν καί 3 τσίπουρα. Ξεροσφύρι.

Αὐτός, πλατάγιασε τῆ γλώσσα του καί εἶπε στόν Καταστηματάρχη νά μήν κάνει νοθεῖες. Καί τοῦ ἐμπιστεύθηκε ὅτι τά βλέπει αὐτά ὁ Διόνυσος. Ὁχι δέν ἦταν χωροφύλακας οὔτε ἀγορανομία. Θεός τοῦ κρασιοῦ, ἦταν. Ἐρριξε μιά ἐξάρης γιά νά βγεῖ ὁ Νώντας στό τάβλι καί ἔφυγε. Ὁ Βασίλης ἀνοῖξε τήν κλειστή πόρτα ἀπ' ὅπου πέρασε ὁ δάσκαλος καί ὄλοι σκέφθηκαν:

Ἄλλος ἦπε τά τσίπουρα καί ἄλλοι μέθυσαν.

Στό χρυσοχοεῖο τοῦ Δερμιντζάκη πού κοντοστάθηκε, ὁ ἰδιοκτήτης σκέφθηκε ὅτι ἔπρεπε νά γίνει τίμιος. Καί πούλησε τό ρολοῖ στόν πελάτη του 300 δρχ. Πρῶτα γύρευε 10.000 δρχ. Τό 1964!

Στό μπακάλικο πού ἦταν ἀπέναντι, ἀγόρασε καθαρό οἰνόπνευμα. Ὁ κυρ-Ἰάκωβος «αἰσθάνθηκε» ὅτι ἔπρεπε νά δώσει ἀπό τό ἀνόθευτο. Ἡ ρημάδα ἡ ζυγαριά ἔδειξε 1.100 γρ. Δέν πειράζει, ἄς πλήρωνε κιλό ὁ Ξένος. Καί δέν τόν ἔκλεψε στό λογαριασμό. Τό «καντάρι» ἔκλεβε 100 γρ. μόνο.

Ἡ μπουκάλα μέ τό οἰνόπνευμα ρώτησε τῆ σακούλα γιά τά «χουβαρνταλίκια» τοῦ Μπακάλη. Ἐκεῖνη, πού βρισκόταν στό χέρι τοῦ Δασκάλου καί εἶχε φωτισθεῖ, τῆς ἀπάντησε ὅτι αὐτά τά κάνουν οἱ Ὄβριοι καί οἱ κακοὶ μαθητές τους πού λεγόταν Χριστιανοὶ ἔμποροι. Γιά τό χρέμα σταυρώσαν καί τό ΘΕΟ τους. Τί περιμένεις;

Ἀπό τό ἐφημεριδοπωλεῖο, ἀγόρασε ἕνα βιβλίο. Ὁ Στάθης ὁ Βαμβακάς ἔβριζε τό αὐτοκόλλητο μέ τήν πλαστικὴ τιμή. Γιατί πληρώθηκε ὅσο ἔπρεπε. Δέν μπόρεσε νά κλέψει.

σωστοί έξωμότες. Ένας Νομάρχης έγκωμίαζε τήν πρώτη επέτειο της 21ης 'Απριλίου. Ένας Έπουργός ύποσχόταν τ' άπραγματοποίητα. Χαρτονομίσματα άλλαζανε χέρια σέ άνομες συναλλαγές. Διεστραμμένοι έκοντες - άκοντες πραγματοποιούσαν τ' άκατανόμαστα. Έδονοβλεψίες παρακολουθούσαν άθωα ζευγαράκια. Νά και ό προπονητής Έάκωβος Μαγουλάς «χαϊδεύοντας» άγοράκια. Καί οί διάσημοι ποδοσφαιριστές, Βυζιώτης, Λυγάσης, Τάσος Σιάρκος, Πασχάλης Γανωτής. "Ολ' αυτά μέ κινηματογραφική ταχύτητα. Μέ πολυγωνική δρατότητα 360 μοιρών για τόν Έερέα.

Έπί τέλους ό Έήλιος κατάφερε νά κλάψει. Δυνατά. Καί μ' άναφυλλητά. "Όταν έπεσε άθόρυβα μιά άνάλαφρη χελώνα στή μύτη του. Τό φύλλο της λεύκας αφού άκροβάτησε, προσγειώθηκε στό έδαφος. Καί ή Θεία Θεέκλα ούρλιαξε. Καί τό 'φχαριστήθηκε. Τόν άκουσε και ό Πέτρος ό Κούκος. Έύπνησε και τό άνταισθητικό γιό-γιό.

Ό Δάσκαλος επέβαλλε τήν σιγή στό μουντουρητό τών φύλλων. Ένας μπουφος κατάλαβε ότι ή σιωπή είναι χρυσός! Οί 2 «μάγκες» κατάλαβαν ότι ήταν ύπνοβάτες. Ό Έήλιος σιγάθηκε τό γήπεδο. Οί 2 «νταήδες» άλλαζανε κρυφά τά ρούχα τους στό σπίτι. Ό Μπουγιουκλής όρκίστηκε στήν Παναγιά πού δέν πιστευε ότι δέν θά ξανάπινε. Κι έπεσε στό κρεβάτι του.

Ό Πρόδρομος Χαριτωνίδης ξεκίνησε για τό σπίτι. "Ήξερε τήν Έστορία του χωριού. Κι έδω οί άνθρωποι σκέφτονταν μέ τά πόδια. "Η μέ τό στόμα. "Η μέ τά γεννητικά τους όργανα. Μόνο ή οικόγένεια της κοντούλας Δασκάλας γνώριζε τήν Βουλευσιοκρατία. ΈΑπό άρχέγονα γονίδια του ένστίκτου επιβιώσεως της Ράτσας.

Στήν αυλή του διώροφου πέρασε άπαρατήρητος από τά 2 άδέλφια και τήν τσακαλοπαρέα τους. Ήταν πολύ στενοχωρημένος μέ τό Παρελθόν της Κωμοπόλεως. Τά παθήματα δέν γίναν μαθήματα. "Η Προπαγάνδα τούς μάθαινε νά «βλέπουν» τό Μέλλον. Για νά ξεχνοϋν τά παλιά και νά μήν διδάσκονται. Έτσι καταντούσαν έρμαια τών επιτηδείων. Χωρίς Έστορία και Έδανικά. Χωρίς Στόχους.

Τήν όργή του πλήρωσαν οί άπρόσκλητοι επισκέπτες του θεματίου του. Τόν κολάκεψαν ζητώντας νά μπουδ στην υπηρεσία του. Τόν παρακάλεσαν νά μή τούς στερήσει τήν άχαρη έλευθερία τους. Καί τόν άπέιλησαν ότι μόλις ευκαιρέσει ό Πολυάσχολος ΈΑφέντης τους θά τόν επισκεφθει. Καί τότε ...

Ό Έερέας του Έήλιου τούς ξαπόστειλε στά Δεσμοτήρια του Πλούτωνα. Ασφάλισε τίς εισόδους και έπεσε νά κοιμηθει. Έπρεπε νά ήρημήσουν τά χημικά συστατικά του σφαρτού σώματος. Ήταν 03.00 ...

Έύπνησε στις 13.00 από τά τρία δειλά χτυπήματα στην πόρτα. Πράγματι ό όδοντογιατρός άνέβαινε εκείνη τή στιγμή τό τελευταίο σκαλοπάτι. Είχε δει τούς «νταήδες» πού ζημερώθηκαν στην αυλή τους και φοβήθηκε μήν του 'καναν κακό. Θά χτυπούσε τρεις φορές και μετά θά καλούσε τήν Έαστυνομία. Καί επί τή ευκαιρία. Μήπως ήξερε νά τού πει ποιός θεός έκανε τούς ΈΑράπηδες και γιατί;

Ό Δάσκαλος χαμογέλασε και του έιπε ν' άγοράσει μιά έγκυκλοπαίδεια του Έήλιου. Έτσι θάλυνε όλος τίς άπορίες του. Θά χρειαζόταν και στόν έγγονό του. "Η κόρη του; "Όχι. ΈΑπλώς Σεξουαλική έμπειρία ήταν. Καί άρραβωνιάστηκε τόν έγχρωμο για νά τόν κοντράρει.

Ό ΈΑντρέας ό Κωστακής ήρέμησε και του έμπιστεύ-

θηκε ότι από χτές έκοψε τίς παρτίδες μέ τούς Γιαχωβάδες. Θά μιλούσε μέ καλά λόγια για τό Έτρατό, θά τιμούσε τίς έορτές τους θά, θά, θά. Ό Πρόδρομος εκλείσει τήν πόρτα μαλακά μπροστά του. Καί έτοιμάστηκε νά βγει.

Οικόλογική άναστάτωση

Οί πληγές πού είδε δρασκελίζοντας τήν αυλή τόν πόνεσαν. Τό υγρό της ζωής, πού έτρεχε από τά πεύκα, έξασθένιζε και τόν ίδιο. "Η ταύτισή του μέ τήν Οικόλογική ίσοροπία άποτελούσε ένα μέρος της Έδεολογικής Κοσμοθεωρίας πού άντιπροσώπευε. Ό σεβάσμιος της παρέας, κομπιάζοντας, του διηγήθηκε τά συμβάντα. Έχθές τό βράδυ τόν περίμεναν 7 άλητες. Μήν έχοντας τί νά κάνουν σκάλιζαν τά σώματά τους μέ τούς σουγιάδες για νά περάσει ή ώρα. Κατά τή διάρκεια έβριζαν και καταριόνταν. Γαμωσταυρίδια, στό διάολο νά πās, στόν ΈΑγύριστο, μέ τήν Κόλαση κλπ. Μέ τίς συνεχείς επικλήσεις τους ήρθαν οί Δαίμονες του Χάους. "Όταν είδαν τούς Νταήδες, λάκισαν. Ήταν άνάξιοι και για νά τούς συντροφέψουν. Μά και οί «Μάγκες» όταν είδαν τά δαιμόνια τρομοκρατήθηκαν κι έφυγαν. Δέν φανταζόταν τί καλούσαν μέ τά βρισίδια τους.

Οί παγωμένοι ρετσινόκομποι γίνανε ρευστοί και έπιστρέψανε μέ ίλιγγιώδη ταχύτητα στά πληγωμένα σώματα. "Η έπαφή τών χειρών του Έερέα γιατρέψε τίς πληγές τους. Τίποτα τώρα δέν θύμιζε τούς βραδυνούς βανδαλισμούς.

Τό ώριμο σύκο άνοιξε τό στόμα του. Τά 2.000 παιδιά του (σπόρια) ύμνησαν τόν Γιό του Έήλιου.

24 πευκοβελόνες χόρεψαν προκλητικά προτου στεφάνώσουν τήν Σεπτή κεφαλή.

7 καρποί έπесαν μέ δύναμη και λέρωσαν τό πουκάμισό του. ΈΑπ' τή παλιά συκομουριά δίπλα στό μαγγανοπήγαδο. Παντου ύπάρχουν άγνώμονες και άχαριστοι.

Τό σχοινί του μαγγανοπήγαδου ξετυλίχθηκε και περιστράφηκε μέ ίλιγγιώδη ταχύτητα. Ένας κουβάς μέ νερό πετάχτηκε θεαματικά και τόν κατάβρεξε. Τό λημέρι τών Κολασμένων εκδηλώθηκε.

Έπιτέλους οί Καταραμένοι δέν άντεξαν. Μά τόσο ισχυρός ήταν ό ΈΑφέντης τους; Μέρα μεσημέρι; Πλησίασε άποφασιστικά τό στόμιο του πηγαδιού και, πισωγύρισε. Ό ουρανός, είχε σκοτεινιάσει. Τό δάπεδο έτρεμε. ΟΧΙ δέν ήταν έτοιμος για άσκοπη μάχη. ΟΧΙ φθορά χωρίς λόγο. "Όχι, όχι δέν φοβήθηκε, αλλά δέν ήξερε τί συνέπειες μπορούσε νά έχει για τό χωριό ή κίνησή του. "Αν έβγαζε τό σκέπασμα από τό στόμιο της ΈΑβύσσου τί θά γινόταν; Ποιά ύπόγεια περάσματα μπορούσαν νά τό κατακρημνίσουν στην Κόλαση;

Πισωπάτησε ήρεμα και άπομακρύνθηκε. "Η ύπομονή της φρόνησης, θά ήταν ή μητέρα της έπιτυχίας.

Στό δρόμο είδε ένα καναρινί ποδήλατο. Ό 12χρονος άκροβάτης, ό μοναχογιός της κυρά-Νίτσας της Δασκάλας, σταμάτησε και τόν χαιρέτησε μέ σεβασμό. Ό Πρόδρομος «έβγαξε» διακριτικά τό μυαλό του. Καί ταραχτηκε. Για τό μέλλον του Λάκη. Θετικός μέ άντιφάσεις. Ευαίσθητος και ώμός. ΈΑριστόκράτης και Χαμάλης. Έστρατιωτικός και έπαστάτης. Τυπικός και ΈΑντιδραστικός.

Ένας πολυσύνθετος και πολύμορφος χαρακτήρας, πού πάντα θά έδινε και ποτέ δέν θά έπαιρνε. Ένας άλτρουϊστής Λύκος, πού ποτέ δέν θά εύρισκε τό ταίρι του στην Κοινωνία.

Καί οί δρόμοι τους θά ήταν πάντοτε παράλληλοι! 'Εκτός από τίς ώρες τών μαθημάτων.

'Ο πιτσιρικᾶς ἀπομακρύνθηκε.

'Ο παπᾶ-Νάυλοσ λοξοκοίταξε τόν καινούργιο Δά-σκαλο.

'Η μικρούλα Καίτη Βαγιωνᾶ τόν «κάρφωσε» μέ τᾶ θαλασσί μάτια της. Τί ἰσχυρογνώμων κι αὐτό τό παιδί.

Οἱ δίδυμοι Πασχαλιᾶδες τόν ἀπέφυγαν ἐπιμελῶς.

Οἱ ἀδελφοί Ψαράδες βρίζονταν. Δέν κατάφεραν νά τρομάξουν μέ τό τρίκυκλο τόν λιμοκοντόρο. Αὐτός τούς κοίταζε πού ἀπομακρύνονταν ὀλοταχῶς. Λίαν ἐπεικῶς ἀμετανόητοι.

Στήν Οἰκοκυρική Σχολή κοντοστάθηκε. Σκεπτικός κοίταξε τό ὑποτυπῶδες 'Υδραγωγεῖο. 'Οραματίστηκε ἕνα σχέδιο βλέποντας τό σχεδόν τρεχούμενο νερό.

Στήν εἴσοδο τῆς Υ.Ε.Β. ὁ «κουνιστός» Στάθης Παναγιωτίδης κρύφτηκε μέ τρόπο. Γιά δέξ ἕναν μελοντικό εὐυπόληπτο πολίτη!

'Η περιπλάνηση τέλειωσε. 'Η μέρα ἀποχαιρέτησε τή νύκτα. 'Η ἐπιστροφή του ἦταν γιά στάση διαρκείας στό καφενεῖο. "Οπου τόν «ἔδερναν» ἀνηλεῶς μέχρι τίς 23.30. Καί ὁ συνάδελφος ὁ Παναγιώτης ὁ Φούκας, καί ὁ 'Αγρονόμος, καί ὁ Χωροφύλακας ὁ Θόδωρος ὁ Κοντέος. "Ενα παιχνίδι στό τάβλι «δέν» μπόρεσε νά πάρει. Καί ὅλοι οἱ παριστάμενοι ἀποφάνθηκαν ὁμόφωνα. Τζάμπα τόν παρεξήγησαν στά προχθεσινά παιχνίδια.

Δύο διαφορετικοί ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

Στίς 00.00 τό ἀστρικό του σῶμα ἐγκατέλειπε τό γήπεδο. Τόν φθαρτό ναό τῆς ψυχῆς του φύλαγαν οἱ Διόσκουροι καί ὁ 'Ημίθεος 'Αχιλλέας.

Στίς 00.00 καί τρία δευτερόλεπτα βυθίζονταν στήν δεξαμενή τοῦ ὑδραγωγείου. 'Η ὑποβρύχια ἐξερεύνηση του ἄρχιζε. Φιλοξενήθηκε σέ κεντρικούς ἀγωγούς. Κολύπησε σέ σωλῆνες ὑδρεύσεως. Παραμόνεψε σέ ρακόρ καί Τ διασταυρώσεων. Κρύφτηκε ἀπό Καταχθόνιους Κολασμένους. Κατατρόπωσε ὀρδές Καταραμένων "Αὐλων. 'Ανακάλυψε ὑπόγεια περάσματα. Κρυφάκουσε σέ σπίτια. Παραμόνεψε σέ αὐλές. Κρυφοκοίταξε σέ καταγώγια. Καί κάποια στιγμή, ἡ φωσφορίζουσα κηλίδα, παρασυρμένη ἀπό μιά πηγή, βρέθηκε σέ μιά σπηλιά. Λιμνάζοντα ὕδατα, πιαρισμένα νερά. Φθαρμένοι σκελετοί. Στρατιές κακομούτσουνων πνευμάτων, ἀδιάβαστων ξωτικών, ὀρκισμένων διεφθαρμένων, φιλόδοξων ὑποχθόνιων καί ἄμυαλων θηλυκῶν συντέριαζαν διασκεδάζοντας 'Ανιέρα.

Τό πλάτωμα στόλιζαν κομμένα κεφάλια, βγαλμένα ἄντερα, στραγγαλισμένα βρέφη, βιασμένες γυναῖκες, μάτια πού σέρνονταν, χέρια πού περπατοῦσαν, βιβλία πού καιγό-ντουσαν, ἀπαγορευμένες λέξεις. Οἱ ἀγγλικές λίρες καί τά κοσμήματα ἦταν μέ ὑλική ὑπόσταση!

Στό κέντρο, βασανισμένες ψυχές μωρῶν γυναικῶν ὕμνουσαν ἕναν μεγαλοπρεπή θρόνο. Κατασκευασμένο ἀπό ἄλυωτα ἀνθρώπινα μέλη. Στήν κορυφή τῆς «κέρινης» ἀνθρώπινης πολυθρόνας σάλευαν ἀνήσυχα λεπιδόπτερα. Σαρκοφάγα ἀσπόνδουλα σχημάτιζαν ἀπειλητικά τό σύμβολο τῆς Καταστροφῆς τοῦ 'Ελληνισμοῦ καί τῆς Οἰκουμένης. Τό καθιστικό τερατούργημα ἦταν ἄδειο. 'Οδαλίσκες καί Λαῖόνης στόλιζαν φρικιαστικά τά ὑποπόδια του. Τά τρόπαια τῆς ἐξοντωτικῆς βουλγαρικῆς κατοχῆς κρέμονταν ἀκόμη

καί στούς γλιτσιασμένους τοίχους τοῦ ἄντρου τῆς Δυστυχίας τοῦ χωριοῦ. Πρῶτες ἀντιλήφθηκαν τή φωτεινή παρουσία οἱ καταραμένες πυγολαμπίδες.

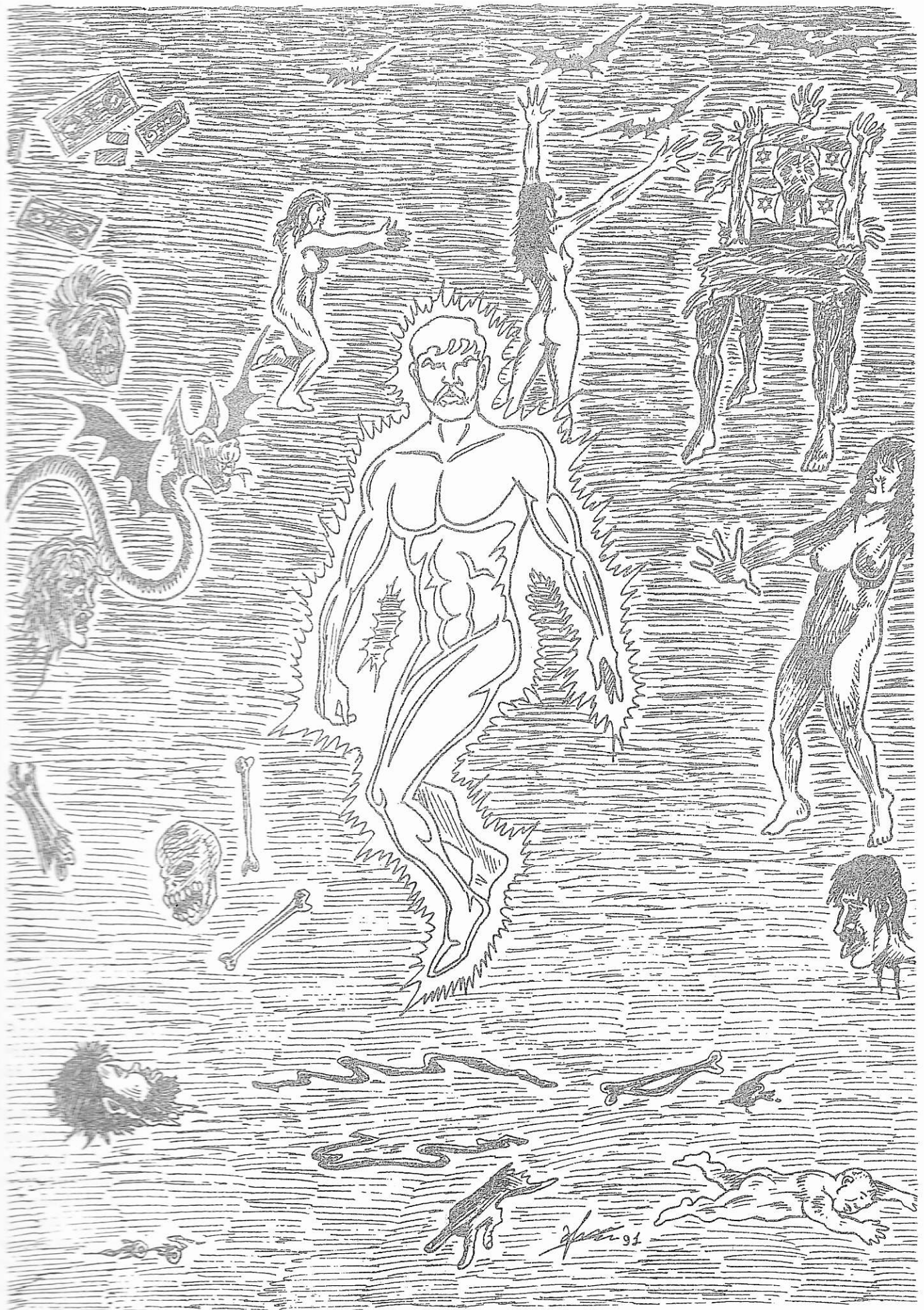
'Ο 'Ιερέας τοῦ "Ἡλιου, καμουφλαρισμένος ἀνάμεσα τους, εἶχε «νεκρώσει» τόν ἐλάχιστο χῶρο γύρω. Δεχόταν εἰκόνες, ἤχους, μηνύματα, χωρίς νά μεταδίδει τίποτε. "Ετσι ἄρχισε νά παρουσιάζεται ἀνισότητα στόν περιορισμένο χωροχρόνο πού βρισκόταν σάν παθητικός δέκτης. Οἱ ὁμοίμορφες ἀνταλλαγές εἰδήσεων ἄρχιζαν νά ἐμφανίζονταν κενά. 'Ο θεμελιώδης νόμος τῆς Συμπαντικῆς ἰσορροπίας ἀπαιτεῖ νά παίρνεις καί νά δίνεις ἰσόποσα καί ἰσομερῶς. Τά χωροχρονικά διαστήματα διευρύνθηκαν Χαστικῶς. Τά χάσματα τῶν δονήσεων ἄρχισαν ν' ἀπασχολοῦν πρῶτα τά εὐαίσθητα καί ἄνεκρα ἔντομα. 'Ο γιός τοῦ "Ἡλιου, ἀπομονωμένος στά προστατευτικά του πεδία, δέν «ἀντιλαμβάνονταν» ὅτι ἡ συγκομιδή πληροφοριῶν πού ἀπεκόμιζε εἶχε «φαρδαίνει» ἐπικίνδυνα. "Αρχισε ὅμως νά συλλαμβάνει ἀπειλητικά νέα γιά τά συμβάντα. 'Αόριστα πρὸς τό παρόν.

Οἱ πυγολαμπίδες, ἄρχισαν νά κινοῦνται ἀνομοίομορφα. Φασματικές νυχτερίδες ἄρχισαν νά ξεγαντζώνονται ἀπό τίς χαραγματιές τῆς κολασμένης ὀροφῆς. 'Αμφίβια ἔρπετά πετοῦσαν ἀπειλητικά τίς γλῶσσες τους ἀνάμεσα ἀπό τούς παλιρροιακοὺς κυματισμούς τῶν βούρκων τοῦ ἔλους. 'Ασπόνδυλοι καθαρτῆρες ἀποκαλύφθηκαν τρομαγμένοι ἀπό τίς ρωγμές τοῦ ἐδάφους πού ψιλομεγάλωσαν. Κόκκινα μυρμηγκία καί ἀνθρωποφάγες μέλισσες «κούφαναν» μέ τά ποδοβολητά τους τά μύρια αὐτιά τῶν τοιχωμάτων τῆς Καταχθόνιας σπηλιάς πού εἶχαν σχήματα χαραμάδων. 'Η Λιόλαμπρη πυγολαμπίδα ἄρχισε τήν τακτική καί φρόνιμη ὑποχώρησή της.

Θροῖσματα δυσαρέσκειας, ἄρχισαν νά αἰωροῦνται. Διαμαρτυρίες ἀπορίας κυκλοφοροῦσαν γιά τήν διανομή τῶν ἀνιέρων διασκεδάσεων. Γόοι, κοπετοί, ἀπειλές, ἄρχισαν νά διαδίδονται εἰκονικῶς γιά τήν παρουσία κάποιου παρείσακτου. Οἱ φῆμες ἄρχισαν ν' ἀποκοτῶν τεράστιες διαστάσεις. 'Οσότου κάλυψαν τίς εἰσόδους τοῦ 'Υπόγειου χώρου. 'Ο 'Ἡλιογέννητος ἦταν ἀποκλεισμένος. Εἶχε παγιδευθεῖ.

Οἱ τερατομορφές ἄρχισαν νά ἐπαληθεύουν. Τσεκαρίσματα δονήσεων, σκέψεων, εἰκόνων, διέσχιζαν ἀστραπιαία καί διαμπερῶς τούς Χρονικούς "Αυλους σαν διασταυρούμενα πυρά. 'Ορισμένα ἀπ' αὐτά ἐξοστρακίζονταν ἀπό τό σῶμα τῆς εἰκονικῆς πυγολαμπίδας ἡ ὁποία βρέθηκε κοντά στό καθιστικό τερατούργημα. Τά ἀσπόνδουλα τοῦ καταστρεπτικοῦ συμβόλου, βλέποντας τήν ἀπαστράπτουσα κηλίδα, ἀλλάζανε σχῆμα. "Ενα κακόβουλο πλέγμα ἔκλεισε τό ἀνοιγμα πίσω ἀπό τό θρόνο. "Αηχες κραυγές τό περιβάλλανε, προκαλώντας πανικό καί φοβία σ' ὅτι ἔπεφτε στήν ἀκτίνα δράσεώς τους. 'Ο Δάσκαλος εἶχε πλησιάζει ἐπικίνδυνα κοντά στό ἐνεργειακό πεδίο. Τό ἀστρικό του σῶμα, κουραστικά φορτωμένο ἀπό τά πληροφοριακά στοιχεῖα εἶχε διογκωθεῖ παράξενα. Οἱ προστατευτικές του ἀσπίδες πού τόν θωρακίζανε, ἄρχιζαν νά καταρρέουν μία - μία. Τά μόνα πού τόν συντρόφευαν τώρα, ἦταν τά κληρονομικά γονίδια τῆς ἀκατάβλητης Δωρικῆς μαχητικότητας καί τοῦ Ποντιακοῦ πείσματος-θελήσεως. 'Απελιτισμένα ἔστειλε τίς σκέψεις του νά δραπετεύσουν πρὸς τά ὑπέργεια. "Ἡρεμα οἱ βουλήσεις του βρῆκαν ὁδούς διαφυγῆς πρὸς τά ἀνώγεια. 'Εκφορτίστηκε ἀπεγνωσμένα σέ μιά προσπάθεια νά μειώσει τίς διαστάσεις τοῦ ἀστρικοῦ σχήματός του. Κατευθύνθηκε ἀποφασιστικά πρὸς τό παγιδευμένο ἀπό μυριάδες

στου
ρου-
εσά
τανε
Ετσι
μένο
Οί
χουν
πίας
Τά
Τά
α τά
ομο-
ανό-
είχε
άνει
ρόν.
οιό-
νται
ίβια
άπό
ους.
ένοι
κινα
έ τά
ατα-
όλα-
νιμη
νται.
ή των
αννά
ίσα-
σεις.
Ο
καρί-
ταία
ρού-
ό τό
οντά
στρε-
λίδα,
ε τό
βάλ-
στήν
κίν-
ώμα,
χεία
πίδες
α. Τά
μικά
ί του
ε τίς
μα οί
γετα.
μειώ-
υθύν-
άδες

καταραμένους αντιπάλους άνοιγμα, πίσω από τό καθιστικό τερατούργημα. 'Η τελευταία βελοειδής προστετευτική άσπίδα, άρχιζε νά έχει ρωγμές. 'Η ΤΑΝΗ-ΕΠΙ ΤΑΣ έμφάνιζε άπώλειες δυναμικές ένεργείας. 'Από τίς σχισμάδες της άρχιζε νά δέχεται τήν κακόβουλη έπιρροή τών Καταχθονίων. Κύματα δειλίας - παραδόσεως ανάμικτα μέ μοιρολατρίας - άχαδελφισμού άρχισαν νά τόν πλυμμυρίζουν και νά τόν σφυροκοπούν άνηλεώς. 'Η προσπάθεια έξόδου του τώρα θύμιζε τούς ήρωες του Στρατοπέδου Μακρυγιάννη τόν Δεκέμβριο του '44. Τά 2/3 τής άσπίδας είχαν καταστραφεί. 'Η ΤΑΝΗ-ΕΠΙ είχε διαλυθεί. Μέ τό ύπόλοιπο 1/3 (ΤΑΣ) θά έπιχειρούσε αυτοανάφλεξη έπάνω στό πλέγμα. Σάν τόν Γιωργάκη 'Ολύμπιο στις 8-9-1821. "Ηλιζε μέ τήν αυτοθυσία του ν' «ανάτιναζε» τό Καταραμένο "Αντρο. Τό τέλος του φαινόταν βέβαιο ...

"Ένα φθαρτό σάμα περίμενε τόν "Αυλο κάτοικό του στό κέντρο του γηπέδου τής 'Ηράκλειας. "Η Τζουμαγιάς.

Τρεις Μαχητές περιφέρονταν άγρυπνα τριγύρω του. 'Ο Κάστωρας χαμογέλασε στην πρώτη 'Ηλιαχτίδα. 'Ο Πολυδεύκης φιλήθηκε από τήν δεύτερη γλυκά στή διάφανη δεξιά παρειά του. Κι ό 'Αχιλλέας καλημέρησε μέ σεβασμό τήν Χρυσή Αύγή πού άνέτειλλε για τούς Αιώνιους Μυημένους.

'Ο 'Ανδρέας ό Κωστακής έκεινη τή στιγμή ξεσκέπαζε τό στόμιο του πηγαδιού. Είχε ξυπνήσει άνήσυχος και κάτι του «έλεγε» ότι έπρεπε νά πάρει νερό από τό Μαγγανοπήγαδο. Τράβηξε λοιπόν τό καπάκι κι έριξε τό σκοινί μέ τόν κουβά. Τό άτσαλο πέσιμο του ύδροδοχείου άντήχησε έκωφαντικά στά τοιχώματα. Φώς τής ήμέρας άρχισε νά μπαινει στό πηγάδι. 'Ανακλάσεις και έξοστρακισμοί παιχνιδιζαν πρός τό βάθος του ή χανότανε σέ ύπόγεια περάσματα. 'Ο πρώην Μάρτυς του 'Ιεχωβά δέν πρόλαβε νά τραβήξει τόν κουβά. Μία ύπόγεια έκρηξη συντάραξε τήν αΐλή. Πίδακες νερού άρχισαν ν' άνεβαίνουν πρός τά έπάνω...

'Ο γιός του 'Ηλίου είχε σχεδόν άκουμπήσει τό δίχτυ τής Κακίας. Τό ένεργειακό πλέγμα φάνταζε ματαιόδοξα παντοδύναμο. "Ετοιμο νά τιμωρήσει τόν θρασύτατο Παρείσακτο. Νά τόν άπορροφήσει μέ όλες τίς Σκοτεινές και πολυποικίλλες δυνάμεις πού τό ένίσχυαν. Κατόπιν νά τόν διαμελίσει στα 4 σημεία του 'Ορίζοντα και δλους τούς παράλληλους χωροχρόνους ώστε ποτέ νά μήν μπορέσει ν' άνασχηματιστεί.

Πανικός και όργη τώρα έπικρατούσε στό πλέγμα τής Κακίας. 'Ανασάτωση προκλήθηκε στα στρατεύματα τής 'Ακολασίας. 'Αρκετές ήλιαχτίδες βρέθηκαν νά τσουρουφλάνε τίς όρδές τών 'Αμετανοήτων. Οί Τερατομορφές άρχισαν νά σκορπίζουν πανικόβλητες. 'Ο γιός του 'Ηλίου άφώπλισε τό ένστικτο αυτοαναφλέξεως και άφέθηκε στοργικά στην άγκαλιά μιās αδελφής του. Τό φωτεινό άσανσέρ άρχισε τήν άντίστροφη πορεία του. Πρός τό στόμιο του πηγαδιού. 'Εκλύσεις ύδρογόνου άρχισαν νά πλημμυρίζουν τά ύπόγεια. Δυσσομία νίτρου και θείου γέμιζε τήν ύπόγεια άτμόσφαιρα. Δεύτερη έκρηξη ταρακούνησε τά τοιχώματα. Πίδακες στάσιμων ύδάτων άρχισαν νά ταξιδεύουν πρός κάθε διεξοδο.

'Ο 'Οδοντογιατρός έκλεισε στιγμιαία τά μάτια του. Κάτι σάν ήλεκτρικός σπινθήρας πέρασε από μπροστά του. 'Αντί νά τρομάξει μέ τό ταρακούνημα έκλεισε άστραπιαία τό στόμιο του πηγαδιού. Δέν απέφυγε όμως τά βρώμικα νερά. 'Απλώς άναρωτήθηκε τί γύρευε χαράματα εκεί πέρα. "Εξυσε μέ άπορία τό κεφάλι του κι άπομακρύνθηκε. Μέχρι

νά ξαναξαπλώσει είχε ξεχάσει και τήν έκρηξη και τά λασπωμένα ρούχα.

'Η ήλιαχτίδα πέρασε μέ τό φορτίο της πάνω από τό σπίτι τής Καίτης τής Τσουτσουλικλή. Τό άστρικό σάμα εισήλθε στον φθαρτό Ναό. 'Ο Δάσκαλος άνασηκώθηκε καταβεβλημένος. Οί Φύλακές του τόν μετέφεραν στην γήινη κατοικία του. 'Εκεί κάλεσαν τόν Μαχάωνα για ριζική και δραστική άναγέννηση. 'Η σύντομη ύπνοθεραπεία άναζωογόνησης τόν έκανε πάλι έτοιμοπόλεμο. Και πετάχτηκε δραστήριος, έγκαίρως για νά πάει στό Σχολείο. 'Η διήμερη άδεια είχε λήξει. Προετοιμάσθηκε κατάλληλα και ξεκίνησε.

□□

'Η 'Ελένη ή Παπαβασιλείου κοιτάζε έπιτακτικά τό Διευθυντή:

— Δέν γίνεται Κε Χρήστο. Ξεχάστε το. "Ανείναι δυνατόν "Αντρας νά διδάξει στην 1η Δημοτικού. Νταντά θά γίνει; 'Ορισμένα παιδιά κατοουριούνται. "Αλλα παραπονιούνται. "Αλλα πεινάνε. "Αλλα κλαίνε. Προτού διδάξει ό άνθρωπος, θά άποκτήσει αντιπάθειες. Δέν βλέπετε; 'Ακόμη δέν ήρθε και του φόρτωσαν τόσα.

Στό σχολείο, ύπήρχε "Αγραφος νόμος οί Δάσκαλοι νά παίρνουν μεγάλες τάξεις. Τίς μικρές, πρώτη - δεύτερα - τρίτη, τίς παίρναν οί Δασκάλες. Σάν γυναίκες, μπορούσαν νά άντικαστήσουν και πιό εύκολα τίς μητέρες τών παιδιών. "Αλλο νά διαπαιδαγωγήσεις παιδί 6 χρονών και άλλο δέκα. Οί μικρότερες τάξεις θέλανε φροντίδα και 'Ηθικές 'Αξίες. "Ετσι οί Δασκάλες άντικαθιστούσαν πιό εύκολα τούς Φυσικούς Προστάτες. Τίς μητέρες. Στά μεγαλύτερα παιδιά χρειαζότανε διάβασμα και πειθαρχία. Κάτι πού ταιριαζε καλύτερα και άποδοτικότερα στους Δασκάλους. "Ετσι εύδοκιμούσαν οί μαθητές στα Σχολεία κάποτε.

Οί ύπόλοιποι «συνάδελφοι» σιγομουρμούριζαν ύπουλα. "Ας έβγαζε ή «κοντούλα» τά κάστανα άπ' τή φωτιά. Γιατί νά στερηθούν τίς τάξεις τους; Στό κάτω - κάτω καινούργιος ήτανε. Μόνο 3 χρόνια ύπηρεσίας είχε. Τόν στείλανε και μέ δυσμενή μετάθεση. 'Ο «φάκελλός» του ήταν όγκώδης. 'Ηταν ή 4η δυσμενής.

'Η κόρη του Παπαχαράλαμπου περιέφερε μέ άπορία τό βλέμμα της:

— 'Εν άνάγκη παιδιά, άς του δώσουμε ένα τμήμα τής Τρίτης. 'Αμαρτία είναι. Κρίμα ό άνθρωπος. Τάξη δέν προλαβαίνει ό συνάδελφος νά τελειώσει. 'Από Σουφλί σέ Κρήτη, κι άπ' τά σύνορα εδω. Τί λέτε;

Οί «συνάδελφοι» γυρίσαν τά κεφάλια τους άλλου. Δέν τολμούσαν ν' άντικρύσουν τό καθάριο βλέμμα κατάμουτρα. 'Ο Διευθυντής ψιθύρισε έμπιστευτικά στην Δασκαλίτσα! Ο καινούργιος είχε ένα φάκελλο νάσα. Τόσο μεγάλο. 'Αντιδραστικός. 'Αντιδημοκράτης. Μέθυσος. Και χασικλής. Τά παιδιά τόν κάναν ότι θέλαν. Δέν τάδερνε καθόλου. Και τό χειρότερο; Προδότη άνεβοκατέβαζε τόν Καραμανλή. Τραγόπαπα και καταστροφέα τόν Μακάριο. "Ολοι οί πολιτικοί έλεγε θέλουν κρέμασμα. 'Ακόμη και ό «'Εθνάρχης» Βενιζέλος. Κομμουνιστής θά ήταν. 'Αλλά άφου παραδεχότανε τόν Καποδίστρια και τό Μεταξά, μάλλον Φασίστας θάτανε. "Η 'Αναρχικός. Και πρώτος στις 'Απεργίες. "Ας μή μιλούσε λοιπόν για τό καλό της. Οί φάκελλοι γίνονταν γρήγορα. Και οί μεταθέσεις άκόμη πιό γρήγορα ...

"Αστραψε και βρόντησε ή κυρά-Νίτσα του Παπαχαράλαμπου:

— Ντροπή σου Κε Χρήστο. "Έτσι κάνετε τόν κόσμο Κομμουνιστές. "Όποιος μιλήσει Φασίστας. "Όποιος κάνει άπεργία Κομμουνιστής. "Όποιος άμφιβάλει για τήν Κυβέρνηση "Αντιδημοκράτης. "Αν υπάρχουν Κομμουνιστές, ΓΙΑΤΙ οί Κυβερνήσεις δέν τούς στέλνουν στη Ρωσία, και τούς ταΐζουν στά ξερονήσια; Τόσο κοροίδα είστε; Δέν τό καταλαβαίνετε ότι τό «χάπι» αυτό τ΄χουν οί Δεξιοί για έκφοβισμό; Νά δείτε πού τό πολύ σέ 20 χρόνια ή ΕΡΕ και τό ΚΚΕ θά κάνουνε Κυβέρνηση.

Βουβαμάρα έπεσε. "Ο Φόβος για τά φακελλώματα και τίς μεταθέσεις άρχισε ν' άπλώνει τά παγωμένα του φτερά μέσα στό γραφείο του Διευθυντή. "Ορισμένοι-ες άπό τούς 17 άρχισαν νά μαζεύουν τά «βρεγμένα» τους προς τήν έξοδο. Τούς - τίς σταμάτησε στην πόρτα ή επιβλητική κορμοστασιά του Καινούργιου Συναδέλφου.

Και μιά παρένθεση. "Η διορατική κα Νίτσα έπεσε κάπου έξω. Δέν ήξερε ότι ή ΕΡΕ θά λεγόταν Ν. Δημοκρατία. Ούτε ότι ή ΕΔΑ ή και τό ΠΑΜΕ θά νομιμοποιούνταν τό 74 άπό τόν Καραμανλή (!) σάν ΚΚΕ. Και στίς 2-7-89 θά όρκιζότανε Κυβέρνηση τής «Δεξιάς» μέ σύμμαχο τό παραπλανητικό «Συνασπισμός τής "Αριστεράς και τής Προόδου». Καϊμενούλα. Τέτοια εірωνεία εις βάρος του «Κυρίαρχου Λαού» δέν είχε ξαναγίνει στην Οίκουμένη. "Εν όνόματι τής Καθάρσεως (!) ό Ιστορικός συμβιβασμός. Ποιά καθαρτήρια θά δεχότανε τούς 299 Κολασμένους; Και τόν +1 έκπρόσωπο τής "Αγκυρας σάν "Ελληνα Βουλευτή; ...

Τά παιδιά στό προαύλιο του Σχολείου ήταν χαρούμενα. "Η άρα περνούσε και οί δάσκαλοι τους ξεχάστηκαν νά κουτοπολολεύουν. Και ποιοί θά ήταν τυχεροί μέ τόν Καινούργιο; Μέχρι νά τούς μάθαινε τί καπνό φουμάρου, θά τέλειωνε και ή Σχολική περίοδος.

"Ο Πρόδρομος Χαριτωνίδης χαμογέλασε και κινήθηκε μέ ένταση άνάμεσα στους συναδέλφους του. Και είχε τό «θρόνος» νά τούς ρωτάει πώς τά περνάνε. Τί άναίδια Θεέ μου! Μέ 4 δυσμενείς μεταθέσεις. Μέ τέτοιο όγκώδη φακέλλο. Πού σέ δυό μέρες βούιζε ή "Ηράκλεια για τ' όνομά του. "Αντί νά καθήσει συνεσταλμένα έξω άπό τό γραφείο. Νά περιμένει νά του επιτρέψουν νά περάσει μέσα. Νά στέκεται όρθιος και όχι καθιστός. Στην πολυθρόνα του Διευθυντή. Νά μιλάει όταν του άπευθύνουν τό λόγο. Μονολεκτικά. Ναι, όχι, μάλιστα. Κανείς δέν θά τόν έμπαζε στό σπίτι του. Μόνο ή χιμώδης ή "Αννα ή Γκαργκάνα τόν άναρωτούσαν νά δρασκελίζει τό παράθυρο. "Ας τριγύρναγε στα Λούνα-Πάρκ νά παίξει πρέφα μέ τούς άλητες. "Ωστό του νά τόν διάξουν κι άπό δώ ...

"Ο κυρ-Χρήστος ξερόβηξε, πήρε τό σοβαρό του ύφος και άρχισε τό λογιόριό του, φροντίζοντας νά προβάλλει τό έξωμά του, άσχετα άν οί άλλοι τόν «γράφανε» εκεί πού ξέριαν:

— Κε Συναδέλφε, ή μετάθεσή σου μέ αϊφνιδίασε. Βέβαια σάν Διευθυντής τό συζήτησα μέ τούς δασκάλους μου. Τό πρόβλημά σας είναι και δικό μου. Σαφώς ...

"Ο Πρόδρομος τόν διέκοψε ευγενικά:

— Για μένα δέν υπάρχει πρόβλημα κε Διευθυντά. Λατρεύω τά μικρά παιδιά. Είναι τόσο άγνά και άθωα. Πιστεύω ότι θ' άποδώσω τό ίδιο σέ όλες τίς τάξεις. "Επομένως μπορείτε νά μου δώσετε τό τμήμα τής Πρώτης πού περισσεύει.

"Ο Διευθυντής πήρε μιά άναπνοή άνακουφισμένος. "Αλλά πού τόξερε ό καινούργιος για τό τμήμα τής Πρώτης.

Ποιά νά του τό σφύριξε; "Η "Αννα πού τόν σαλιάριζε ή ή ευέξαπτη Νίτσα;

"Ο κυρ-Χρήστος ρώτησε διπλωματικά άν υπήρχε κανένα άλλο πρόβλημα. "Οχι; Μπορούσαν νά πάνε στίς τάξεις τους. Κι είχαν «φάει» μισή ώρα άπ' τό μάθημα. Οί τρεις δασκάλες τής Πρώτης άς μοιράζανε τά παιδιά για νά γίνουν τέσσερα τά τμήματα. Νά του δίνανε και τήν άριστερή αίθουσα στό βάθος. Πού είχε και ύγρασία. Και τούς σκάρτους μαθητές. Τά στουρνάρια. Αυτές ξέριαν νά κρατήσουνε τούς καλύτερους για τούς έαυτούς τους.

"Ο Πρόδρομος περιέμενε ύπομονετικά στην έδρα τής μουχλιασμένης Αΐθουσας. Νά του στείλουνε τά ξύλα τά άπελέκητα. Τά τουβλα. "Ηξερε ότι αυτά τά παιδιά, θά τά παρελάμβανε μετά δυό μέρες. Και θά τά 'κανε ύποδειγματικούς μαθητές. "Η κυρία Νίτσα! Τό βράδυ θά τήν έτρωγαν οί σκέψεις πού παράτησε τή μάχη. Τήν άλλη μέρα θά τό συζητούσε μέ τόν ήλικιωμένο σύζυγό της, τόν Χαρίλαο. Και τήν μεθεπόμενη θ' άπαιτούσε νά πάρει τήν τάξη της. Τό 2ο τμήμα τής Τετάρτης μέ τό μοναχογιό της για μαθητή του! "Ο άλτρουϊσμός της θά τήν έσπρωχνε σ' αυτή τήν άνηλιαγη αίθουσα. Για νά βγάλει "Αριστούχους μαθητές και ύπεύθυνους άνθρώπους πού θά τήν ευγνωμονούσαν σ' όλη τους τή ζωή!

Και ή θλιβερή παρέλαση άρχισε. Φοβισμένα και δειλά παιδιά άρχισαν νά μπαίνουν στη μουχλιασμένη τάξη. Θρασεϊς και άπροσάρμοστοι μαθητές πού έξαναλούσαν οί «συναδέλφισσες» τ' άπαθημένα τους. Μέ σκισμένες ή χωρίς ποδιές μυξιάρικες πιτσιρίκες. Οί εύπόληπτες «νομοταγείς» πουριτανές τής κλειστής κοινωνίας, ξεφορτώνονταν στόν Καινούργιο ότι θεωρούσαν σαβούρα. "Ο Δάσκαλος τά τοποθέτησε κατά ύψος στα θρανία. Και κατ' έπιλογή. Σαφώς οί τουρκόσποροι, τά γυφτάκια και οί Σλαυόφωνοι τοποθετήθηκαν στα τελευταία θρανία. Νά τό θεωρούσαν και τιμή τους πού θά μαθαίνανε τήν γλώσσα του Πολιτισμού. "Αν ήτανε στη δικαιοδοσία του θά τάστελνε στίς πατρίδες τους. Γιατί στό μέλλον θ' άλλοιότανε άπειλητικά τήν "Ελληνική ύπογεννητικότητα και θά καταλαμβάνανε θέσεις εργατικού δυναμικού τής Πατρίδος του. Και σέ περίπτωση ένόπλου συρράξεως ΤΙ θά ύποστηρίζανε; ...

1910: 8.000.000 ΕΛΛΗΝΕΣ

1990: 8.500.000 «"Ελληνες» και 2.000.000 άλλοδαποί!

"Ο Δάσκαλος κοίταξε έρωτηματικά γύρω του, ψάχνοντας για κιμωλίες και σπόγγο.

— Κύρ(ι), Κύρ(ι), Κύρ(ι), ύψώθηκαν άπειλητικά χέρια μέ πρόθυμους δείκτες.

— "Οχι παιδιά, δέ χρειάζομαι βέργα. Τά ζωά δέρνουν μόνο. "Εσύ, πήγαινε στην επιστάτρια και φέρε κιμωλίες και σφουγγάρι.

Τά ταλαίπωρα πλάσματα. Διαπαιδαγωγημένα άπό τήν οικογενειακή «θαλωρή» και τήν κοινωνική «μέριμνα» προσπαθούσαν νά γίνουν ευσυνειδητοι ρουφιάνοι-γλειψιματίες. "Υποσυνειδητοι σαδιστές αφού έλπίζανε ότι μέ τήν βέργα πού θά φέρνανε, θά τρώγαν μόνο οί συμμαθητές τους ξύλο. Πώς νά γίνει ένας Λαός Πνευματικά "Υγιής, όταν οί γονείς μεταφέρουν τά κόμπλεξ τής άνικανότητας στα παιδιά, και οί «άρμόδιοι» καλύπτονται πίσω άπό τό πέπλο τής "Ανευθυνούπευθυνότητας; "Αποπροσανατολισμός, δουλοπρέπεια και ξενομανία, φύονται και εύδοκιμούν, ματαιώνοντας τόν κύριο στόχο του Μελλοντικού Πολίτη.

Τίς υπόλοιπες ώρες, τό απόγευμα καί τήν επόμενη μέρα, Δάσκαλος καί παιδιά ψυχαγωγήθηκαν ποικιλοτρόπως καί ευχάριστα. Τά έβαλε νά γράφουν τά όνόματά τους καί νά ζωγραφίζουμε στόν μαυροπίνακα. Τά έδειξε τρόπους άποστηθίσεως καί κατανοήσεως κειμένων γιά νά έξασκεΐται ή μνήμη καί ή γνώση. "Όχι τίς μποϋρδες πού λέγανε ή λένε άκόμα, διαβάστε 10 σελίδες καί ότι καταλάβετε. "Επαιξαν ψυχολογικά παιχνίδια διασκεδάζοντας καί άκονίζοντας τά μυαλούδάκια τους. Καί τά μαθήματα τέλειωναν πάντοτε μέ τον 'Εθνικό Ύμνο. Τί προσευχή καί μποϋρδες. 'Αλλοίμονο άν τά παιδιά μάθαιναν τό «σφάξέ με 'Αγά μ' ν' άγιάσω». Καί είχαν μάθει τί θά πει Σεβασμός. Κρατώντας ένός λεπτού σιγή γιά τούς Τιμημένους Νεκρούς του Παρελθόντος στην έναρξη τής ώρας.

'Ο Γιωργάκης εξήγησε τί θά πει 'Υποταγή:

— Τό νά σκύβουμε τό κεφάλι άδιαμαρτύρητα καί νά δεχόμαστε μοιρολατρικά ότι συμβαίνει. "Όταν μάς δίνουν μιά μπάτσα καί γυρνάμε καί τ' άλλο μάγουλο. "Όταν τρώμε σφαλιάρια στό σβέρκο, κάποια ώρα θά μάς τόν κόψουν.

'Η Κωστούλα άνέλυσε τή λέξη Συνειδητή Πειθαρχία καί Αυτότέλεια.

— "Όταν παινοβγαίνει ό Δάσκαλος, χτυπάμε τίς γροθιές στό θρανία καί καθόμαστε προσοχή. Τό ίδιο κι άν έρθει ένας Πατέρας ή Μητέρα ή μεγάλος στην τάξη. Δέν χαλάω τή γραμμή μου στό προαύλιο. 'Ακούω μέ προσοχή τούς ηλικιωμένους όταν μέ συμβουλεύουν. Δέν κάνω στους άλλους αυτό πού δέν θέλω νά κάνουν σέ μένα. Δέν παρασύρομαι από τίς προκλήσεις καί τά έλαττώματά μου.

'Ο 'Αριστομένης ήταν ό μόνος πού κατάλαβε τέλεια τήν 'Εθνική Συνείδηση καί μίλησε:

— Δέν άγαπάω τά ξένα παιχνίδια. Δέν μ' άρέσει ή Κόλα-κόκα. Τά ιταλικά παπούτσια μέ στενεύουν. Δέν παίζω μ' έρυθρόδερμους καί 'Αγγλους στρατιωτάκια. Ντρέπομαι πού ό θεός μου καπνίζει Μαρλβόρο. 'Αγοράζοντας άλλο-

δαπά προϊόντα δίνω μαχαιριά στην πλάτη μου. Τά χρήματα φεύγουν έξω. Παίρνοντας 'Ελληνικά προϊόντα οι δεκάρες μου μένουν έδω. Καί δίνω δουλειά στους συμπατριώτες μου.

Κι ή μεγαλόσωμη Γιαννούλα συμπλήρωσε:

"Όταν παντρευτώ καί κάνω παιδιά, τό δωμάτιο θά τό στολίζουνε "Ελληνες Πεζοναύτες, Πάντσερ καί Μεσερμιτ-Στούκας. Θά παίζουν μόνο μέ πολεμικά παιχνίδια καί σκάκι. Κι όταν πάνε στρατιώτες θά κλαίω άπ' τή χαρά μου πού έκαναν τό καθήκον τους.

'Αλλά ό 'Αλεξάκης ειπε τό πιό σπουδαίο.

"Όταν γίνω μπαμπάς, θάχω τουλάχιστον 4 παιδιά. 2 νά θυσιαστούν γιά τήν Πατρίδα, άν χρειαστεί. Καί θά είμαι διπλά υπερήφανος άν σκοτωθούν στόν πόλεμο, καί 2 γιά νά συνεχίσουν τόν προορισμό του Αΐματος, τής Φυλής, του 'Εθνους μου.

Αυτές τίς 2 ήμέρες ή κωμόπολη είχε θέμα συζητήσεως καί, χωρίστηκε στά δύο.

Οί μισοί πανηγύριζαν πού τά παιδιά τους διάβαζαν, δέν άντιμιλούσαν, άπόφευγαν τίς ξόβεργες, σέβονταν τήν γιαγιά, τόν παππού κλπ.

Οί άλλοι μισοί κατηγορούσαν τόν Καινούργιο Δάσκαλο γιά 'Αναρχικό, 'Αντιδραστικό, Φασίστα κλπ. 'Ηταν οί κομπλεξικοί άνόητοι μέ τά άδεια κεφάλια πού δέν μπορούσαν νά εξηγήσουν τίς ευλογες άπορίες των γόνων τους. Οί θρασύδειλοι μέ τά παντελόνια δέν είχανε ούτε τό θάρρος ν' άπαντήσουνε:

— Δέν ξέρω παιδί μου. "Η δέν τά θυμάμαι.

Καί τά χαστούκιζαν, μεγαλώνοντας τό χάσμα των γενεών, γεμίζοντας τα μίσος καί άπορία. Ευτυχώς πού τό 1964 δέν υπήρχε ή τηλεόραση καί τό βίντεο! Γιατί θά είχαν καταργήσει καί τούς ύποτυπώδεις διαλόγους άνάγκης ...

Τίς επόμενες 166 ώρες

'Η κα Νίτσα Παπαβασιλείου:

Τήν 16η ώρα συζήτησε μέ τόν κυρ-Χαρίλαο νά παραδώσει τό τμήμα τής 4ης μέ τό γιό της στόν καινούργιο Συνάδελφο.

Τήν 54η ώρα ό Π. Χαριτωνίδης «δέχθηκε» τήν 'Αλλαγή. Καί άρχισε τήν 'Ιερή προετοιμασία γιά τήν Τελική σύγκρουση.

Τήν 66η ήρθε ή 5η Μετάθεση! "Επρεπε νά παρουσιαστεί στην Καβίλη! Σέ 72 ώρες!

Τήν 78η τόν κάλεσε ό Δήμαρχος Σωτηρίου, καί του ύποσχέθηκε ν' άκυρώσει τήν Μετάθεση. Δέν τό έπραξε από συνείδηση. Τόν είχαν πιέσει επιφανείς κάτοικοι, πού ήξεραν νά βλέπουν. 'Ο Φαρμακοποιός 'Αγγελίδης, ό γιατρός Λαγκαζάλης, ή Καθηγήτρια Μαγκλαβέρου, ό όδοντογιατρός Κωστακής!

Τήν 79η ώρα, τήν 90η καί τήν 109η τρεις ένέδρες από άμετανοήτους «τσαμπουκάδες» άπέτυχαν. "Ετσι οί «μάγκες» τής Κωμοπόλεως παραιτήθηκαν από τίς προσπάθειες. 'Ηταν άδύνατον ν' άκουμπήσουν τόν Δάσκαλο. 'Εκεί πού τόν έβλεπαν, τόν έχαναν. "Ενα μαχαίρι έσπασε στην πλάτη του. "Ενα πιστόλι «άρνήθηκε» νά εκπυσοκροτήσει. Μιά σιδηρογροθιά θρυμματίστηκε μόλις τόν άγγισε. Σέ 24 ώρες είχαν φύγει επιδεικτικά από τήν 'Ηράκλεια. Τό όργανο τής Τάξης, ό Θόδωρος ό Κοντέος, πού είχε παρακολουθήσει τίς επιθέσεις, κατά τύχη, τούς ξαπόστειλε γιά νά μήν τούς συλλάβει. Μέ τήν συμβουλή του Διδασκάλου ...

Τὴν 114η ὥρα ἦρθε ἡ ἀνάκληση τῆς Μεταθέσεως. Παράταση ἕως τῆς λήξης τῆς Σχολικῆς χρονιάς.

Τὴν 99η ὁ Ἱερέας τοῦ Ἥλιου ἔκανε τὴν πρώτη του Κοσμικὴ ἐπίσκεψη! Ὁ κυρ Χαρίλαος δὲν τὸν εἶδε μὲ καλὸ μάτι. Βλέπετε ἦταν καὶ τὰ 20 χρόνια πού τὸν «χώριζαν» ἀπ' τὴν κα Νίτσα! Ἡ πρεσβυτέρα Εὐθυμία βρῆκε εὐκαιρία νὰ ρητορεύσει. Ὁ Πρόδρομος τῆς ἔκανε τὸ χατήρι. Σάν Ἄριστος συζητητὴς ἦταν πρῶτα καλὸς ἀκροατὴς. Ὁ Λάκης ἔκουγε γοητευμένος καὶ σιωποῦσε. Ὁνειρευόταν τὰ θρανία τῆς Σχολῆς Μονίμων Ὑπαξιωματικῶν.

8 ἰσχυροὶ πνευματικὰ μαθητὲς, τοῦ Δημοτικοῦ κλήθηκαν, μὲ τὴν ἀθωότητά τους νὰ ἐνισχύσουν τὴν Κάθαρση τῶν Καταραμένων.

104 γυμνασιόπαιδες, ἄρχισαν νὰ ἐνισχύουν τὰ λάθη τους τοῦ Παρελθόντος. Τὰ ἄγρια ἔνστικτα ἄρχισαν νὰ κυριαρχοῦν μέσα τους. Αὐτὸ ὀφειλόταν στὴν μείωση τῆς Κοσμικῆς Ἐνεργείας. Ὁ κάθε ἓνας ἀπὸ τοὺς 8 μαθητὲς τοῦ Δημοτικοῦ «δεχόταν» ἢ «δανειζόταν» ἐνέργεια ἀπὸ 13 γυμνασιόπαιδες. Ἰσα-ἴσα πού διατηροῦσαν ἢ Τοπικὴ Ἀντιπροποίση. Χωρὶς σοβαρὰ κρούσματα βίας ...

Τὸ διάφορο ἄρχισε νὰ παρουσιάζει σημεῖα κατεδαφίσεως. Κεραμιδία καὶ σουβάδες ἄρχισαν νὰ μιμοῦνται τοὺς ἑπτάμενους δίσκους. Οἱ καταχθόνιοι ἦταν δυστυχημένοι. Χάσανε τὸ στρατηγεῖο τους, πού ἦταν ἀπόρθητο σάν κατοικία τοῦ Γιοῦ τοῦ Ἥλιου. Ὁ ὀδοντογιατρός ἔπαψε νὰ κάνει κλέβες σκέψεις καὶ νὰ τοὺς τροφοδοτεῖ. Τὰ ἀρνητικὰ συναισθήματα τοῦ χωριοῦ εἶχαν μειωθεῖ σὲ ἀνησυχητικὸ βαθμὸ. Ἡ ἀμαχία στὸ ὑπόγειο Ἄντρο τους εἶχε σημάνει καὶ τὴν Ἀρχὴ τοῦ Τέλους. Τὸ μόνο πού τοὺς ἔσωσε ἀπὸ τὸν ἀρηνισμό ἦταν ἓνα «τυχαῖο» γεγονός.

Τέσσερα παιδάκια κάνανε κοπάνα ἀπ' τὸ σχολεῖο. Καὶ παίζανε στὰ χωράφια. Ἡ χειροβομβίδα ἔσκασε. Ἡ ἀγανάκτηση καὶ ἡ στενοχώρια τῶν κατοίκων τοὺς φόρτισε. Ἰσα-ἴσα γιὰ ν' ἀντέξουν μέχρι τὴν Τελικὴ Ἀναμέτρηση. Ἀλλὰ δὲν τόξεραν.

Ὁ Κάλγας παρέδωσε τὸν χρησμό του. Ὁ Τειρεσίας προσήταξε τὴν 166η ὥρα πού θὰ δοξαζόταν ἡ παλιά τῶν Ἑλλήνων θρησκεία μέσω τοῦ Ἱερέα καὶ Ἀπογόνου τους.

Ὁ Δάσκαλος σήκωσε τὸ κεφάλι του κουρασμένα.

Ἐπαίξε μὲ τὸν μαθητὴ του σάν Ἴσος πρὸς Ἴσο. Ἐνα παιχνίδι πού ἀπαιτεῖ στρατηγικὲς ικανότητες. Ἐμενε μιά κίνηση γιὰ νὰ κερδίσει ὁ μικρὸς μαθητευόμενος. Ὁ Δάσκαλος πρότεινε νὰ συνεχίσουν τὴν παρτίδα μιά κάποια ἄλλη μέρα.

Ὁ μαθητὴς τῆς 4ης Δημοτικοῦ, κούνησε συγκαταβατικὰ τὸ κεφάλι του. Τὰ καστανὰ μάτια του πέταξαν τίς νικηφόρες ἀστραπὲς, ἀτενίζοντας μὲ ἱκανοποίηση τὸν ἀντίπαλό του. Ὅστε ὁ Φίσεερ, οὔτε ὁ Σπάσκυ μποροῦσαν ν' ἐπιτρέψουν τ' ἀποτέλεσμα. Ἐμενε μιά συμβολικὴ κίνηση γιὰ νὰ κερδίσει τὴν παρτίδα.

Τὴν 117η ὥρα, ὁ ἐπισκέπτης καληνύχτισε τοὺς κατοίκους τῆς ἐστίας τοῦ κυρ-Χαρίλαου καὶ τῆς κυρίας Νίτσας.

2880 λεπτά πρὶν τὴν Τελικὴ Ἀναμέτρηση, ὁ Ἱερέας τοῦ Ἥλιου ἔπρεπε νὰ ἐξαγισθεῖ. Ἡ Ἱεροτελεστία ἦταν ἀπαραίτητη γιὰ τὴν Κάθαρση. Φυσικὸς Βωμὸς τὸ πάρκο. Ἐκεῖ πού θὰ σπινόταν ἡ προτομὴ τοῦ Μακεδονομάχου Στ. Βλάχου. Δύομιση χρόνια προτοῦ γίνον τ' ἀποκαλυπτήρια τῆς 13ης Νοεμβρίου 1966. Οἱ σκέψεις καὶ ἡ βούληση τῆς γέννας τοῦ Φωτός ἄρχισαν νὰ ταξιδεύουν ...

Στὸν βωμὸ τῆς ὀριμότητος

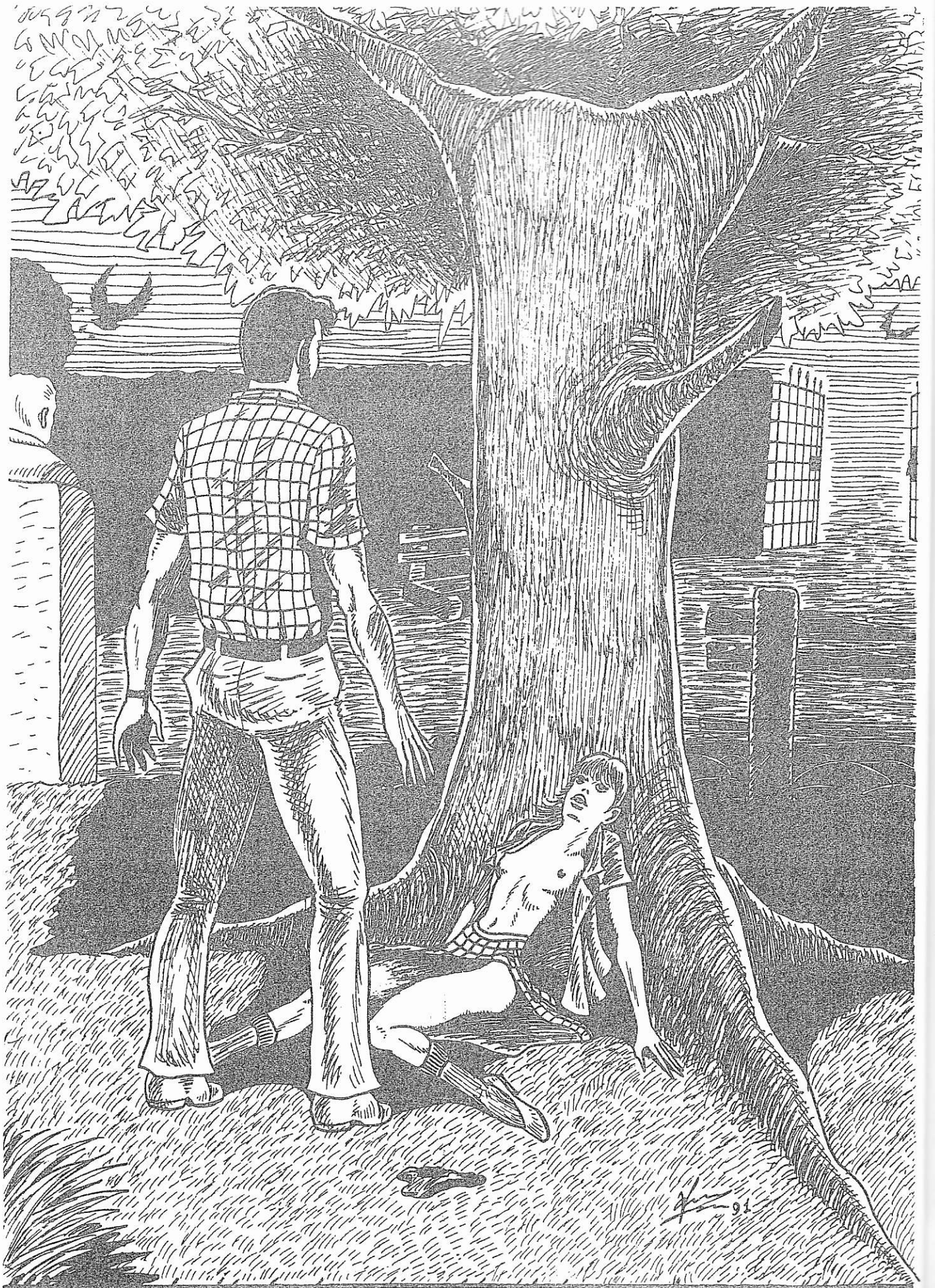
48 ὥρες πρὶν ἀπὸ τὴν Ὀριακὴ σύγκρουση, ἡ Ἀναστασία στριφογυρνοῦσε ἀνήσυχη στὸ τραπέζι τῆς μελέτης. Τὸ συμβολικὸ ὄνομά της ἀντικατόπτριζε καὶ τὴν ἐνδιαφέρουσα μικρομεγάλη κοπέλλα. Ὅχι ἐξαιρετικὰ ὀμορφη, ἀνεπτυγμένη ὁμως γιὰ τὴν ἡλικία της. Ἀμυγδαλωτὰ μάτια, πού τὰ στεφάνωναν σγουρὲς καὶ σπαστὲς μπούκλες. Σκεπτικισμὸς καὶ ὀρθολογισμὸς πλαισιώναν τὸν ἐγκρατὴ καὶ μελετηρὸ χαρακτῆρα της. Τὰ ἐρωτήματα τῆς γυναικείας διαίσθησης ἄρχισαν νὰ χορεύουν στὸ δωμάτιο της. Μὲ τὴν ἄνεση τῆς Μεγάλης, πού ξέρει τί κάνει, ντύθηκε καὶ βγήκε ἀπὸ τὸ σπίτι της. Τὴν καλοῦσε ὁ προορισμὸς της. Εἶχε σημάνει ἡ ὥρα πού τὸ κορίτσι θὰ τὸ ἀντικαθιστοῦσε ἡ γυναίκα. Οἱ γονεῖς καὶ ἡ μικρὴ ἀδελφὴ της Νινίκα, δὲν τόλμησαν νὰ τὴ ρωτήσουν. Ἄλλωστε ἡ 12χρονη μικρομεγάλη Ἀναστασία ἦταν τὸ καμάρι τῆς Κωμοπόλεως.

Ἡ καγκελόπορτα τοῦ πάρκου ἀνοίξε σιωπηλά. Οἱ σκουριασμένοι ἀρμὸι της ἀρνήθηκαν νὰ στριγγίσουν κακόηχα. Στὸ πέρασμα τῆς μικρομεγάλης ὀπτασίας τὰ ξερόφυλλα πού πατοῦσε βουβαίνονταν. Τὰ κλαδιά τῆς Δάφνης, προτοῦ τὴν ἀγγίξουν, ὑποκλίνονταν. Τὰ χορτάρια τοῦ Βωμοῦ ἀνυπομονοῦσαν ν' ἀγιστοῦν ἀπὸ τὴν Ἱεροτελεστία τοῦ ἐξαγισμοῦ. Ἡ εὐφορὴ Γαῖα περίμενε νὰ ποτισθεῖ ἀπὸ τὴ ζωϊκὴ καὶ δυναμικὴ ἐνέργεια τοῦ προγόνου-ἀπογόνου της. Καὶ ἀπὸ τ' ἄλλο μιάς Ἀγνῆς. Μιά Παρθένα, Κόρη τῆς Δήμητρας, θὰ γνώριζε τὴν Ἰδανικὴ Μεταμόρφωση της σὲ Γυναίκα. Τὸ σπέρμα ἀπὸ τὰ Βίλλια τῆς Ἀττικῆς, θὰ συναντοῦσε τὸ ἀρχέγονο σπερματοζωάριο στὴν Ἡράκλεια τῆς Μακεδονίας.

Ἡ Ἀγὼνη Παρθένα πλησίασε μεγαλόπρεπα τὸν Ἱεροφάντη. Ἡ φωσφορίζουσα σκιά, ἀνορθώθηκε ἐπιβλητικὰ στὸ χῶρο λατρείας. Χρειαζόταν ἡ ἐπαφὴ μὲ τὸν Μυσταγωγὸ γιὰ νὰ γίνει γυναίκα. Τὰ πανίσχυρα καὶ ἀθάνατα μπράτσα ἀγκάλιασαν προστατευτικὰ καὶ τρυφερά τὸ ἀσχημάτιστο μικρομεγάλο σκεῦος τῆς Ἡδονῆς. Τὰ δάχτυλα του συμπλέχτηκαν μὲ τὴν Κρινοδάχτυλη, χαρίζοντάς της τὴν σιγουριά καὶ τὴν εὐαισθησία πού χρειαζόταν. Τὰ μικροσχηματισμένα στήθη, τσίμπησαν τὴν κοιλιακὴ του χώρα, προκαλώντας τίς Ἀνθρώπινες αἰσθήσεις του. Ἡ Ἀνάσταση τῆς Μυσταγωγίας εἶχε ξεκινήσει γιὰ τὴν Ἀναστασία.

Οἱ Ἰριδες, συνάντησαν τίς Κόρες του. Οἱ μύτες τους τιτίβιζαν παιχνιδιάρικα. Τὰ χεῖλη τους ἀρπάχτηκαν μανιασμένα σάν τὸ βράχο στὸ μεσοπέλαγο. Οἱ γλῶσσες τους συντρίφτηκαν σάν τὸ σπαθὶ τοῦ Μεγαλέξαντρου στὸ Γόρδιο Δεσμό! Οἱ ὄμοι τους συνταίριαζαν σάν τοὺς κρῖκους τῆς ἄλυσσιδας. Εἰκόνες ἀπὸ τὰ Μυστικὰ τῆς Ἀφροδίτης παρήλαυναν ἀπὸ τὸ 12χρονο ἐκστασιασμένο μικρομεγάλο θηλυκό. Σανσκρτικὲς καὶ Ἀριοευρωπαϊκὲς Μορφὲς Μυσσεων Δημιουργίας, φαντασιώσεις Ἐρωτικῆς ἐκτωνώσεως, Ὁράματα τῆς Κάμα-Σούρα, διαπερνοῦσαν καὶ μὸρφωναν τὸ πρῶν παιδί-κορίτσι. Οἱ ἀλλεπάλληλες μάχες τοῦ γιονιοῦ καὶ τοῦ λιγκάμ σημάδεψαν τὸ αἰώνιο παιχνίδι.

Οἱ φουρτουνιασμένες Ἰριδες κοίταξαν μὲ ὑποταγὴ τίς γαλήνιες κόρες. Τὰ Κρινοδάχτυλα ἀγγίζαν τρυφερά τὸ ὄργανο πού τῆς χάρισε Ἀνείπυτες Ἡδονές. Ἡ τέλεια πλέον Γυναίκα χαμήλωσε συναισθηματικὰ τὸ πρόσωπό της. Τὸ κορίτσι ἄρχισε νὰ κυριεύει τὴ γυναίκα. Πόσες φορές, μπροστὰ στὸν καθρέφτη, δὲν ὀνειρεύτηκε νὰ εἶχε ἓνα Λιγκάμ δικό της. Νὰ τὸ χαϊδεύει μὲ τὰ δάχτυλά της. Νὰ τὸ ἀκουμπάει μὲ τὰ χεῖλια της. Καὶ νὰ τὸ ἀγγίξει μὲ τὴ γλῶσσα της. Τάχα ἀλήθεια ἦταν αὐτὸ, ἡ ψέματα;

Μά ἤδη τὰ ὄνειρά της ἦταν πραγματικότητα. Τὰ δάκτυλά της ἄγγιζαν τὸ εὐμετάβλητο σχῆμα. Τὰ σαρκώδη χεῖλια της ἀγκάλιαζαν τὴν εὐώδη σάρκα. Καί ἡ προγονική ἀφή της γλώσσας, ἀσχολοῦταν μὲ τὴν ἐξερεύνηση τοῦ παγωτοῦ! Ὡ! Μεγάλῃ Ἰέρεια τοῦ Ἐρωτα, ἄς μὴν τελείωνε ποτέ αὐτὸ τὸ ὄνειρο. Ὡ! Θεᾷ Ἀφροδίτῃ, βοήθησε νὰ μὴν σταματήσει αὐτὴ ἡ Ἥδονῃ ἀνάμεσα στὰ σκέλη της. Ποιὸ παραμένο σίδερο τὴν τσουρουφλάει καὶ ἀνακαλύπτει τὰ μύξα τῆς δασύτριχης σπηλιάς της; Ποιὸς ψάχνει καὶ ἀνακαλύπτει τὶς ἀπόκρυφες ἀπολαύσεις της στὸ βάθος, θαυπέυοντας τὴν μήτρα της Ἀναπαραγωγῆς της; Ποιὰ χεῖλια συνομιλοῦν καὶ ἐφάπτονται στεγανά μὲ τὸ στόμιο τοῦ Πηγαδιοῦ της; Ποιὰ μύτη θαυπέυει ἀναιδέστατα τὴν κλειτορίδα της καὶ τὴν προκαλεῖ θρασύτατα σὲ ἀνταγωνισμό;

Τὰ Κρινοδάκτυλα, ἀπέκτησαν ταχύτητα. Τὰ χεῖλια κωκυλλῶσαν ὀλοκληρωτικά τὸ πρῶν εὐμετάβλητο σχῆμα. Ἡ γλῶσσα της ἀπέκτησε τὴν εὐελιξία καὶ τὴν γρηγοράδα ἐνὸς μοτοσυκλετιστῆ στὸ γύρο τοῦ θανάτου. Τὸ ἀριστερὸ χεῖρὶ της, ὄργανε τρίσβαθα τὶς Ἡράκλειες πλάτες. Χαρὶς νὰ τὶς ματάνει. Τὸ στόμα της ἦταν σφραγισμένο ἀπὸ τὸ παλινδρομικὸ ἔμβολο ἠθελε νὰ φωνάζει καὶ νὰ ξεφωνίσαι, νὰ οὐρλιάξει καὶ νὰ διακηρύξει τὴν εὐτυχία τῆς Γυναίκας ἀπὸ τὸν Ἄντρα. Ἀλλὰ δὲν μποροῦσε. Τὰ ρουθόνια της κηγειοῦρχονταν μανιασμένα, εἰσπνέοντας τὴν αἰσχύνη τῆς στοματικῆς ἐπαφῆς. Τὰ γόνατά της ἀνοιγόκλειναν φρονιασμένα, τσουγκρίζοντας τὰ Ἀθλητικά πλευρά. Οἱ μπροὶ καὶ οἱ κνήμες της εἶχαν σφιχτεῖ, λές καὶ ἦταν ἀλλήτρια τὴν στιγμή τῆς ἐκκινήσεως στὴν βαλβίδα τῶν 60 μέτρων. Τὰ δάκτυλα τῶν κάτω ἄκρων συμπλέκονταν καὶ ἐπισυμπλέκονταν σάν τὶς βελόνες τοῦ πλεξίματος. Καὶ ἡ Ἀναστασία δὲν ἄντεξε ἄλλο. Ἡ βρυσούλα, πού ἀνοίγε ἀνάμεσα στὰ πόδια της, ὅταν χαϊδεύταν μπροστά στὸν κνήμης, φάνηκε ἀπειλητική. Ἡ βρυσούλα τώρα ἦταν Χειμάρρος. Πού θὰ παράσερνε τὸν καλοδεχούμενο θρασύπεπο ἐξερευνητὴ ἀνάμεσα στὰ σκέλη της. Ἀρχέγονες ἐκδιεγητικές ὁρμές τὴν πλημμύρισαν. Τὸ φράγμα τοῦ Χειμάρρου τῶν ἡρῶν Ἥδονῆς της ἔσπασε.

Ὁ Διδόσκαλος μετέφερε ὅλο τὸ βάρος του στὰ δύο γόνατα. Ἡ φαρδιά παλάμη του περιπλανιόταν στοὺς 2 στηθιαίους λοφίσκους. Τὰ δάκτυλα σέρνονταν ἢ πιέζαν ταυτόχρονα τὶς δύο ράγες. Ὁ κυρτωμένος καρπὸς τοῦ ἀριστεριοῦ χερμαῖ ἄγγιζε πότε-πότε τὸν πράσινο βωμό. Ἡ παλάμη του ἐκίχαινε τὴν σχισμάδα ἢ εἰσχωροῦσε στὸ στενὸ ὀπίσθιο κοίλωμα τῆς φαρδοκάπουλης ὑπὸ ἀνάπτυξη ἐξαπλωμένης Πρῶν Περθῆνας. Τὸ σαγόνι του ἀκίνητοποίησε, πιέζοντας ἀπορικτικὰ τὴν συστελλο-διαστελλόμενη κλειτορίδα της. Τὰ χεῖλη του ἀνεξαρτοποιήθηκαν ἀπὸ τὰ σφραγισμένα κάτω χεῖλη της ἔγιναν παλινδρομικὰ βελούδα πού μετέφεραν στὸ στόμιο τοῦ πηγαδιοῦ τὶς δροσοσταλίδες τοῦ Νάρκισσου. Ἡ γλῶσσα του ἀντικαταστάθηκε ἀπὸ ἕνα πολυεπίπεδο μίξερ, πού κάλυπτε καὶ δονοῦσε ὅλα τὰ τοιχώματα τοῦ πρῶν Ἀνεξερευνητοῦ Ἄντρου της. Δὲν ἄντεξε ἄλλο. Καὶ τὸ φράγμα τῆς ἭΔΟΝΗΣ ἔσπασε.

Ἡ Ἀνάσταση τῆς Ἀναστασίας ὀλοκληρώθηκε. Δὲν ἔπιχε ἔγνος Ὑγρῶν Ἀπολαύσεως. Ὁ χειμάρρος ἐκροῶν της εἶχε ἀπορροσηθεῖ ἐξ ὀλοκλήρου ἀπὸ τὸν σύντροφό της. Ὁ ὀπίσθιος τώρα, ἤρεμα, τῆς χαλάρωνε τὸν κόλπο της γιὰ νὰ ἐπανεῖλθει στὰ φυσιολογικά του ὄρια, ἐνῶ τὴν πότιζε ἀσταμάτητα μὲ τὴν ζωικὴ του ἐνέργεια. Ἡ Ἀναστασία ρουφοῖσε ἔπιπτα. Τέτοια εὐχαρίστηση δὲν εἶχε νοιώσει οὔτε

ὅταν οἱ πρωτεῖνοῦχες οὐσίες πότιζαν τὸν κόλπο της καὶ τὸ κοίλωμα στὰ ὀπίσθιά της. Ἀλλὰ ἡ ροὴ ὅσο πήγαινε λιγότευε. Γεύτηκε ἀπελπισμένα καὶ τὴν τελευταία σταγόνα, ἐλπίζοντας ἀκόμη σ' ἕνα ἀνκόρε. Καὶ πράγματι, τὸ χειροκρότημα τῶν χειλῶν της, ἔφερε τὸ ποθοῦμενο ἀποτέλεσμα. Μία πηγὴ τελευταίας ζωικῆς ἐνεργείας μεταφέρθηκε ἀπὸ τὸ λάρυγγα της στὴν κοιλιακὴ της χώρα καὶ, στέρεψε. Μετέφερε εὐλαβικά τὸ ὄργανο Ἀναπαραγωγῆς καὶ Ἥδονῆς στὸ προστατευτικὸ ἔνδυμα τοῦ κατόχου του. Καὶ ἀσφάλισε τὰ κουμπιά του.

Ὁ Ἱερέας ἔντυσε μὲ εὐλάβεια τὸ Σκεῦος Ἥδονῆς. Ὁ Ἀπόλλων καὶ ὁ Ὀρφείας ἐπαιξαν λυτρωτικούς καὶ χαρμόσυνους ἤχους, σημάνοντας τὸ τέλος τῆς Ἱεροτελεστίας. Οἱ Μαινάδες στεφάνωσαν καὶ ἀγκάλιασαν στοργικά τὴν Ἀναστημένη Ἀναστασία. Ὁ Γιὸς τοῦ Ἡλίου, παρέδωσε ὑπὸ τὸ Σεληνόφως τὸν Παρθενικὸ Ὑμένα στὴν Ἀφροδίτη. Αὐτὴ, τὸν ἔθαψε μὲ σεβασμὸ στὴ Γῆ. Τὰ χορταράκια μεγάλωσαν ἀστραπιαία σὲ ἕκεινο τὸ μέρος καὶ πήραν τὸ χρῶμα τῆς Ἀγνότητος. Καὶ θυμήθηκαν τοὺς προγόνους τους, πού ὅπου ἔπεφτε τὸ σπέρμα τοῦ Αὐνάν τὰ κατάκαιγε καὶ τὰ ἐξαφάνιζε. Οἱ Σάτυροι καὶ ὁ Διόνυσος, Ἀκοίμητοι φρουροὶ συμβάντων, ἀπεχώρησαν διακριτικά, μιά καὶ ἡ παρουσία τους εἶχε πάψει νὰ εἶναι ἀπαραίτητη.

Ὁ Ἐρωτας ἀπεχώρησε μὲ τὴν ἄδεια φαρέτρα του. Ἀκόμη κι οἱ ἐφεδρικές σαῖτες του εἶχαν καρφωθεῖ στὴν ἀντλία διανομῆς αἵματος πού φώλιαζε κάτω ἀπὸ τοὺς πρόκοδες τοῦ ἀριστεροῦ λοφίσκου τῆς μικρομέγαλης κοπελιάς.

Τὸ ὄνειρο τῆς Ἀναστασίας ἄρχισε νὰ ξεθωριάζει. Ἀνάμικτα αἰσθήματα πλυμμύριζαν τὸ εἶναι της. Κοίταζε μὲ καλοπροαίρετη ἀπορία τὴν πανύψηλη ἐπιβλητικὴ κορμοστασιά. Ἐφταιγε τὸ φῶς τοῦ Φεγγαριοῦ; Ὑπεύθυνη μήπως ἦταν ἡ συγκίνησή της; Τὸ πρόσωπό του, ἐμοίαζε μὲ πολλὰ ἄλλα. Φυσιογνωμίες πού ἔζησαν πρὶν 100-500-1.000-2.000-10.000 χρόνια ζωντάνευαν στὶς μνήμες της. Σάν νὰ εἶχε συνουσιαστεῖ μὲ χιλιάδες Ἄντρες συγχρόνως. Ποιὸς νὰ ἦταν;

Ἡ ἀναλλοίωτη γυναίκα

Μὲ παιδικὴ ἀφέλεια καὶ Γυναικεία ἐλπίδα ψιθύρισε ντροπαλά:

— Σ' ἀγαπῶ. Πότε θὰ σέ ξαναδῶ;

Ὁ Ἱερέας τοῦ Ἡλίου χαμογέλασε πικρά. Ξαφνικά τὸ «θῦμα» ἠθελε νὰ γίνε θύτης. Τὰ λόγια-δῶλωμα ἀπὸ ἕνα θηλυκὸ στόμα. Ἡ Αἰώνια Γυναίκα. Πού μόλις γνώρισε τί ἔκρυβε ἀνάμεσα στὰ πόδια της. Πού ὅταν θὰ τὸ συνειδητοποιοῦσε, θὰ «σκλάβωνε» τὰ πάντα στὸ πέρασμα καὶ στὴν ἐξερεύνηση τοῦ Ἄπατου Πηγαδιοῦ της. Ἀλλὰ τὸ πρῶν Παιδί, μιλοῦσε ὑπὸ τὴν ἐπήρεια τῆς ἔκστασης. Καὶ φίλησε μὲ οἶκτο τὴν Γυναίκα στὸ μάγουλο ψιθυρίζοντας:

— Σύντομα μικρὴ μου. Πολύ σύντομα ...

Ὁ Πρόδρομος Χαριτωνίδης συγκεντρώθηκε. Καὶ ἀπομοριοποιήθηκε. Ὑλοποιήθηκε στὸ Δωμάτιό του, 44 ὥρες πρὶν τὴν Ὀριστικὴ Σύγκρουση.

Ἡ Ἀναστασία ἔριξε μιά νοσταλγικὴ ματιὰ στὸ πάρκο. Καὶ ἔκλεισε μὲ δύναμη τὴν καγκελόπορτα. Οἱ μεντεσέδες ἐκτονώθηκαν γκαρίζοντας παράφωνα.

Ὁ θόρυβος, τράβηξε τρεῖς ἀνήσυχους ἀναζητητές, οἱ ὅποιοι τήν πλησίασαν καλόβολα. Τῆς ψιθύρισαν λόγια ἀγάπης. Τῆς μίλησαν μέ περιέργεια γιά τήν πολύωρη ἀπουσία της. Τῆς φώναξαν μέ δάκρυα στά μάτια γιά τήν ἀνεξήγητη νυχτερινή ἐξαφάνισή της.

Αὐτή κοίταξε μέ ἀπορία τό ἄδειο πλέον πάρκο. Τούς ἀτένισε ἀγέρωχα χωρίς νά καταδεχτεῖ νά τούς ἀπαντήσῃ. Καί τούς παράτησε περιφρονητικά, μπροστά στήν μουγγή σιδηρόπορτα τοῦ ἡδονοβλεπτικοῦ πάρκου. Ὁ φυλετικός θυμός τῆς ἔμπειρης Γυναίκας, ἀνοιγόκλεινε ἔντονα τά φυλοκάρδια της.

Πῶς τολμοῦσαν νά τήν κακίζουν οἱ ἀνέραστοι πλέον 40ρηδες γονεῖς της; Ἀκόμη καί ἡ τρίτη τῆς παρέας, πού κρυφάκουγε καί κρυφοέβλεπε μαζί της, λυπόταν τό εὐπόλητο ζευγάρι γιά τήν σεξουαλική του ἀνεπάρκεια, πού προφανῶς πῆγαζε ἀπό τήν ἔλλειψη φαντασίας καί τίς ἀναχρονιστικές πουριτανικές θρησκευτικές ἀναστολές του. Τουλάχιστον αὐτή τώρα, ἤξερε πάνω ἀπό 69 τρόπους συζεύξεως σωματικῶν συμπλεγμάτων, ἀξιοποιώντας πλήρως τά ἄκρα καί τά αἰσθητήρια ὄργανά της. Ἡ πρακτική ἐξάσκηση, τῆς δίδαξε τή 2η Ἀρχή τῆς Δημιουργίας. Ἀναπαραγωγική ἢ Στατική. Ἀτομική, δυαδική, ἢ καί πολυσυντροφική ἂν ἤθελε.

Τά μάτια της μπορούσαν πλέον νά καλέσουν - νά προσκαλέσουν - νά προσελκύσουν καί νά ἀφοπλίσουν ἀκόμη καί ἕναν ἔμπειρο Μαχητή, Γόη τῶν Σαλονιῶν ἢ ἐπαγγελματία τοῦ Κολωνακίου.

Μέ τήν κορυφή τῆς μύτης της, μπορούσε νά διεμβολίσει ἀκόμη καί τήν ἐξοδο περιττομάτων ἑνός παθητικοῦ, προκαλώντας τήν Μῆνιν ἑνός (Ἐνεργητικοῦ) Σοδομιστή. Τά ρουθούνια της εἶχαν ἀποκτήσει τήν εὐλυγισία τῶν πτερύγιων χελιδονόψαρου, εἰσπνέοντας καί ἀπολαμβάνοντας ἀκατονόμαστες ὁσμές, οἱ ὁποῖες προβληματίζουν ἀκόμη καί ἕν ἐφεδρεία στρατιώτη, ὁ ὅποιος ἔρχεται εἰς ἕκ τοῦ συστάδην μάχην μέ τήν Κυρά-Καλλιόπη τῶν ἀφοδευτήριων ἑνός Κέντρου Ἐκπαιδεύσεως Νεοσυλλέκτων.

Τά σαρκώδη χεῖλη της, μπορούσαν νά ἐγκαλέσουν ἀνείπωτες ἡδονές, ἐπιφέροντας ταυτόχρονα πολύπλοκους ὄργανους σέ δύο φρενιασμένες ὑποτυπώδεις κλειτοριδες, ἔγκλωβίζοντας τες.

Ἡ εὐμετάβλητη γλῶσσα της, μπορούσε νά ἐκστασιάζει ἀκόμη καί μία ἐπαγγελματία τῆς Συγγοῦ τῶν Ἀθηνῶν ἕν συντάξει, ἢ νά γονιμοποιήσει τήν ἄγονη κοιλότητα ἑνός τραβεστί τῆς Πολυτεχνείου τῆς Θεσ/νίκης, ἔστω καί παρηκμασμένου.

Ἡ διεύρυνση τοῦ ἰσοφάγου της δεχόταν πλέον μακροῦλα ἀντικείμενα ἄνω τῶν 40 ἑκατοστῶν. Τώρα μπορούσε νά δεχτεῖ ἀκόμη καί τό ὄργανο τοῦ ἀχώριστου συντρόφου ἑνός φιλίππου, παγιδεύοντας το ἀσφυκτικά.

Τά ὀκτώ διαστήματα, ἀνάμεσα ἀπό τά δέκα δάκτυλα τῶν χεριῶν της, μπορούσαν νά καθησυχάσουν ἢ νά διεγείρουν ἰσάριθμους ἀγωνιστές, ἕν πλήρει πεοδιεγέρσει.

Τά ἕν διαστολή στήθη της, μπορούσαν νά θεραπεύσουν θηλυκό μέ στένωση καί ἡ χαράδρα τους ἀρσενικό μέ φίμωση. Τό σπῆλαιο καί τό ἄπατο πηγάδι, μπορούσαν νά συνάψουν διπλωματικές μάχες καί νά τίς κερδίσουν συνομιλώντας ταυτόχρονα μέ προξένους ἢ πρέσβειρες, ἕως μονοψηφίων ἀριθμῶν. Βεβαίως καί μιλάμε γιά τίς γραφικές αἰθουσες συνεδριάσεων στήν περιοχή τῆς λεκάνης της.

Τό δασύτριχο ἐφήβαιο της, ὑπέτασσε στή θέλησή της

ἀκόμη καί ἕναν φαλακρό ἄββα ἢ σπανό ἱερέα.

Οἱ παλιρροιακοί κυματισμοί τῶν γοφῶν της, ἐνεργοποιούσαν τίς ὀρμές ἀκόμη καί ἑνός 90χρονου, σωματικά ἢ ψυχικά ἀνίκανου. Οἱ δέ ταλαντοῦχες κινήσεις τῶν γονάτων της, ὑποχρέωναν ἀκόμη καί τό ἕν μή στύσει ὄργανο, νά ἐκσπερματώσει βιαίως.

Τά δάκτυλα τῶν κάτω ἄκρων της, μπορούσαν νά ἱκανοποιήσουν ἀριστείνδην ἀκόμη καί τήν ἐρμαφρόδιτη Ἑλλη, περιπτεροῦχο τῆς ὁδοῦ Λαγκαδά ἔναντι Ἀγ. Παρασκευῆς στήν Θεσσαλονίκη.

Γδύθηκε καί γλίστρησε γυμνή στό κρεβάτι της, δροσίζοντας τή φλογισμένη σάρκα της στούς 12 βαθμούς Κελσίου τοῦ κατωσέντονου. Τόν ἐλάχιστο πόνο ἀνάμεσα στά σκέλη της, τόν θεωροῦσε παράσημο τῶν ἐπί τῶν χόρτων ἐπιδόσεών της. Ἡ Νινίκα τήν παρατηροῦσε μέ βουρκωμένα μάτια. Ἦξερε ὅτι εἶχε χάσει τήν ἀδελφή της, σύντροφο καί τῶν δικῶν της συμβιβαζομένων ὑλοποιημένων φαντασιώσεων ...

□

Κοντολογία ἦταν μιά ὀλοκληρωμένη γιά τόν προορισμό της ὑπαρξη, ἢ ὅποια δέν ἐνδιαφερόταν γιά τίς τελευταίες σειρές τοῦ ἄσματος τοῦ Νιόνιου, πού θά ἀκουγόταν μετά 2 χρόνια ...

Οἱ τελευταῖες 44 ὥρες

Ἦταν καθοριστικές γιά τήν Τελική Σύγκρουση.

Ὁ Δάσκαλος τῆς 4ης Δημοτικοῦ, ἐξοικειωνόταν καί γνωρίζονταν μέ τούς μαθητές του.

Ἡ μεταμόρφωση τοῦ παλιοῦ διάρροφου συνεχιζόταν. Ἀκόμη καί τά σταφύλια ἀρνήθηκαν νά βλαστήσουν. Οἱ ρίζες τῆς ἀμπελιάς, πού σκέπαζε τήν ταρατσα, εἶχαν ξεραθεῖ. Τό νερό ἀπ' τό πηγάδι δέν τίς πότιζε πλέον.

Ἡ Ἄννα ἢ Γκαργκάνα συνέχιζε τίς «συναδελφικές» περιπτώξεις ἀβρότητας, ἐλπίζοντας πάντοτε.

Ἡ Ἀναστασία ἢ Ἀγγελίδου δέν πῆγε στό σχολεῖο, ζεσταίνοντας τό κρεβάτι της μέ τόν πυρετό τῆς φλογισμένης σάρκας της ...

Οἱ κάτοικοι, σταμάτησαν νά τσακόνονται γιά τό ποιόν τοῦ Δασκάλου, μιά καί μοίραζε στά παιδιά τους δῶρα ...

8 πανίσχυροι Πνευματικά μαθητές τοῦ Δημοτικοῦ, ἄρχισαν νά πλέκουν τόν ἄορατο θόλο τους ...

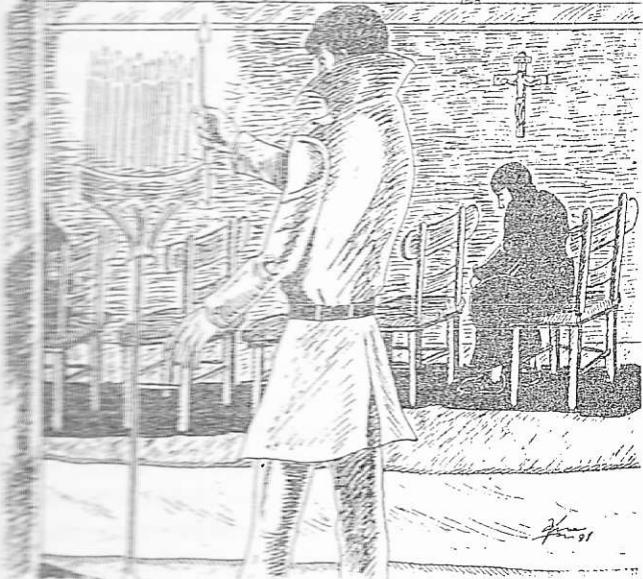
104 Γυμνασιοπαῖδες περίμεναν (ἕν ἀγνοία τους) τήν ὄρα τῆς Τελικῆς Ἀναμέτρησης γιά νά ἰσοροπήσουν.

Ὁ μεταμεληθῆς Κώστας Δημητρωφίδης ἐπέστρεψε ἐσπευσμένα στήν Κωμόπολη. Ὁ πλουσιότερος ἄνθρωπος τῆς Ἠράκλειας ἀσχολοῦνταν μέ τό ἐμπόριο. Εἰσαγωγές - ἐξαγωγές. Ἄγνωστο μέ τί. Ἀλλά νομιμόφρων. Καί μέ πλούσιες δωρεές στούς δημοκρατικούς Ἀρχόντους καί τήν Ἐκκλησία ...

Ἡ κυρία Νίτσα εἶχε ἀνησυχίες. Ὁ δεκάχρονος γιός της, πού ἔμελνε στήν ἐκκλησία, ντυνόταν τ' ἄμφια καί κρατοῦσε τά ἐξαπτέρυγα, δήλωσε τίς ἀμφιβολίες του γιά τήν Παντοδυναμία τῆς Θρησκείας. Ὁ δέ πατέρας του συγκατάνευσε φέρνοντας σάν παράδειγμα τόν Τραγόπαπα Ἐωπαθῆ Μακάριο, Καταστροφέα τῆς Κύπρου. Τό ἄστρο τοῦ Σεραφεῖμ Τίκα δέν ἔλαμπε ἀκόμα ...

Οί Τρείς τελευταίες ώρες του Προδρόμου

Πέρασαν μέ Διαλογισμούς και συζητήσεις. 'Επισκέφθηκα ακόμη και την 'Εκκλησία, για νά γυρέψει την βοήθεια που έπρεπε. Έκαμε την 'Ιερή Τελετή στην 'Αγία Τριάδα, εγγάζοντας προσκομιδή, νάματα και κρασί. Οί 'Ιουδαίζοντες 'Αγιοί τόν κοιτάζαν μέ κακία άπ' τίσ χρυσοφορημένες εικόνες τους. Οί λιτές και σεμνές μορφές τών Τριών 'Ιεραρχών και του Κοσμά του Αίτωλου τόν δέχθηκαν μέ 'Αγάπη. Καί του είπαν πολλά. Τόν καθοδήγησαν. Καί τόν ειλόγησαν. Καί ο πρώτος τής 'Αγίας Τριάδος τόν επικάτησε μέ τό 'Αγιο Πνεύμα. 'Ο κίνδυνος ήταν κοινός. Οί ΘΕΟΙ Ίΐνοι. Τά όνόματα αλλάζουν ...

'Η νυκτερινή ζωή των δύο τελευταίων ωρών στην κομμόπολη τής 6-6-1964

Κλειστικό νυκτοκαλόκαιρο χαρακτηρίζει τίσ βραδυνές ώρες στην περιοχή του Δήμου 'Ηρακλείας. Μέ την ζεστασία τής ημέρας και την δροσούλα του φυσιολογικού σκεταίνου.

Κάποια νυκτοπούλια περιφέρονταν άνήσυχα και άτεχνα στις λείκες του Γηπέδου και τών δρόμων από και προς την κομμόπολη.

Οί Έλληες ξενυχτίζοντες εύηπόληπτοι οικογενειάρχες, που διασκεύαζαν στα τραπέζια τής μαλθακότητας και τών (χαρακίρι) Σαμουράι, ή γύμαζαν τό ύπογάστριο που έβλεπαν μέ καθρεφτάκι σε κρεββάτια, άνεχώρησαν έσπευσμένα ήττηθέντες κατά κράτος από Τύψεις και 'Εριννύες.

Οί όμαλοανώμαλοι έργένηδες συνειδητοποίησαν ξαφνικά ότι έπρεπε νά κοιμηθούν νωρίς για νά πάνε στην δουλειά αύριο.

Στίς 22.22 όλη οί χώροι τών Δημοσίων θεαμάτων και διασκεδάσεων έρήμωσαν. 'Ακόμη και ή πλατεία στά Γύφτικα.

"Ενας ήδονοβλεψίας παράτησε τή φωλιά του. Τήν ώρα που γδυνόταν ή Κ. Πατσάκα.

"Ενας συλλέκτης εγκατέλειψε τό λημέρι του τήν ώρα εφόδου. 'Η μεγάλη γκάμα τών ένθυμίων του περιελάμβανε ακόμη και παιδική καλτσοδέτα. Καί βεβαίως κουμπί από τό σάβρακο του 'Αν/γου τών ΤΕΑ.

8 επιμελείς μαθητές του Δημοτικού, εισηγήθηκαν στους γονείς τους νά μελετήσουν άπερίσπαστοι έως τά βαθειά χαράματα. Για νά μήν άτιμασθεί τό καλό τους όνομα, θά κλειδωνόταν στά δωμάτια τους άνενόχλητοι. 'Αλοίμονο εάν τολμούσε κανείς και έκρουε τήν πόρτα του τόπου μελέτης τους, διατάρασσε δέ και τόν ειρμό τών σκέψεών τους. Θα γινόταν ρεζίλι στό Σχολείο. Καί πώς θά άντίκρυζαν μέ ψηλά τό κούτελο τήν Κλειστή Κοινωνία τής Κυριακής στην εκκλησία; ...

Οί προτάσεις τους δέν έτυχαν άπαντήσεων. Οί γονείς και τ' αδελφία τών 8 κοιμόνταν μακαρίως κάτω από τίσ κουβέρτες και τά παπλώματα. Στίς 23.00 τής 6-6-64 ...

"Όλο τό χωριό άναπαύοταν στον "Υπνο του Δικαίου. 'Εκτός άπ' αυτούς που έπρεπε ...

Οί τελευταίοι 'Αυπνοι

'Η κα Νίτσα ή Δασκάλα περιέφερε τά μάτια της στό ήμίφως. 'Ηταν 23.23. Σέ 61 λεπτά είχε αλλάξει τόσο πολύ ή θερμοκρασία; 'Αλλά βέβαια ο βιασμός τής Θύσης έκδικούταν τους μαροφιλόδοξους και παραδόπιστους προσωρινούς επισκέπτες της.

'Ο ύδράργυρος έκανε τά τελευταία νάζια του. 'Υποχώρησε. 'Ακίνητοποιήθηκε. Καί φλερτάρισε τους 0 βαθμούς Κελσίου. Σέ όλους τους έσωτερικούς ή κατοικημένους χώρους τής 'Ηρακλείας.

Στό τμήμα Χωροφυλακής, ένας άνθρωπος παρέμενε ξάγρυπνος. 'Ο χωροφύλακας, έχοντας συναίσθηση τών καθηκόντων του, παρέμενε άκοίμητος φρουρός. 'Ο έκτελών καθήκοντα 'Αξιωματικού 'Υπηρεσίας διάβαζε τό βιβλίο του GERT BUCHHEIT (507 σελίδων) HITLER DER FELDHERR. 'Ο Λάτρης τής 'Ιστορικής 'Αναθεωρήσεως, που νά φανταζόταν τίσ «άλλαγές» μετά από 3-10 χρόνια.

"Ενας νυκτερινός περιπατητής χουζούρευε τόν έναστρο ούρανό. 'Ο διάσημος καθηγητής τής Γενετικής είχε έρθει για διακοπές. Παρά τό νεαρόν τής ηλικίας του, ή Σοφία καθρεφτιζόταν στα βαθυστόχαστα μάτια του. Είχε μαθητεύσει σε δεκάδες φιλοσοφικές και παραψυχολογικές σχολές. 'Ίσως τό νους ύγιής εν σώματι ύγιές νά τόν είχε γεννήσει. 'Αφού στους Παγκόσμιους 'Αγώνες Αύτοελέγχου είχε θριαμβεύσει μέ 2 σφυγμούς τό 24ωρο!

"Ενα νυκτοπούλι, σε ύψος 105 μέτρων έκανε μία κάθετη εφόρμηση. Στά 99 μέτρα φρενάρισε. Καί προσπάθησε άπεγνωσμένα νά ξεφύγει. Λές και τό μισό του σώμα ήταν παγιδευμένο. Τελικά κατάφερε νά ξεφύγει. Μέ τίσ άπώλειες που είχε και το πουλί τής 'Αργούς στις Συμπληγάδες πέτρες. Κι άπ' τήν τρομάρα του κουτσούλησε.

'Η Αδθεντία τῆς Γενετικῆς αἰσθάνθηκε τίς δονήσεις μιᾶς Β-52 πού ἐρχόταν. Παρ' ὅτι δέν πρόδιδαν κίνδυνο, παραμέρισε ὅσο ἔπρεπε. Οἱ κουτσουλίες ἔσκασαν μέ πάταγο 20 ἑκατοστά μακριά του. Στή σιγαλιά τῆς νύχτας ...

Οἱ βρύσες πού ἔσταζαν σταμάτησαν. Τά πηγάδια πού ξεχείλιζαν ἰσορρόπησαν. Οἱ ὑπόγειες καί ὑπέργειες πηγές συνάντησαν ἀόρατα φράγματα. Κάποιοι νυχτοσκώληκες δέν μπορούσαν νά φᾶνε σέ ἀπόσταση χιλιοστοῦ.

Οἱ ἐνσύρματες καί ἀσύρματες ἐπικοινωνίες ἐμφανίσανε ἐνεργειακά παράσιτα. "Ἐνα ποντικᾶκι κοροΐδευε μιά γάτα. 'Ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς. Αὐτή σαλτάρισε. Καί τά νύχια τῆς γλύστρισαν. Σ' ἕνα ἀόρατο τζάμι πού τή χάριζε ἀπό τό θῦμα τῆς. "Ἐνας ἐκκωφαντικός ἦχος στή σιγαλιά τῆς νύχτας ...

8 μαθητές καί μαθήτριάς τοῦ Δημοτικοῦ ἀποφορτίζονταν. Σέ μία περίμετρο ἑνός τέλειου ὀκταγώνου 792 μέτρων. 'Η ἀπόσταση τοῦ ἑνός ἀπό τήν ἄλλη ἦταν 99 μέτρα. Τά κεφάλια τους ἦταν ἐλαφρά γερμένα πρός τά πίσω. Τό κοινό σημεῖο τῶν βλεμμάτων σχημάτιζε τήν κορυφή τῆς πυραμίδας μέ ὑπέργειο ὕψος 99 μέτρων. 'Η ὑπόγειος προέκταση τοῦ ὕψους ἦταν ἐπίσης ἡ ἴδια. 'Η γωνία πού σχημάτιζαν τά 2 τους χέρια, σέ σχῆμα σταυροῦ ἦταν 45 μοῖρες. 'Ο ἀριστερός μεγάλος (δάκτυλος) ἦταν στραμμένος πρός τό ἔδαφος. 'Ο δεξιός πρός τόν οὐρανό.

Σκεπτομορφές, "Αὐλοὶ, Φανταστικασώματα, 'Αέναοι, 'Ἐρπετόκακοι, Γυφτοσάλιαγκες, Πολύχρωμοι, Κύματα Βίας, 'Ἐκπαιδευμένοι τῆς Μακρινῆς Ρουφίας, Δεξιοκοκαλόμορφοι, Δρεπανόσφυροι, Κακομοιρολάτρες, 'Ωχαδελφιστές, Καλοπερασάκηδες τῆς Μικροαστίας, Βολεψάκηδες τῆς Πλουσίας Πακετοεκαιρίας, 'Εδακνίτες τοῦ Κοντόμακρου Ρωσοπαμέ, κατά μυριάδες περνοῦσαν δίπλα ἀπό τόν Δόκτωρα τῆς Γενετικῆς, πού ἦταν ἀσφαλισμένος στά δικά του κοσμικά παραλληλοεπίπεδα. 'Ο συρφετός, ἔτρεχε στό κάλεσμα τοῦ Σατανικοῦ 'Αρχηγοῦ του. 'Ο Πλήθων Φωκάς παρακολουθοῦσε ἐκ τοῦ συστάδην, "Αμορφος καί ἀπομοριοποιημένος τήν Παρέλαση τῶν Κολασμένων.

'Ο Λάκης, ὁ γιός τῆς κυρά Νίτσας τῆς Δασκάλας, σηκώθηκε ἀπό τό κρεβάτι. Λές καί δέν κρύωνε στούς 0 βαθμούς Κελσίου. Αὐτοσυγκεντρώθηκε καί σχεδίασε τό σῆμα τῆς Νίκης στό πεντάγωνο τραπέζι. 'Η αὐθυποβολή του συγκεντρώθηκε στό ἀλαζονικό βλέμμα του. 'Η προέκταση τῶν ματιῶν του συνάντησε τό ἐπιτραπέζιο παιχνίδι πού εἶχε τηλετοποθετηθεῖ στό κέντρο τοῦ Σήματος τῆς Νίκης ...

'Ο Κώστας Δημητρωφίδης ἦταν στενοχωρημένος. Οἱ δουλειές δέν πήγαιναν καλά. Οἱ ὑπάλληλοι του δέν τά κατάφερναν. Καί τούς πλήρωνε ἡγεμονικά. 'Η αὐτοκρατορία τῶν ἐπιχειρήσεών του θά κατέρρεε ἂν δέν ὑπῆρχε ἡ παράνομη εἰσαγωγή Συναλλάγματος ἀπό τή Βουλγαρία. 'Ανακουφίστηκε βλέποντας στό ἡμίφως τά ἐνθῦμα τῶν οικογενειακῶν ἐπιτυχιῶν. Τόσες μπόρες εἶχαν περάσει. Καί πάντοτε θριάμβευαν. Θά τά κατάφερνε. Χτύπησε τό κοκκάλινο διακοσμητικό τοῦ γραφείου του ἐπάνω στό πρῶν ἑπάργυρο ποτήρι, καλώντας τόν ὑπρέτη του.

Στό ἄντρο τοῦ Κολασμένου Καταπιεστή

"Αφρίζε καί καταριόταν ὁ Σατανικός 'Αρχηγός. Τά κρούσματα βίας καί οἱ ἀρνητικές σχέσεις εἶχαν σχεδόν μηδενισθεῖ. 'Ακόμη καί ὁ 'Οδοντίατρος εἶχε γίνει ἐχθρός

τους. 'Ανίκανοι συνεργάτες πού τοὺς ἄφησε μόνους καί τᾶκαναν μούσκεμα. 'Ο 'Ιερέας τοῦ "Ἡλιου τοὺς εἶχε κατατροπώσει. 'Αλλά θά τόν περιποιούνταν τώρα. Δηλ. γιατί τοὺς συντηροῦσε μέ ἀρνητικό ὕλισμό-πνευματισμό ἀπό τήν χάρα τοῦ 'Ανατολικοῦ Μπλόκ; Τοὺς ἔδειξε τά τρόπαια τῶν προγόνων του στούς τοίχους τοῦ δωματίου. Λάβαρα, σπαθιά, πανοπλίες, διαδήματα, σκῆπτρα, ὀστείνια ἀντικείμενα, τουφέκια ἐμπροσθογεμῆ περιστροφή, ἀκόμη καί τό δαχτυλίδι τοῦ Βασιλέως Βόριδος. "Ἡξεραν ποιόν ὑπηρετοῦσαν. 'Ἦταν θρυλικός ἀπόγονος, ἐπιτυχημένων προγόνων ἀπό τό 800 μ.Χ. 'Η μόνη ἀποτυχία τους ἦταν τό 7ῆμερο τῆς 9-15 Αὐγούστου τοῦ 1949. 'Αλλά τώρα ἦταν ἔτοιμος γιά τόν Τελικό Θριάμβο. Κοίταξε μέ τό 'Ἡγεμονικό ὕφος πού ταίριαζε σέ ἕναν ἀπόγονο τῆς Τρανσυλβανίας. 'Η ὕλική μορφή του, χτύπησε τό ἀναμνηστικό ἀπό τό ἱερό σῶμα τοῦ Τέλλου "Αγρα πού εἶχε βεβηλωθεῖ ἐπάνω στό ἐπιχρυσωμένο κρανίο. Κάποτε ἦταν ἐπάργυρο.

"Ἐνας πρόγονός του ἦταν ὑπασπιστής τοῦ Κρούμου. Οἱ ἀναμνήσεις γιά τήν νίκη τῶν Βουλγάρων ἐπὶ τοῦ Βυζαντίου τῆς 26-7-811 τόν ἀγαλλίασαν.

'Ο σερνάμενος δοῦλος του, ὁ σμιχτοφρύδης κουφός "Ἐθναρχ, στάλαξε 13 σταγόνες στήν χιλιοδιακοσάχρονη κᾶρα τοῦ Νικηφόρου Α'. Τό ὑπάκουο γιουσουφάκι του, ἀμφιβόλου καταγωγῆς Καραμάν - 'Αλῆ, τοὺς σέρβιρε στήν δρεπανοειδῆ στιλπνῆ ἐπιφάνεια τήν προνίκεια πρόποση. Οἱ 13 σταγόνες, κλυδωνίστηκαν στό ἄυλο στόμα τοῦ δισέγγονου, ἀπό τή μεριά τῆς μητέρας τοῦ Βούλγαρου Κομιτατζῆ-Χαψάσκη. 'Η σπάνια ἀπόσταξη τῶν σωμάτων 13 Μακεδονομάχων τοῦ 1908, κύλισαν μέ ἡδονή στό ὕλικό λαρύγγι τοῦ Κώστα Δημητρώφ.

'Η Τελική 'Αναμέτρηση

'Ο κουρασμένος Χωροφύλαξ 'Υπηρεσίας σήκωσε τά (κουρασμένα) μάτια του ἀπό τό βιβλίο. Σηκώθηκε καί πήγε στό παράθυρο. 'Απορημένος κοίταξε ἕνα παιδί πού περπατοῦσε μέ ἀνεβοκατεβασμένα δαχτυλόχερα στό μισσοκόταδο. Μά δέν τόν ἔκαναν ἐντύπωση τά διαστρεβλωμένα μέλη καί τό ρυθμικό βᾶδισμα. Τό σῶμα τῆς Σούλας τῆς Πασχαλιάς, τύλιγε ἕνα ἀχνό σύννεφο. Χρυσοφί ἀκτίνες στόλιζαν τό κορμί της. Μόνο πού δέν ἦταν φεγγαροαχτίδες. Ξεκινοῦσαν ἀπό τά ἄκρα τοῦ παιδιοῦ πρός διάφορες κατευθύνσεις. Μά τόν Δία, σκέφτηκε, τί μυστήρια πράγματα. Μεσάνυχτα τό κοριτσάκι στούς δρόμους; Μ' ἕνα ἡλίθιο ὕφος σέ στιγμές καθήκοντος, κουτούλησε στήν πόρτα καί κουτροβάλιασε στά σκαλιά γιά νά συμμαζέψει τήν πιτσιρικά. Κάπου ὅμως συνάντησε ἕνα ἀόρατο τοῖχο. Καί φρενάρισε τά πόδια του, πιάνοντας τό καροῦμπαλο στό μέτωπό του. "Ωπα! εἶχε παραισθήσεις. Τό ἄλλο ἐμπόδιο δέν ὑπῆρχε. Κι ἡ μικρούλα εἶχε προχωρήσει. Ξαναέτρεξε νά τήν προλάβει καί "Ωχ! ξανά τό ἀόρατο χοντροκρύσταλλο. 'Ο μοντέρνος Σέρλοκ-Χόλμς βρῆκε τήν λύση ἐπιτέλους. "Ἐνα βῆμα ἡ Σούλα, ἕνα βῆμα τό ἐμπόδιο, ἕνα αὐτός. 'Αποφάσισε ὅτι ἔπρεπε νά μείνει θεατής μιά καί δέν μπορούσε νά κάνει τίποτ' ἄλλο.

Τό εὐθυνόφοβο ὄργανο τῆς Τάξεως κοίταξε δεξιὰ-ἀριστερά καί πλαγίως. Κι ἄλλες ἀχτίνες ξεπρόβαλλαν ἀπό 2 σταυροδρόμια. 'Ο ἀετομάτης Χωροφύλαξ ἀναγνώρισε τίς

πηγές τους. Ήταν ο Δημήτρης ο Φαρδέλλας και η 'Ελένη ή Βαζιάτη. Μά τί γινόταν; Αποφάσισε νά τσακώσει τά παιδιά. Κι άρχισε νά τρέχει περικυκλωτικά. 'Αλλά προσέκρουσε στό άόρατο τείχος πού συνόδευε άλλα 2 παιδιά. Τήν Καίτη τήν Τσουτσουλική και τόν Σάκη τόν Δερμιντζάκη. Σταμάτησε λαχανιασμένος και ξανάρχισε τό περιμετρικό τρέξιμο άλλά Βέγγου. Προσπέρασε τήν Χρυσούλα τή Σμαρτά και τό Γιάννη τόν Τενεκεντζή. Κόντευε νά επιστρέψει άπ' τό σημείο πού ξεκίνησε όταν συνάντησε και 8ο παιδί. Τήν μικρή κόρη τής Λύκαινας Μαγκλαβέρου. 'Αρχισε νά παίρνει άνάποδες στροφές. Πράγματι.

'Αποφασίζοντας νά επιστρέψει στό Τμήμα γιά νά σημά- νει συναγεράμ, άρχισε νά περπατάει μέ τήν όπισθεν! Πλάτη μέ πλάτη μέ τή Σούλα τήν Πασχαλιά. Τήν άκολουθούσε. 'Αλλά δέν τήν έβλεπε. Οί φήμες πού έλεγαν ότι είχε και σπόν κάλλο μάτια ήταν ψευδείς. Χιλιοκαταράστηκε τήν ώρα πού μπλέχτηκε και έκανε μεταβολή. Γιά νά βαδίζει παρατη- ρώντας. Κοίταζε τό 'Ωμέγα, δώρο του μετανάστη άδελφού του στην 'Ελβετία. 00.04.03 ή ώρα τής 7-6-64 και 48 βαθμοί Κελσίου. Και άναρωτιόταν γιατί Ίδρωνε ...

Κοντά σ' ένα άρχοντικό, στη «ντόπια» συνοικία, ο Γιατρός έβλεπε μειδιώντας. Τό ανθρώπινο ενεργειακό άπέχονο και τήν συμπαθητική «ματαική» μαριονέττα. Τό περιβάλλον γύρω του μύριζε όζον σε μία θερμοκρασία 59 βαθμών Κελσίου. Εύτυχως πού όλα αυτά δέν συνέβαιναν σε συνθήκες εργαστηρίων. Γιατί άλλίως οί «είδικοί» θ' άναρωτιούνταν τί μάθαιναν στά θρανία. Πού νά μετρούσαν και τί έγκαρδιακά κύματα θήτα ...

'Ενα παιδάκι πλησίασε τήν επιβλητική καγκελόπορτα του άρχοντικού. Τό δεξί του χέρι άγγιζε τήν στιβαρή παιδαριού επιβλητικής σιλουέττας. Τά κουμπιά του στραπωτικού άπέχονου, φεγγοβολουσαν σ' ένα συμπαγές χάρη, άπό πίεση 30 άτμοσφαιρών τής υπό άνόδου θερμο- κρασίας των 68 βαθμών Κελσίου του περιβάλλοντος.

'Η καρδιά Νίτσα ή Δασκάλα ζύπνησε μέ άσχημα προαι- σθήματα. 'Η πίστη τής στους 'Ελληνολάτρες 'Αγίους πού προσευχήθηκε γιά τό μοναχοπαιδί τής, νίκησε τήν παγωνιά του θανάτου. Τό άρστέρο τής χέρι, σχεδόν άκούμπησε τό κεφάλι του μοναχογιου τής, πού ήταν στραμμένο πρós τό πεπλεγμένο τραπέζι. Τά δάκτυλά τής διαπέρασαν τά μαλλιά του. Τά μάτια τής κοίταζαν μέ άπορία τό σώμα του πού φαινόταν ν' άναπαύεται στό ντιβάνι ...

'Η 'Αναστασία ή 'Αγγελίδου έβλεπε ένα παράξενο όνειρο. Πώς βρισκόταν σ' ένα δρόμο μόνη τής. Συνάντησε 4 + 4 παιδιά πού περπατούσαν ρυθμικά. Τά σώματά τους φάνταζαν έπλετα τά σταιροδρόμια. Και προχωρούσε. Κάποιε στιγμή σταμάτησε, στην επιβλητική έξόπορτα του άρχοντικού. Ένας νηλός κι ένας κοντός βρισκόταν μπρο- στί τής. Γύρισαν ταυτόχρονα και τής χαμογέλασαν. Χωρί- στες και τής κένανε χάρη νά τήν συνοδέψουνε. Δύο παιδάκια σεχατηγέλασαν τά κρινοδάχτυλά τής. 'Η μία φιλοφρονήση και ή άλλη παγωμένη. Δύο κόκκινα μάτια τούς κοίταζαν μέ εκκία. 'Από τό άρκουδοπρόσωπο ρόπτρο. Δύο κολοσσώντα μάτια έβλεπαν μ' άπορία τήν μικρομέγαλη πού πήρασε άπό τό άόρατο τείχος και συνάντησε τούς μικρομεγάλους. Δύο χέρια έσφειγγαν μ' άμχανία ένα πηλι- κια πού προσέκρουσε στον άόρατο τοίχο.

8 μαθητές και 8 μαθητριάς του Δημοτικού βρισκονταν συμμετρικά άπό τό κέντρο του στόχου τους.

114 Γαλακτοπαιδες κοιμόνταν σχεδόν τέλεια στά

κρεβάτια τους. Χωρίς άνησυχίες και μέ έλάχιστες παραι- σθήσεις. Τά ενεργειακά Συμπαντικά κοσμοεπίπεδα άρχισαν νά ίσοροπούν.

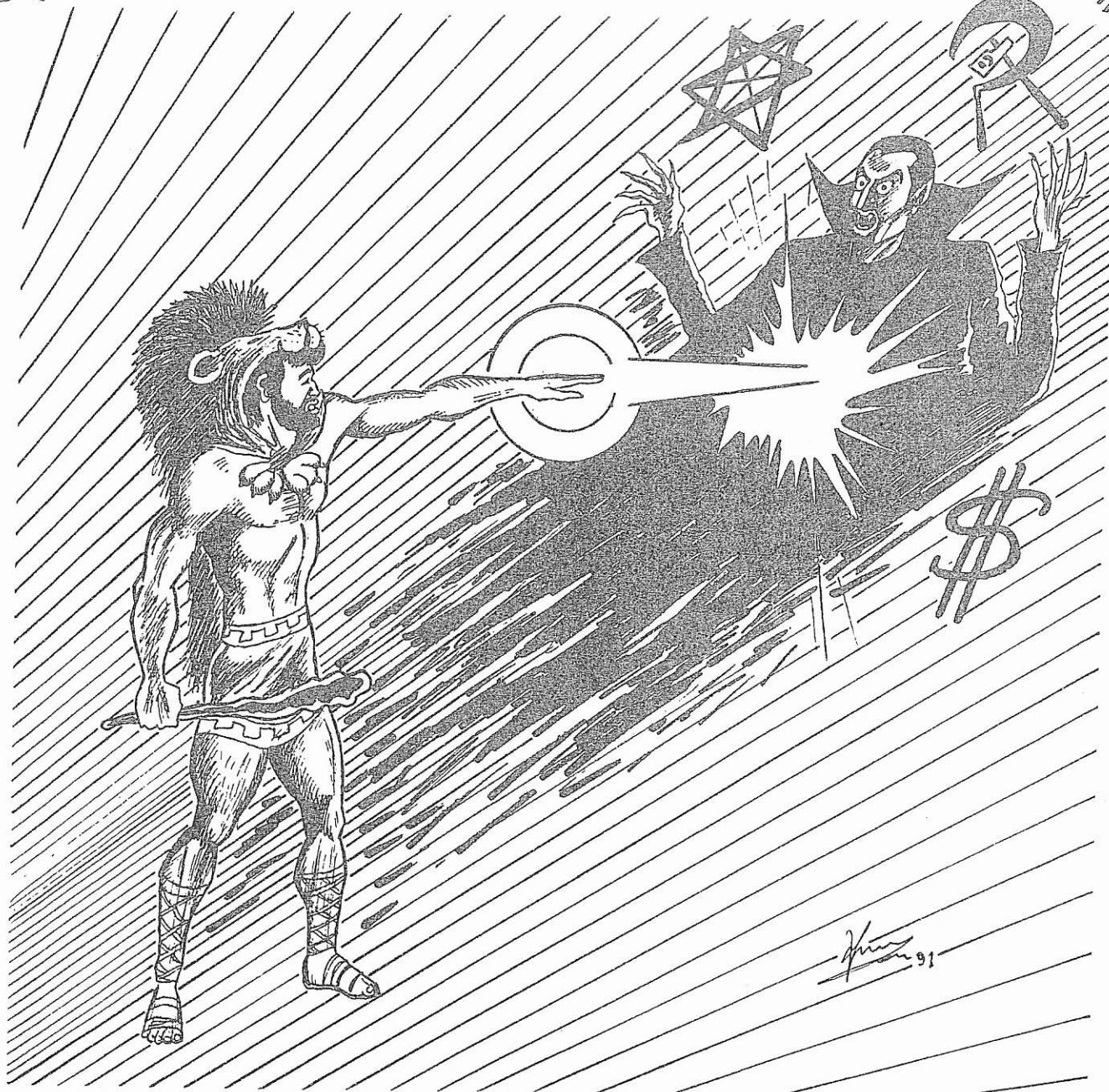
'Η πολυσύνθετη παιδική 'Αθωότητα, ή Δημιουργία τής Διαιωνίσεως, και ή Φυλετική Μαχητικότητα, άλληλοχαι- ρετήθηκαν. 'Ο Λάκης τής κυρά Νίτσα φίλησε τήν κοπελί- τσα στό στόμα. Τό φιλί τής 'Αγάπης μέ όλη του τήν παιδική 'Αθωότητα. Τό Σκευός 'Ηδονής άγγιξε μέ τά χείλη του Σεβασμού τήν παλάμη του 'Ηλιογέννητου, γονατιστό. Αυτός, προσευχήθηκε, τήν άνασήκωσε και τά παγωμένα χείλη του τήν άκούμπησαν στό μέτωπο. Κατόπιν έβγαλε άπό τό γυλιό του Παύλου Μελά, όρισμένα 'Ιερά αντικεί- μενα. Γιά νά τά έχει εύκολόχρηστα, τά 'βαλλε στις τσέπες του 'Αμπέχονου του Τέλλου 'Αγρα πού φορούσε. 'Από τήν χλαίνη του Ν. Ζέρβα πού άνέμιζε επάνω του άφαίρεσε 8ΐνες. Οί άψογες μελωδίες πού ξεχύνονταν άπό τίς φωνητικές του χορδές, μάζεψαν άκόμη και τή διμοιρία των μυρμηγκιών, πού παράτησαν τήν συνοδεία τροφίμων και τάνυσαν τίς κεραιές τους γιά καλύτερη λήψη δονήσεων.

... 'Ο Κόστα Δημητρώφ έτοιμάστηκε γιά τήν άλωση τής Κωμοπόλεως. Θά χάριζε και τήν εύθανασία στον άνό- ητο δασκαλάκο πού πίστευε ότι ήταν ΑΙΩΝΙΟΣ! Χά! Αυτός είχε και τά 'Ανίερα Βιβλία. Αυτός κυβερνούσε τούς άφελείς χωρικούς. Διέταξε τό Εύταξιακό γιουσούφακι του νά του έτοιμάσει μεγαλοπρεπή επιστροφική ύποδοχή και, άερο- σούρηθηκε γιά τό κέντρο τής πλατείας, άπ' όπου θ' άπλωνε συμμετρικά τά έξαγωνιακά πεδία κακόβουλης ενεργείας. 'Ενα φωσφορούχο άστεράκι έγκατέλειψε μία άναπήρικη πολυθρόνα πού επάνω τής άναπαύονταν ένα σώμα, κλινικά νεκρό πριν άπό άρκετά χρόνια. 'Ο Δόκτωρ τής Εύγονικής άνοιξε άθόρυβα μία είσοδο στό δυτικό πλευρό του κατω- πάνω ήμιαόρατου όκταγώνου, γιά νά εισέλθει ένα έξαγωνο- δρέπανο στον όμφαλό του Η' πολυεπιπέδου. 'Ο Προ- πορευόμενος, πιά εκεί άτένιζε. Πίσω του δυό παιδάκια. Και έβλεπαν, και ψιθύριζαν και δέν κρύωναν. Ούτε οί 8 μορφές πού στεκόταν ακίνητες στις άκρες του πολυγώνου. Τά στραμμένα άκροδάχτυλα σε συνδυασμό μέ τά σώματά τους θύμιζαν τετρακτίδες άπ' όπου ξεπηδούσαν πολύχρωμες άκτίδες. Μόνο ο Χωροφύλαξ παγοζεσταινόταν, χουχουλί- ζοντας τό Ωμέγα ρολόι του. 'Εδειχνε 00.33.33 και, πώς του σφηνώθηκε στό μυαλό, ότι ο Κέλσιος τόν κοροΐδευε μέ 43 βαθμούς; Σίγουρα τό ποτό του παιζει παιχνίδια. 'Αλλιώς δέν εξηγούταν νά είναι περικυκλωμένος άπό χαμογελαστούς σκελετούς. 'Η φωσφορίζουσες μαυροντυμένες. 'Η μαστι- γοφόρους ντζανταρμάδες. 'Η φολιδατούς έρπετόδειλους. 'Η μακρύγλωσσους σκαταναλωτές. 'Η, 'Η, 'Η ...

'Ο τής Γεννητικής Δόκτωρ περιέλουσε τήν «έξουσία» μέ τρισδιάστατα χρώματα, άπομονώνοντας τόν Θ.Κ. άπό τούς άηδιαστικούς συμμάχους-βοηθούς του Κ.Δ. ο όποιος άνύποπτος, στό κέντρο του άόρατου πολυεπιπέδου, είχε άρχισει τίς μιαιρές επικλήσεις του, άνάμεσα άπό άηχα άστραπόβροντα και γκριζοκόκκινους καπνούς: NANNA, Θεέ των 'Αστρικών Θεών, θυμήσου! ... NEMΠΟ, 'Επιστάτη των Θεών, θυμήσου! ... ΙΣΤΑΡ, 'Αγαπημένη των Θεών, θυμήσου! ... ΣΑΜΜΑΣ, Κύριε του Πύρινου Δίσκου, θυμήσου! ... ΝΕΡΓΚΑΛ, Φογιά των Λιονταριών και των ανθρώπων, θυμήσου! ...

ΜΑΡΝΤΟΥΚ, Γιέ του ΕΝΚΙ, του 'Αφέντη των Μάγων,

θυμήσου! ..

NINIMI, Κερασφόρε τής Σιωπής, θυμήσου! ...

ΓΚΙΜΠΙΑ, Θεέ τής Καταστροφής, θυμήσου! ...

Οί Πύλες τών Ουρανίων είχαν ἀρχίσει ν' ανοίγουν, γιά νά εισέλθουν Αὐτοί, πού τούς εἶχε ἐγκαλέσει αὐτός, πού δέν ἔπρεπε. Ὁ Πλήθων Φ. ἔστειλε μιά νοητική ἐντολή σέ 104 ὑπώμενους γυμνασιόπαιδες, πού κάλυψαν μ' ἕνα ἀδιαφανές δίχτυ τήν Σελήνη, αἰχμαλωτίζοντας τά ἐλάχιστα σπινθηροειδή φάκια πού θά μπορούσαν νά σκιάσουν τό φυλακτό πού σχημάτισαν ἐνάστρωσ τά 2 μικρομέγαρα ἀρρενοθήλεια:

Ὁ Πρόδρομος ἔστειλε ἀπό μία ἴνα τής Χλαίνης τοῦ Ν. Ζ. στίς 8 γωνίες τοῦ πολυεπιπέδου, ὅπου ἴσταντο 8 ἀθῶες ὑπάρξεις προστατεύοντάς τες ἀπό τίς ἀκραίες ἐπιθυμίες. Τό ἀριστερό του χέρι βομβάρδισε τόν ἐκπρόσωπο τής Μοχθη-

ρίας μέ ἄτομα Συντροφικῆς Αὐτοθυσίας. Τό δεξί του τόν ἔλουσε μέ τρισδιάστατους ἐξορκισμούς τοῦ πρώην Μάγου Κυπριανοῦ. Ὁ ἀντιπρόσωπος τής Μοχθηρίας παραπάτησε ξαφνιασμένος καί ἀντεπιτέθηκε δυναμικά. Οἱ σκέψεις του πλυμμύριζαν τόν Γιό τοῦ Ἡλίου πού δλωσ παραδόξως φαινόταν νά ζεῖ στόν δικό του κόσμον εὐτυχισμένος ...

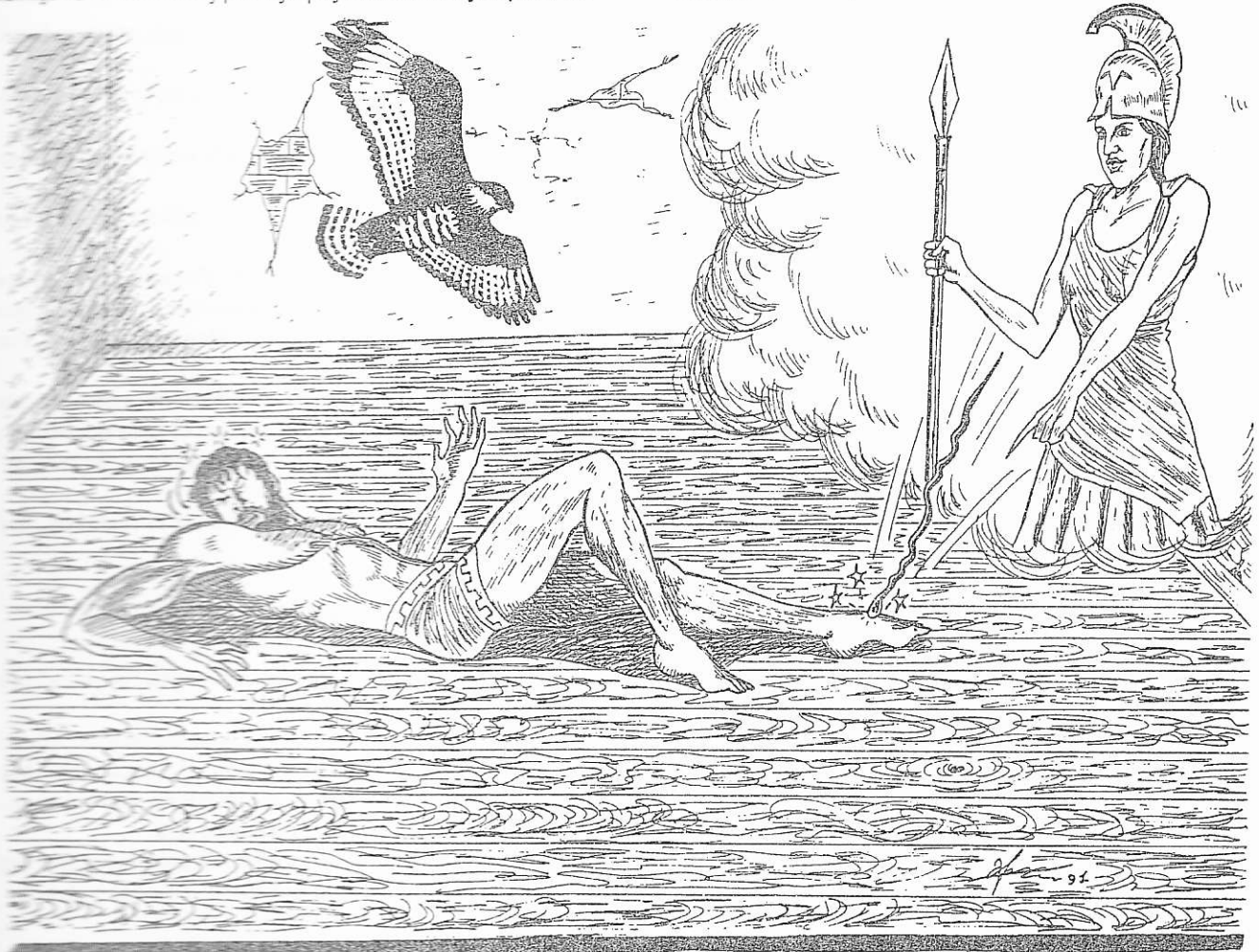
*Τά ἀργύρια τοῦ ἀποδέχεσθαι
ἀνεῦ τοῦ δικαιώματος ἐπιλέγειν*

Ἐνας χαρούμενος ἐργάτης καθόταν ἀναπαινετικά στήν πολυθρόνα του ἀπολαμβάνοντας τίς τελευταῖες εἰδήσεις. Στό φτωχικό δωματιάκι του αἰσθανόταν ἀπόλυτα ἀσφαλῆς. Οὔτε ἀπεργίες, οὔτε διαδηλώσεις, οὔτε πόλεμοι. Πληθωρισμός καί ἀκρίβεια δέν χτυποῦσαν τό ψυγεῖο του πού ἦταν ἐπί μονίμου βάσεως ἄδειο.

Η ανεπαρκής κοιλιά του, εγγωνομούσε γουργουρίζοντας επί 30 χρόνια τ' αφεντικά που δέν τόν απέλευαν. Καί σήμαρα, ναι, αναγνωρίστηκε ή αξία του. 'Ο έπιστάτης του πρόπαυε νά τόν κάνει γαμπρό του. Δέν είχε σημασία πού ή μέλλουσα νόση ήταν 2-3 χρόνια μεγαλύτερή του καί σπέρου. Θά υιοθετούσαν ένα μαυροασπροδοντάδικο παοκτοάκι. Κι ή εταιρεία, εκτιμώντας τά καλά λόγια του έπιστάτη θά τόν έκανε βοηθό του. "Ένα πανέμορφο βίντεο θά σπαίλαζε τό σαλόνα τους γιά τίς ώρες πού δέν θά εξέπεμπαν τά

"Ένα κλεμμένο κουκούτσι έλιās έσπασε μέ κρότο ανάμεσα σ' άτσάλινα δάκτυλα, έπισκιάζοντας τόν εκκωφαντικό θόρυβο πού δέν έκανε τό κατεστραμμένο μεγάφωνο τής χαλασμένης ασπρόμαυρης ΤΙΒΥΠΝΩΞ.

Η γλαυκομάτα 'Αθηνα έστειλε τόν 'Οφι τής Σοφίας, σέ μιά άποστολή. 'Ο ξαπλωμένος του πατώματος ενός γυμνού δωματίου ξύπνησε από ένα ξαφνικό τσίμπημα, προλαβαίνοντας νά καταλάβει ότι όλα ήταν ένα μικροαστικό εϋδαιμονικό όνειρο.

'Ο γίός του 'Ηλίου

Κι ό Μύστης τής 'Αρχαίας τών 'Ελλήνων Θρησκείας συνήλθε από ένα Γνωστικό τσίμπημα, αναγνωρίζοντας τά Νέα 'Αποχαυνωτικά κύματα πού του 'στελνε ό Διεθνιστής 'Απατεώνας. Δάνεια ΕΟΚ, 'Εξοπλισμοί, Άμαθη Παιδεία, Μεταναστεύσεις, 'Ισότητες, Διαστροφές, Φεμινισμοί, 'Υλιστικές αποπλανήσεις, Τουρισμός, «Τρομοκρατικοί» διωγμοί, Μ.Μ. 'Ενημερώσεως καί μύριες παραπλανητικές ιδεολογίες τόν σφυροκοπούσαν άνηλεως. Οί υλιστικές ύποσχέσεις άρχισαν νά άκινητοποιούν τό πνεϋμα του. Καί οί άυλες παραπληροφορήσεις δυσκόλευαν τήν διόγκωση τής Αϋρας του. 'Από τήν μύτη καί τ' αυτιά του έσταξαν τρεις σταγόνες ΑΙΜΑ. Πραγματικό, διαχρονικό ΑΙΜΑ γιά τίς 3 χιλιετίες ύπονομεύσεων κατά του 'Ελληνικού Φυλετισμού. Στόν άναστρο οϋρανό τό Συμπαντικό φυλακτό είχε παγιδέσει τίς Πύλες τών 'Ανίερων Οϋρανίων Συμμάχων του Διεθνή Κεφαλαιοκράτη, πού είχε διαβρώσει τόν ιδεολόγο(;) μαρξιστή. Κι ό Π.Χ άναζωγονήθηκε άκούγοντας τόν 'Αρχέγονο αντίπαλό του νά του λέει:

Η 'Ελληνική κανάλια. Κουκλίτσες καί ειρηνικά παιχνίδια θά άμείρωναν τό δωμάτιο του ήμισπιθηκέ βρέφους. "Ένα έπεισο κερσοποιεί θά έσπρωχνε πρós τό παιδικό πάρκο ενώ μια άπρωστατή τοίντα θά κρεμόταν από τό χέρι τής συζύγου πού δέν θά τόν άγκάλιαζε. Μέ τήν μεγάλη προίκα δέ, θά έπύραζαν καί ένα πελάριο Δεσεβό, όπου έστω καί στριμωγιά, θά κάθονταν καί οί πέντε τους. Βεβαίως, γιά νά μή απειράζεται αϊμός θά οδηγούσε ό πεθερός του. Καί φυσικά, σπυροθήρες θά ήσαν ή πεθερά του, μέ τό άγέρωχο ύφος, πού ός καί οί προγενοίμοι θά τήν απέλευσαν. 'Ισως τώρα, νά τόν κέντισε καί μέλλος στο μεγάλο σωματείο τών πρασινικοκκινωπαλά πού τόν περιφρονούσαν λέει γιατί ήταν ρουφιάνος. Μά έπιπλή ήμερίωνε καλοπροαίρετα τούς άνωτέρους του ήταν σπυροθής. Καλοθελητής, ναι. Καί ύπεύθυνος. 'Αφού πού έίκανε αϊζήση νά μη τή δεχθεί; Οί άλλοι ήταν άνεύθυνα πού κέντισε άπαργίς. Αϋτός καμάρωνε τούς Πολιτικούς τής ΤΙΒΥΠΝΩΞ, γουζουρεύοντας τό μυρωδάτο όλόφρεσκο πού πού δέντισε πριν τέσσερις ήμέρες άρτίδιο ή διπλανή ξερακιστή γεροντοκόρη. "Ένας θρεπτικότερος γιγάντιος κερπός θά συμπλήρωνε τό πλούσιο γεϋμα του.

του τόν
Μάγου
πάτησε
μεις του
ως φαι-

κά στην
δήσεις.
σφαλής.
ληθωρι-
ού ήταν

— Πίστευες άφελή 'Ηλιογέννητε, ότι οί Χριστιανικοί έξορκισμοί σου ήταν δυνατόν νά μου κάνουν κακό; Μέ κοιλαράδες έκφραστές; Μέ χρυσοποίκιλτους κουρσαρντυμένους ίερωμένους. Μέ διεφθαρμένους κληρικούς; Πού τό μόνο πού θέλουν είναι πιστοί άπ' όποιαδήποτε ράτσα; Δέ τά βλέπεις πού τά συζητάνε μέ δλους τούς όμοίους τούς γιά νά έπιζήσουν; Τελείωσαν τά ψέμματα Λάτρη τών Καβείρων. Οί γνώσεις σου θ' άπορροφηθοϋν άπό τά πολλά μου πρόσωπα γιά νά συνεχιστεί πió άποτελεσματικά τό Παγκόσμιο έργο μου. Ξεχνάς τί έπαθε ό αυτόκράτορας σας ό 'Ιουλιανός; Μέχρι και παραβάτη τόν βάφτισαν οί «δικοί» σου. Πούναι ό φιλόσοφος σας ό Πλήθωνας; "Αμ τόν άλλο, τόν Καποδίστρια; Πώς τόν έφαγαν; Σπέρνοντας τή διχόνοια, όπως και τό 45-49, κάνοντας τό κράτος μου εκεί πού ξέρεις, θά θριαμβεύσω όμως και τό '74 βάζοντας τόν βοηθό μου νά λέει μέ Σιερρεϊκή προφορά: «Είναι μακριά ή Κύπρος». Και πού 'σαι άκόμα ...

'Ο Πλήθων Φωκάς, σχεδόν άμέτοχος μέχρι τώρα, άπορούσε γιά τήν άμφιβολία του πρώην όμογάλακτου και νϋν πρωταξάδελφου συμπολεμιστή του. Στην όϋλη κοινωνία τους, οί όμαδικές πνευματικές συζεύξεις ήτανε έφικτές λόγω αύξήσεως γνώσεων. Στην τελευταία συνέντευξη, είχανε έπαφή μέ δύο Δρυάδες έναλλάξ και έτσι συγγενοποιήθηκαν. 'Η νόηση του «άφελή Δασκαλάκου» έμπλουτίσθηκε άπό τήν ζωηράδα του Δόκτωρα τής Γεννητικής πού ήταν έτοιμος νά επέμβει. Και τόν πρόλαβε, χρησιμοποιώντας τά 'ίδια όπλα του άντιπάλου του. 'Η γητειά λοιπόν ενάντια στίς στρατιές τών δαιμόνων άρχιζε και τελείωνε έτσι:

«Σήκω! Σήκω! Φύγε μακριά! Φύγε μακριά!
Σέ διατάζει ό Θεός τής Φωτιάς, ό Καταστροφέας σου!
Κρατήσου μακριά άπό τό σώμα μου!»

Και συνέχισε μέ τόν μεγάλο έξορκισμό τών πνευμάτων πού άρχιζε και τελείωνε έτσι:

«Πνεϋμα του Ουρανού, θυμήσου!
Πνεϋμα τής Γής, θυμήσου!
'Αμανού, 'Αμανού, 'Αμανού!».

ΨΥΥΔΔΗ

Και κάλεσε μέ τήν ειδική επίκληση τόν ΝΑΜΤΙΛΛΑΚΟΥ, νά παραλάβει τόν βέβηλο 'Υποτακτικό του, πού τολμούσε νά συνωμοτεί ενάντια στον Θεό-ΗΛΙΟ, πατέρα τών πάντων. 'Εκείνος σάρκασε και του είπε:

«'Από μία 'Εποχή πριν άπό τό Χριστό.
Είδαμε τήν όργή τών 'Αρχαίων.
Μαϋροι "Αγγελοι ήρθαν πάνω στή γή.
'Η Δύναμη κατέστρεψε τίς γενιές μας.
Γιά νά θρέγουν τούς Δαίμονες τής Τιμαΐτ.
Τό κόκκινο νερό τής ζωής πρέπει νά χυθεί πάνω σε μία πέτρα
γιά τούς Δαίμονες πού τρώνε τά πτώματα».

Τά είπε αυτά, κι εξαφανίστηκε, άρνούμενος νά δεχτεί τόν Κ.Δ. στα κολασμένα έγκατά του. Κι ό 'Ιερέας ύποχρεώθηκε νά αναθέσει στον Μαϋρο "Αγγελο, τήν νοητή άποκε-

φάλιση του μιάσματος μέ τό "Αγιο σπαθί του Δημογιώργη. 'Ο 'Εωσφόρος άκούμπησε τό βέβηλο φάσμα επάνω σε μία μαρμάρινη πέτρα άπό τό Ναό του 'Επίκουρου, ραντισμένη άπό τό άλυκο νερό τής Ζωής του Μυροβλήτη. Τό ξίφος άρχισε νά κατεβαίνει μέ 'Υπερήφανη Λυτρωτική Μεγαλοπρέπεια.....

7-6-64

Τίς μεταμεσονύκτιες ώρες, ένας σεισμός συντάραξε μία περιοχή στό νομό Σερρών.

104 Γυμνασιόπαιδες αισθάνθηκαν άνεξήγητα μία εϋφορία.

8 παιδιά του Δημοτικού είχαν τήν εντύπωση ότι είδαν τό 'ίδιο όνειρο.

Ι πηγάδι σε μία αύλή απέκτησε καθαρό και γάργαρα νερό μέ τήν τοπική(;) καθίζηση.

"Ενας παραθερίζων Δόκτωρ τής Γεννητικής «γύρισε» πίσω μερικά χρόνια γιά νά ένσαρκώσει έναν διάσημο Γυναικολόγο-Καρκινολόγο, τόν Γ. Παπανικολάου σ' ένα διεθνές Συνέδριο.

'Ο Θ. Κοντέος παρέδωσε ένα ζειγόν μήνυμα στον «άμφισβητία» Διδάσκαλο. Τό είχε φέρει ένας άγγελιοφόρος Μοτοσυκλετιστής και έγραφε ότι μετατίθεται άμέσως σ' ένα βορεινό χωριουδάκι τής Ξάνθης.

Και σ' ένα πάρκο ύπήρχαν επιπλέον 3 παπαρούνες, πού φύτρωσαν άπό 3 σταγόνες αίμα.

8-6-64

'Ο ύπηρετής ενός Εισαγωγέα- Έξαγωγέα έφυγε άπό τήν καμόπολη γιά τό Παρίσι!

'Η βιαστική αναχώρηση του κίνησε τίς ύποψίες τών Δ. 'Αρχών, πού έκαναν έρευνα στο σπίτι. 'Ανακάλυψαν ένα ήμιαποσυνθέσει πτώμα και διάφορα άρχαιολογικά εύρήματα. Τά όποια παρέδωσαν. "Αγνωστο πού.

'Ο Π. Χαριτωνίδης φόρτωσε τά λιγοστά πράγματα και τά Βιβλία του σε 2 φορτηγά και έφυγε. Γνωστό γιά πού.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1969

'Ο Λάκης τής κα Νίτσας συνάντησε τόν γράφοντα στην Σ.Μ.Υ. τής Σάμου και του διηγήθηκε αυτά πού διαβάσετε. Του παρέδωσε και όρισμένες φωτογραφίες τής τότε έποχής.

3 ΙΟΥΝΙΟΥ 1973

"Ενας έρωτευμένος άρραβωνιασμένος παντρευόταν στην 'Ηράκλεια-Σερρών. Περνώνας άπ' τό πάρκο έσκυψε μέ εϋλάβεια και άγγιξε 3 παπαρούνες, πού άπ' ότι ήξερε φύτρωσαν άνεξήγητα, και δέν μαραίνονταν έδω και 15-20 χρόνια. Κανείς δέν τόν ξαναείδε άπό τότε ...

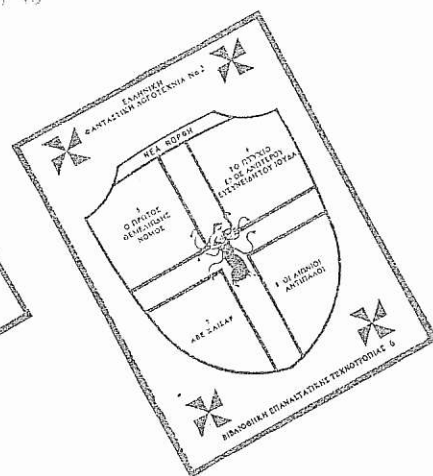
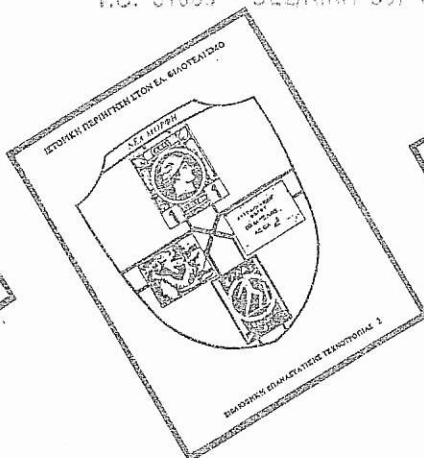
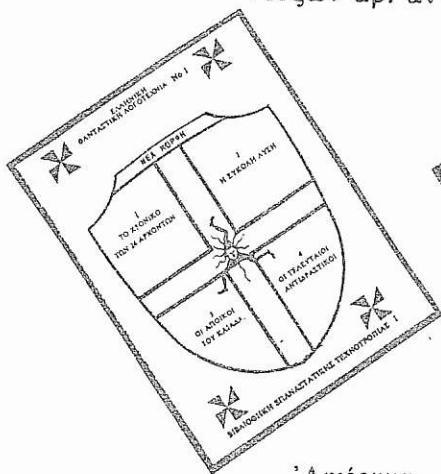

ΤΕΛΟΣ

Τηρώντας απόλυτα τούς κανόνες της 'Επιλεκτικής Κοσμοθεωρίας, τυπώσαμε τό παρόν βιβλίον σέ 111 αντίτυπα τόν ΜΑΡΤΙΟ του 1992. στήν Θεσ/νίκη.

Αϋξων άρ. άντιτύπου 19 ΤΗΛ. 254.269
Γ.Θ. 31063 - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ 567 00

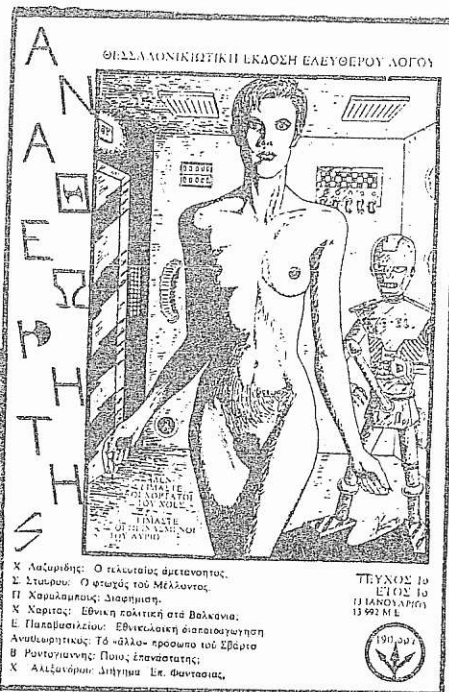
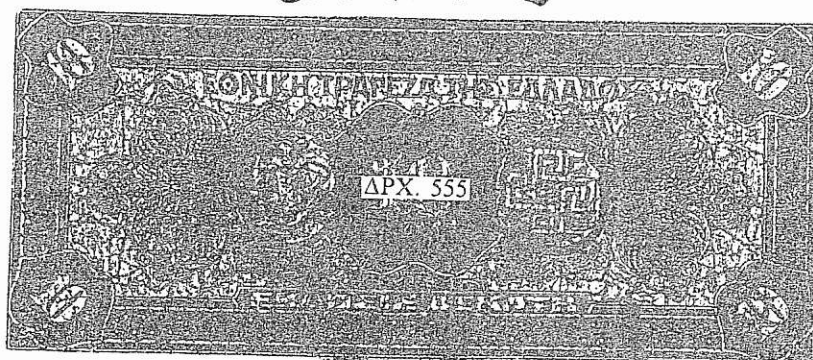
'Αφιέρωμα

Σέ όλους αϋτούς, άνεξαρτήτως πολιτικῶν πεποιθήσεων, οί όποιοι προσπαθοῦν νά διατηρήσουν τήν 'Ιστορική (άτομική καί συλλογική) ταυτότητά τους, δίνοντας καθημερινούς άγῶνες εναντίον του Διεθνιστικού Κατεστημένου γιά νά μήν «άπαλλοτριωθοῦν» ...

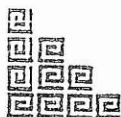
Σέ έκείνους, τούς 'Αφανείς 'Επιλεκτικούς, τούς 'Οποίους άντιπροσώπευσαν άρνητικῶς οί «έμπειροι» έμπορεοφραστές τους ...

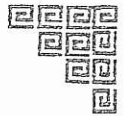

Β. Ροντογιάννης

ΠΡΟΣΟΧΗ. Μή γελασθήτε ότι όλα τ' αριθμημένα αντίτυπα είναι ίδια! Τό παιχνίδι πού λέγεται «είναι όμοια καί όμως διαφέρουν» τό ξέρετε; Αϋτό άκριβῶς κάναμε καί 'μείς! ΔΕΝ ύπάρχει άκριβές αντίγραφο μ' ένα άλλο! Είτε στό έξώφυλλο, είτε στίς χρωματιστές σελίδες, είτε στίς σφραγίδες ή αϋτοκόλλητα-γραμματοσίσημα κ.λ.π. 'Απευθυνόμαστε σέ μοναδικούς «'Αναγνώστες» μέ μοναδικά «'Αντίτυπα». Αϋτό άκριβῶς ονομάζουμε 'Εξεζητημένη ΕΠΙΛΕΚΤΙΚΗ...

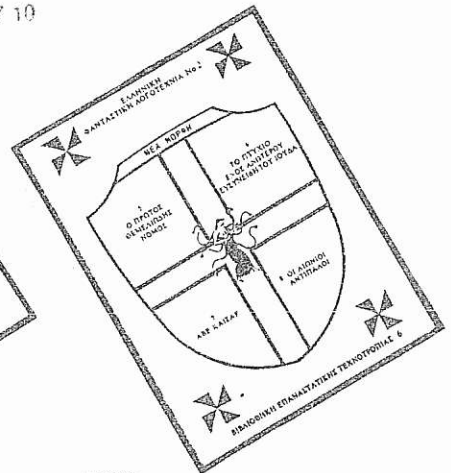
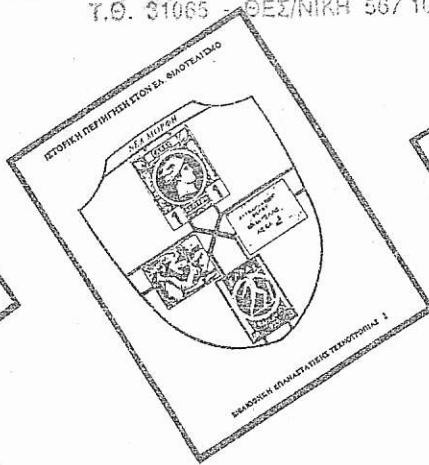
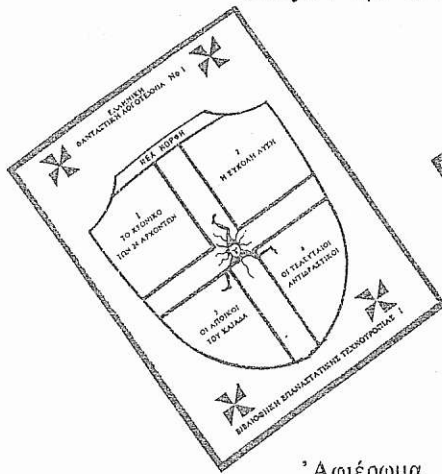

Τηρώντας απόλυτα τούς κανόνες τής 'Επιλεκτικής Κοσμοθεωρίας, τυπώσαμε τό παρόν βιβλίον σέ **311** αντίτυπα τόν **ΜΑΡΤΙΟ** τού 1992. στήν Θεσ/νίκη.

Αύξων άρ. αντίτυπου **311** ΤΗΛ. 254.269
 Υ.Ο. 31065 - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ 567 10

Β. Χ. ΡΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ
 ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ ΤΕΧΝΟΤΡΟΠΙΑΣ

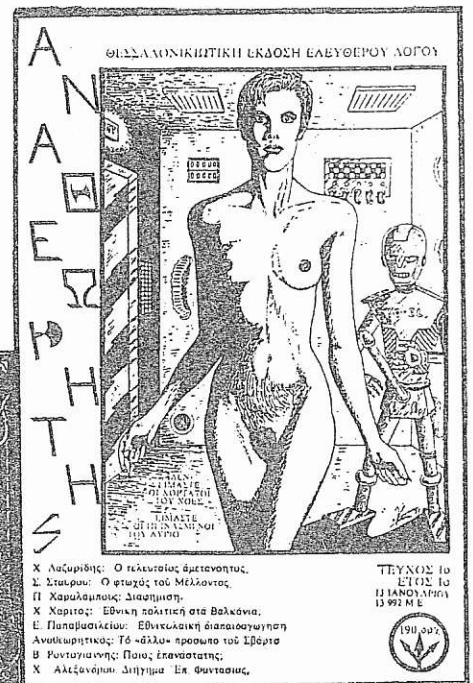
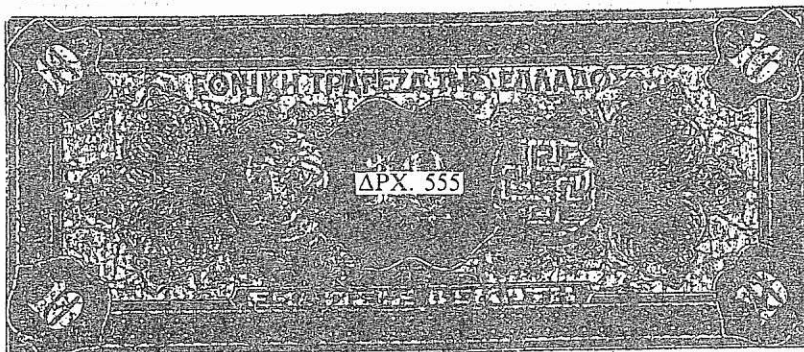
'Αφιέρωμα

Σέ όλους αύτούς, άνεξαρτήτως πολιτικῶν πεποιθήσεων, οί όποιοι προσπαθοῦν νά διατηρήσουν τήν 'Ιστορική (άτομική καί συλλογική) ταυτότητά τους, δίνοντας καθημερινούς άγώνες έναντίον τού Διεθνιστικοῦ Κατεστημένου γιά νά μήν «άπαλλοτριωθοῦν» ...

Σέ έκείνους, τούς 'Αφανείς 'Επιλεκτικούς, τούς 'Οποίους αντιπροσώπευσαν άρνητικῶς οί «έμπειροι» έμποροκεφραστής τους ...

Β. Ροντογιάννης

ΠΡΟΣΟΧΗ. Μή γελασθήτε ότι όλα τ' άριθμημένα αντίτυπα είναι ίδια! Τό παιχνίδι πού λέγεται «είναι όμοια καί όμως διαφέρουν» τό ξέρετε; Αυτό άκριβῶς κάναμε καί 'μείς! ΔΕΝ ύπάρχει άκριβές αντίγραφο μ' ένα άλλο! Είτε στό έξώφυλλο, είτε στίς χρωματιστές σελίδες, είτε στίς σφραγίδες ή αυτοκόλλητα-γραμματόσημα κ.λ.π. 'Απευθυνόμαστε σέ μοναδικούς «'Αναγνώστες» μέ μοναδικά «'Αντίτυπα». Αυτό άκριβῶς όνομάζουμε 'Εξεζητημένη ΕΠΙΛΕΚΤΙΚΗ...

